

ปฐมกาล

การทรงสร้าง

1 ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าทรง
เนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน
โลก

2 แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรูป
ร่างและว่างเปล่าอยู่ ความมืด
อยู่เหนือผิวน้ำ และพระวิญ-
ญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือ
ผิวน้ำนั้น

วันที่หนึ่ง

ปรากฏมีความสว่างเกิดขึ้น

3 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีความ
สว่าง" แล้วความสว่างก็เกิดขึ้น

4 พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่าง
นั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความ
สว่างนั้นออกจากความมืด

5 พระเจ้าทรงเรียกความสว่าง
นั้นว่าวัน และพระองค์ทรงเรียก
ความมืดนั้นว่าคืน มีเวลาเย็น
และเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง

วันที่สอง มีเมฆ

ปรากฏอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

6 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีพื้น
อากาศในระหว่างน้ำ และจงให้
พื้นอากาศนั้นแยกน้ำออกจาก
น้ำ"

7 พระเจ้าทรงสร้างพื้นอากาศ
และทรงแยกน้ำซึ่งอยู่ใต้พื้นอา-
กาศจากน้ำซึ่งอยู่เหนือพื้นอา-
กาศ ก็เป็นดั่งนั้น

8 พระเจ้าทรงเรียกพื้นอากาศว่า

ฟ้า มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็น
วันที่สอง

วันที่สามปรากฏว่ามีทะเล

แผ่นดินและพืชพันธุ์ต่าง ๆ

9 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้น้ำที่อยู่
ใต้ฟ้ารวบรวมเข้าอยู่แห่งเดียว
กันและจงให้ที่แห่งปรากฏขึ้น"
ก็เป็นอย่างนั้น

10 พระเจ้าทรงเรียกที่แห่งว่า
แผ่นดิน และที่น้ำรวบรวมเข้า
อยู่แห่งเดียวกันว่าทะเล พระเจ้า
ทรงเห็นว่าดี

11 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้แผ่น
ดินเกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด
และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดใน
ผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน"
ก็เป็นอย่างนั้น

12 แผ่นดินก็เกิดต้นหญ้า ต้น
ผักที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน
และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดใน
ผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรง
เห็นว่าดี

13 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็น
วันที่สาม

วันที่สี่ ปรากฏมีดวงอาทิตย์

ดวงจันทร์และดวงดาวต่าง ๆ

14 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีดวง
สว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อแยก
วันออกจากคืน และเพื่อใช้เป็น
หมายสำคัญ และที่กำหนดฤดู
วันและปีต่าง ๆ

(1) ยน 1:1-2; กจ 17:24 (2) อสย 40:13-14; ยรม 4:23 (3) สดต 33:6, 9
(5) โยบ 37:18 (6) ยรม 10:12 (7) โยบ 38:8-11; สดต 148:4 (9) โยบ 26:10
(11) 2 ซมอ 16:1 (14) พบญ 4:19; สดต 74:16

15 และจงให้เป็นดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก” ก็เป็นดังนั้น

16 พระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ให้ดวงสว่างที่ใหญ่กว่านั้นครองกลางวัน และให้ดวงที่เล็กกว่าครองกลางคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวต่างๆด้วยเช่นกัน

17 พระเจ้าทรงตั้งดวงสว่างเหล่านี้ไว้บนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก

18 เพื่อครองกลางวันและครองกลางคืนและเพื่อแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี

19 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่

วันที่ห้า

ปรากฏมีนกชนิดต่างๆ และสัตว์ทะเลนานาชนิด

20 พระเจ้าตรัสว่า “จงให้น้ำอุดมบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมา และให้มีนกบินไปมาบนพื้นฟ้าอากาศเหนือแผ่นดินโลก”

21 พระเจ้าได้ทรงสร้างปลาขนาดใหญ่ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมาตามชนิดของมันเกิดขึ้นบริบูรณ์ในน้ำนั้นและบรรดาสัตว์ที่มีปีกตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี

22 พระเจ้าได้ทรงอวยพรสัตว์เหล่านั้นว่า “จงมีลูกตกและทวีมากขึ้น ให้นำในทะเลบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ และจงให้กทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน”

23 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่ห้า

วันที่หก

ปรากฏมีสัตว์บก

และแมลงนานาชนิด

24 พระเจ้าตรัสว่า “จงให้แผ่นดินโลกเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งาน สัตว์เลี้ยงคลาน และสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน” ก็เป็นดังนั้น

25 พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมันและบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน แล้วพระเจ้าทรงเห็นว่าดี

วันที่หก

ปรากฏมีชายหญิงคู่แรก

26 และพระเจ้าตรัสว่า “จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลี้ยงคลานที่คลานไปมาบน

(16) พบย 17:3; 33:4; โยบ 38:7 (17) ปฐก 15:5; ยรม 33:20, 25 (18) ยรม 31:35 (21) สดต 104:25-28 (22) ปฐก 8:17 (26) ปฐก 9:2, 6; สดต 8:6-8; 100:3; ปญจ 7:29; อฟ 4:24; ยก 3:9

แผ่นดินโลก”

27 ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง

28 พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า “จงมีลูกดกและทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก”

29 พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เราให้บรรดาด้านผักที่มีเมล็ดซึ่งอยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก และบรรดาด้านไม้ซึ่งมีเมล็ดในผลแก่เจ้า ให้เป็นอาหารแก่เจ้า

30 สำหรับบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลก เราให้บรรดาพืชผักเขียวสดเป็นอาหาร” ก็เป็นดังนั้น

31 พระเจ้าทอดพระเนตรบรรดาสิ่งที่ พระองค์ได้ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หก

วันที่เจ็ดพระเจ้าทรง

หยุดพักการทรงสร้าง

2 ดังนั้นฟ้าและแผ่นดินโลก และบรรดาบริวารก็ถูกสร้างขึ้นให้สำเร็จ

2 ในวันที่เจ็ดพระเจ้าก็เสร็จงานของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น

3 พระเจ้าทรงอวยพรพระวันที่เจ็ดและทรงตั้งวันนี้ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้ทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างไว้แล้วนั้น

สรุปการทรงสร้าง

4 เรื่องราวของฟ้าและแผ่นดินโลกเมื่อถูกเนรมิตสร้างนั้นเป็นดังนี้ ในวันที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกและฟ้า

5 บรรดาด้านไม้ตามท้องทุ่งยังไม่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก และบรรดาผักตามท้องทุ่งยังไม่งอกขึ้นเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังไม่ให้ฝนตกบนแผ่นดินโลก และยังไม่มียอดน้ำที่จะทำไร่ไถนา

6 แต่มีหมอกขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ทำให้พื้นแผ่นดินเปียกทั่ว

(27) ปฐก 5:2; มธ 19:4 (28) ปฐก 9:1, 7; ลนต 26:9 (29) ปฐก 9:3; สดต 104:14-15

(30) โยบ 38:41 (31) สดต 104:24; 1 ทธ 4:4 (1) สดต 33:6 (2) อพย 20:9-11

(3) อสย 58:13 (4) ปฐก 1:1; มคา 3:18 (5) ปฐก 1:11-12; 3:23; 7:4; โยบ 5:10

ไป

7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่

8 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์ได้ทรงปั้นให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่ที่นั่น

9 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้บรรดาต้นไม้ที่งามน่าดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้นบนแผ่นดินโลก มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลางสวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว

10 มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลออกจากเอเดนรดสวนนั้น จากที่นั่นได้แยกออกเป็นแม่น้ำสี่สาย

11 ชื่อของแม่น้ำสายที่หนึ่งคือปิโชน ซึ่งไหลรอบแผ่นดินฮาวิล่าห์ ที่นั่นมีแร่ทองคำ

12 ทองคำที่ แผ่นดินนั้นเป็นทองคำเนื้อดี มียางไม้หอม และพลอยสีน้ำข้าว

13 ชื่อแม่น้ำสายที่สองคือกิโฮน แม่น้ำสายนี้ไหลรอบแผ่นดินเอธิโอเปีย

14 ชื่อแม่น้ำสายที่สามคือไทกริส ซึ่งได้ไหลไปทางทิศตะวันออกของแผ่นดินอัสซีเรีย และ

แม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ดูแลและรักษาสวน

16 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด

17 แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใดเจ้าจะตายแน่ในวันนั้น”

การทรงสร้างผู้หญิง

18 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า “ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราจะสร้างผู้อุปถัมภ์ให้เขา”

19 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง และบรรดานกในอากาศจากดิน แล้วจึงพามายังอาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกชื่อพวกมันว่าอะไร อาดัมได้เรียกชื่อบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตอย่างไร สัตว์ก็มีชื่ออย่างนั้น

20 อาดัมได้ตั้งชื่อบรรดาสัตว์ใช้งาน บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง แต่ว่าสำหรับอาดัมยังไม่พบผู้อุปถัมภ์

21 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกระทำให้อาดัมหลับสนิท และเขาได้หลับสนิท พระองค์จึงทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่ง

(7) ปฐก 3:19, 23; 7:22 (8) ปฐก 3:23-24; 4:16 (9) ปฐก 3:22; อสค 31:8

(11) ปฐก 25:18 (12) กตว 11:7 (14) ดนล 10:4 (17) ปฐก 3:1, 3, 11, 17

(18) 1 คร 11:8-9; 1 ทธ 2:13 (19) ปฐก 1:20, 24; สดค 8:6 (21) 1 ซมอ 26:12

ของเขาออกมา และทรงกระทำ
ให้เนื้อที่ที่ไครงติดกัน

22 กระจกที่ไครงซึ่งพระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าได้ทรงชักจากชาย
นั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็น
หญิงคนหนึ่ง และทรงนำเธอมา
ให้ชายนั้น

23 อาดัมจึงว่า "บัดนี้ นี่เป็น
กระดูกจากกระดูกของเรา และ
เนื้อจากเนื้อของเรา จะต้อง
เรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิง
นี้ออกมาจากชาย

24 เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดา
มารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่
กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็น
เนื้ออันเดียวกัน"

25 เขาทั้งสองยังเปลือยกายอยู่
ผู้ชายและภรรยาของเขายังไม่มี
ความอาย

เอวาถูกทดลอง

3 นั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่า
บรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้
มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "จริง
หรือที่พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่า
กินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวน
นี้'"

2 หญิงนั้นจึงกล่าวแก่ผู้ว่า "ผล
ของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้
เรากินได้

3 แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่ง
อยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัส

ว่า 'เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน
มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'"

4 จึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้า
จะไม่ตายแน่

5 เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบ
ว่าเจ้ากินผลไม้ในวันใด ตาของ
เจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะ
เป็นเหมือนพระที่รู้ดีชั่ว"

มนุษย์ล้มลงในความบาป

6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้น
เหมาะสำหรับเป็นอาหารและ
มันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้น
เป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิด
ปัญญา หญิงจึงเก็บผลไม้
แล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามี
ของนางด้วย และเขาได้กิน

7 ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น
เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และ
เขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บ
เป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่าง
ของเขาไว้

อาดัมและเอวา

ไม้กล้าพบพระเจ้า

8 ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสอง
ได้ยินพระสุรเสียงของพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ใน
สวน อาดัมและภรรยาของเขา
ซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้
ต่างๆในสวนนั้น

9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรง
เรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า

(22) 1 ทธ 2:13; ฮบ 13:4 (23) ปฐก 29:14 (24) มธ 19:5 (25) ปฐก 3:7, 10

(1) 1 พศด 21:1 (2) ปฐก 2:16-17 (3) อพย 19:12-13 (4) ยน 8:44; 2 คร 11:3

(6) 1 ทธ 2:14; 1 ยน 2:16 (7) ปฐก 2:25 (8) โยบ 31:33; 38:1; ยรม 23:24

“เจ้าอยู่ที่ไหน”

10 เขาทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ยิน พระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่า ข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย”

11 พระองค์ตรัสว่า “ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ”

12 ชายนั้นทูลว่า “หญิงซึ่งพระองค์ทรงประทานให้อยู่กับข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้นไม้ ข้าพระองค์จึงรับประ-

ทาน”

13 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เจ้าทำอะไรลงไป” หญิงนั้นทูลว่า “งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน”

การสาปแช่ง

14 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่ งูนั้นว่า “เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนั้น เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงคลีดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า

15 เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟก

ชำ และเจ้าจะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกชำ”

16 พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครรภ์ของเจ้า เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า”

17 พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า “เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า

18 แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในท้องทุ่ง

19 เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหลโซมหน้าจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงคลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงคลีดิน”

20 อาดัมเรียกชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะนางเป็นมารดาของบรรดาชนที่มีชีวิต

21 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัม และภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้ง

(10) ปฐก 2:25 (12) สภข 28:13 (13) ปฐก 3:4; 2 คร 11:3 (14) พบญ 28:15-20 (15) อสย 7:14; ยน 8:44 (16) ปฐก 4:7; อสย 13:8 (17) ปฐก 2:17; 1 ซมอ 15:23 (18) สดต 104:14 (19) ปฐก 2:7; 5:5; โยบ 21:26 (20) 2 คร 11:3; 1 ทธ 2:13

สอง

พระเจ้าทรงไล่อาดัมและเอวา ออกจากสวนเอเดน

22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า
“ดูเถิด มนุษย์กลายเป็น
เหมือนหนึ่งในพวกเราที่รู้จัก
ความดีและความชั่ว บัดนี้เกรง
ว่าเขาจะยื่นมือไปหยิบผลจาก
ต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน
และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป”

23 เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้า
จึงทรงให้เขาออกไปจากสวน
เอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่ดิน
ที่เขาทำเนิมนั้น

24 ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์
ออกไป ทรงตั้งพวกเควบไว้ทาง
ทิศตะวันออกของสวนเอเดน
และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบ
ทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่
ต้นไม้แห่งชีวิต

คาอินและอาเบล

4 อาดัมได้สมสู่กับเอวา
ภรรยาของเขา นางได้ตั้ง
ครรภ์ และคลอดบุตรชื่อคาอิน
จึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้รับชาย
คนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์”

2 นางได้คลอดบุตรอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งเป็นน้องชายของเธอชื่อ อา-
เบล อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ
แต่คาอินเป็นคนทำไร่ไถนา

3 อยู่มาวันหนึ่งปรากฏว่า คาอิน
ได้นำผลไม้จากไร่นามาเป็น

เครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์
4 เช่นกันอาเบลได้นำผลแรก
จากฝูงแกะของเขา และไขมัน
ของแกะ พระเยโฮวาห์ทรงพอ
พระทัยต่ออาเบลและเครื่อง
บูชาของเขา

5 แต่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย
ต่อคาอินและเครื่องบูชาของเขา
และคาอินได้โกรธแค้นยิ่งนัก
สีหน้าหม่นหมองไป

6 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่คาอิน
ว่า “ทำไมเจ้าถึงโกรธแค้น และ
ทำไมสีหน้าเจ้าหม่นหมองไป

7 ถ้าเจ้าทำดี เจ้าจะไม่เป็นที่
ยอมรับหรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี
บาปก็ชุ่มอยู่ที่ประตู มัน
ปรารถนาในตัวเจ้า และเจ้าจะ
ครอบครองมัน”

การฆ่าอาเบล

8 คาอินพูดกับอาเบลน้องชาย
ของเขา ต่อมาเมื่อเขาทั้งสองอยู่
ในที่นาด้วยกัน คาอินได้ลุกขึ้น
ต่อสู้อาเบลน้องชายของเขาและ
ฆ่าเขา

9 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่คาอินว่า
“อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่
ไหน” เขาทูลว่า “ข้าพระองค์ไม่
ทราบ ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแล
น้องชายหรือ”

การสาปแช่งคาอิน

10 พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทำอะ-
ไรไป เสียร้องของโลหิตน้อง

(23) ปฐก 4:2; 9:20 (24) ปฐก 2:8-9; อพย 25:18-22; สดต 104:4; อสค 10:1-20

(2) ลก 11:50-51 (3) กตว 18:12 (4) ลนต 3:16; กตว 18:17; สบ 11:4

(8) มธ 23:35; ลก 11:51 (9) ยน 8:44; 1 คร 8:11 (10) กตว 35:33; พญ 21:1-9

ชายของเจ้าร้องจากดินถึงเรา
 11 บัดนี้ เจ้าถูกสาปแช่งจาก
 แผ่นดินแล้วซึ่งได้อ้าปากรับ
 โลหิตน้องชายของเจ้าจากมือเจ้า
 12 เมื่อเจ้าทำไรไถนา มันจะไม่
 เกิดผลแก่เจ้าเหมือนเดิม เจ้าจะ
 ต้องพเนจรร่อนเร่ไปมาในโลก”
 13 คาอินทูลแต่พระเยโฮวาห์ว่า
 “โทษของข้าพระองค์หนักเหลือ
 ที่ข้าพระองค์จะแบกรับได้
 14 ดูเถิด วันนี้พระองค์ได้ทรง
 ขับไล่ข้าพระองค์จากพื้นแผ่น
 ดินโลก ข้าพระองค์จะถูกซ่อนไว้
 จากพระพักตร์ของพระองค์และ
 ข้าพระองค์จะพเนจรร่อนเร่ไป
 มาในโลก จากนั้นทุกคนที่พบข้า
 พระองค์จะฆ่าข้าพระองค์เสีย”
 15 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เขาว่า
 “เหตุฉะนั้นใครก็ตามที่ฆ่าคาอิน
 จะรับโทษถึงเจ็ดเท่า” แล้วเกรง
 ว่าใครที่พบเขาจะฆ่าเขา พระ
 เยโฮวาห์จึงทรงประทับตราที่ตัว
 คาอิน

เชื้อสายของคาอินและ

ความเจริญทางด้านอารยธรรม
 16 คาอินได้ออกไปจากพระ
 พักตร์ของพระเยโฮวาห์ และ
 อาศัยอยู่เมืองโนดทางด้านทิศ
 ตะวันออกของเอเดน
 17 คาอินได้สมสู่กับภรรยาของ
 เขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอด
 บุตรชื่อเอโนค เขาสร้างเมืองขึ้น

มาเมืองหนึ่งและเรียกชื่อเมือง
 นั้นตามชื่อบุตรชายของเขาว่า
 เอโนค

18 เอโนคให้กำเนิดบุตรชื่ออิ-
 รัต อิรัตให้กำเนิดบุตรชื่อเม-
 หุยาเอล เมหุยาเอลให้กำเนิด
 บุตรชื่อเมธูซาเอล เมธูซาเอลให้
 กำเนิดบุตรชื่อลามะค

19 ลามะคได้ภรรยาสองคน คน
 หนึ่งมีชื่อว่าอาดาท อีกคนหนึ่ง
 มีชื่อว่าคิลลาห์

20 นางอาดาทให้คลอดบุตรชื่อว่า
 ยาบาล เขาเป็นต้นตระกูลของ
 คนที่อาศัยอยู่ในเต็นท์และคนที่
 เลี้ยงสัตว์

21 น้องชายของเขามีชื่อว่า ยู-
 บาล เขาเป็นต้นตระกูลของ
 บรรดาคนที่ตีตีพิณเขาคู่ และ
 เป่าขลุ่ย

22 นางคิลลาห์คลอดบุตรด้วย
 ชื่อว่าทูบัลคาอิน ซึ่งเป็นผู้สอน
 บรรดาช่างฝีมือทำเครื่องทอง
 สัมฤทธิ์และเหล็ก ทูบัลคาอินมี
 น้องสาวชื่อว่านาอามาห์

23 ลามะคพูดกับภรรยาทั้งสอง
 ของเขาว่า “อาดาทและคิลลาห์
 จงฟังเสียงของเรา ภรรยาทั้ง
 สองของลามะค จงเชื่อฟังถ้อย
 คำของเรา เพราะเราได้ฆ่าคน ๆ
 หนึ่งที่ทำให้เราบาดเจ็บ ชาย
 หนุ่มที่ทำอันตรายนแก่เรา

24 ถ้าผู้ที่ฆ่าคาอินจะได้รับโทษ

(11) ปฐมก 3:14; พบทญ 11:28 (14) ปฐมก 9:6; กตว 35:19, 21, 27; พบทญ 31:18

(15) ปฐมก 4:24; 9:6; สดต 79:12 (16) 2 พกษ 13:23; 24:20; ยรม 23:39; 52:3

(17) สดต 49:11 (19) ปฐมก 2:24; 16:3; 1 ทธ 3:2 (24) ปฐมก 4:15

เป็นเจ็ดเท่า แล้วผู้ที่ฆ่าลามะค จะได้รับโทษเจ็ดสิบเจ็ดเท่าเป็น แน่”

การกำเนิดของเสท

25 อาดัมได้สมสู่กับภรรยาของเขาอีกครั้งหนึ่ง นางได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเขาว่าเสท นางพูดว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายอีกคนหนึ่ง แทนอาเบล ผู้ซึ่งถูกคาอินฆ่าตาย”

26 ฝ่ายเสทกำเนิดบุตรชายคนหนึ่งด้วย เขาเรียกชื่อของเขาว่าเอโนช ตั้งแต่นั้นมานุษย์เริ่มต้นที่จะร้องเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์

ลำดับวงศ์วานจากอาดัมถึงโนอาห์

5 นี้ เป็นหนังสือลำดับวงศ์พันธุ์ของอาดัม ในวันที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างตามแบบพระฉายของพระเจ้า

2 พระองค์ทรงสร้างให้เป็นผู้ชายและผู้หญิง และทรงอวยพระพรแก่เขา และทรงเรียกชื่อเขาทั้งสองว่าอาดัม ในวันที่เขาถูกสร้างขึ้นนั้น

3 และอาดัมอยู่มาได้หนึ่งร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง มีรูปร่างหน้าตา

คล้ายคลึงกันกับเขา และเรียกชื่อของเขาว่าเสท

4 ตั้งแต่อาดัมให้กำเนิดเสทแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และเขาให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

5 รวมอายุที่อาดัมมีชีวิตอยู่ได้เก้าร้อยสามสิบปีและเขาได้สิ้นชีวิต

6 เสทอยู่มาได้ร้อยห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเอโนช

7 ตั้งแต่เสทให้กำเนิดเอโนชแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

8 รวมอายุของเสทได้เก้าร้อยสิบสองปีและเขาได้สิ้นชีวิต

9 เอโนชอยู่มาได้เก้าสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเคนัน

10 ตั้งแต่เอโนชให้กำเนิดเคนันแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

11 รวมอายุของเอโนชได้เก้าร้อยห้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต

12 เคนันอยู่มาได้เจ็ดสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อมาหะลาเลล

13 ตั้งแต่เคนันให้กำเนิดมาหะลาเลลแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสี่สิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

14 รวมอายุของเคนันได้เก้า

(25) ปฐมก 5:3 (26) ปฐมก 5:6; 12:8; 26:25; 1 พกษ 18:24; สดต 116:17; ยอล 2:32

(1) ปฐมก 1:26; 2:4; 6:9; 9:6 (2) ปฐมก 1:27-28; 9:1 (3) ปฐมก 4:25; 1 คร 15:48-49

(4) ปฐมก 4:25; 1 พศด 1:1-4 (5) ปฐมก 2:17; ฮบ 9:27 (6) ปฐมก 4:26; ยด 1:14-15

ร้อยสิบปีและเขาได้สิ้นชีวิต
 15 มาหะลาเลลอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยาเรต
 16 ตั้งแต่มาหะลาเลลให้กำเนิดยาเรตแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
 17 รวมอายุของมาหะลาเลลได้แปดร้อยเก้าสิบห้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต
 18 ยาเรตอยู่มาได้ร้อยหกสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยะโนค
 19 ตั้งแต่ยาเรตให้กำเนิดเยโนคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
 20 รวมอายุของยาเรตได้เก้าร้อยหกสิบสองปีและเขาได้สิ้นชีวิต
 21 เอโนคอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยเมธูเสลาห์
 22 ตั้งแต่เอโนคให้กำเนิดเมธูเสลาห์แล้ว ก็ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
 23 รวมอายุของเอโนคได้สามร้อยหกสิบห้าปี
 24 เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้าและหายไป เพราะพระเจ้าทรง

รับเขาไป
 25 เมธูเสลาห์อยู่มาได้ร้อยแปดสิบเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยลาเมค
 26 ตั้งแต่เมธูเสลาห์ให้กำเนิดลาเมคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกเจ็ดร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
 27 รวมอายุของเมธูเสลาห์ได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต
 28 ลาเมคอยู่มาได้ร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง
 29 เขาเรียกชื่อบุตรชายว่า โนอาห์ กล่าวว่า "คนนี้จะเป็นที่ปลอบประโลมใจเราเกี่ยวกับการงานของเรา และความเหนื่อยยากของมือเรา เพราะเหตุแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสาปแช่งนั้น"
 30 ตั้งแต่ลาเมคให้กำเนิดโนอาห์แล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยเก้าสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
 31 รวมอายุของลาเมคได้เจ็ดร้อยเจ็ดสิบเจ็ดปีและเขาได้สิ้นชีวิต
 32 โนอาห์มีอายุได้ห้าร้อยปีและโนอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อยเฮม ฮาม และยาเฟท

(22) ปฐก 6:9; 17:1; 24:40; 48:15; 2 พกษ 20:3; สดต 16:8; มคา 6:8; มลค 2:6

(24) ปฐก 7:11; 2 พกษ 2:10-11; สดต 49:15; 73:24; ยนา 1:17; สบ 11:5; ยด 1:14

(29) ปฐก 3:17-19; 4:11; ลก 3:36 (32) ปฐก 6:10; 10:21

6 ความชั่วของมนุษยชาติ
 ต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนพื้นแผ่นดินโลก และพวกเขาให้กำเนิดบุตรสาวหลายคน

2 บุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าเห็นว่า บุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์สวยงาม และพวกเขาจับเธอทั้งหลายไว้เป็นภรรยาตามชอบใจของพวกเขา

คำเตือนของพระเจ้า
 ถึงการพิพากษา

3 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค่อ้อยี่สิบปี"

4 ในคราวนั้นมีพวกมนุษย์ยักษ์บนแผ่นดินโลก แล้วภายหลังเมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าสมสู่กับบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์ และเธอทั้งหลายคลอดบุตรให้แก่พวกเขา บุตรเหล่านั้นเป็นคนมีอำนาจมาก ตั้งแต่สมัยโบราณเป็นคนมีชื่อเสียง

5 และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียวเสมอไป

6 พระเยโฮวาห์ทรงโหม่นัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเศร้าโศกภายในพระทัยของพระองค์

7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศ เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขา" **โนอาห์ตอนาวา**

8 แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

9 ต่อไปนี้คือพงศัพธ์พันธุ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและดีรอบคอบในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า

10 โนอาห์ให้กำเนิดบุตรชายสามคน ชื่อเซม ฮาม และยาเฟท

11 ดังนั้นมนุษย์โลกจึงชั่วช้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความอำมหิต

12 พระเจ้าทอดพระเนตรบนแผ่นดินโลก และดูเถิด แผ่นดินโลกก็ชั่วช้า เพราะว่าบรรดาเนื้อหนังได้กระทำการชั่วช้าบนแผ่นดินโลก

13 พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า "ต่อหน้าเราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะว่า

(1) ปฐก 1:28 (2) พพย 7:3-4 (3) สดต 78:39; กท 5:16-17 (4) กตว 13:32-33 (5) ปฐก 8:21 (6) 1 ซมอ 15:11, 29 (7) ปฐก 7:4, 23 (8) ปฐก 19:19 (9) ปฐก 5:22 (10) รม 5:32 (11) อสค 8:17 (12) สดต 14:1-3; 53:2-3 (13) ปฐก 6:17; 1 ปด 4:7

แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความ
อ้ำหืดเพราะพวกเขา และ
ดูเถิด เราจะทำลายพวกเขา
พร้อมกับแผ่นดินโลก

14 เจ้าจงต่อนาวาด้วยไม้สน
โกเฟอร์ เจ้าจงทำเป็นห้องๆใน
นาวา และยกข้างในข้างนอก
ด้วยชั้น

15 เจ้าจงต่อนาวาตามนี้ นาวา
ยาวสามร้อยศอก กว้างห้าสิบ
ศอก และสูงสามสิบศอก

16 เจ้าจงทำช่องในนาวา และ
ให้อยู่ข้างบนขนาดศอกหนึ่งและ
เจ้าจงตั้งประตูที่ด้านข้างนาวา
เจ้าจงทำเป็นชั้นล่าง ชั้นที่สอง
และชั้นที่สาม

17 ดูเถิด เราเองเป็นผู้กระ-
ทำให้น้ำท่วมบนแผ่นดินโลก
เพื่อทำลายบรรดาเนื้อหนังใต้
ฟ้าที่มีลมปราณแห่งชีวิต และ
ทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะตายสิ้น

18 แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของ
เราไว้กับเจ้า และเจ้าจงเข้าอยู่ใน
นาวา ทั้งเจ้า บุตรชาย ภรรยา
และบุตรสะใภ้ของเจ้าพร้อมกับ
เจ้า

19 เจ้าจงนำสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิต
ทั้งตัวผู้ และตัวเมียทุกชนิด
อย่างละคู่ เข้าไปในนาวาเพื่อ
รักษาชีวิต

20 นกตามชนิดของมัน และ
สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน

สัตว์เลื้อยคลานตามชนิดของมัน
อย่างละคู่จะมาหาเจ้าเพื่อรักษา
ชีวิตไว้

21 เจ้าจงหาอาหารทุกอย่างที่
กินได้ และสะสมไว้สำหรับเจ้า
และมันจะเป็นอาหารสำหรับเจ้า
และสัตว์ทั้งปวง”

22 โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่ง
ที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ดั่ง
นั้นท่านจึงกระทำ

โนอาห์ ครอบครัวของเขา
และบรรดาสัตว์เข้าไปในนาวา

7 และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่
โนอาห์ว่า “เจ้าและครอบ
ครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา
เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบ
ธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้
2 เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาด
ทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ด
ตัว และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาด
ทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละคู่

3 นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัว
เมียอย่างละเจ็ดตัวด้วย เพื่อ
รักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบน
พื้นแผ่นดินโลก

4 เพราะว่าอีกเจ็ดวันเราจะบัน-
ดาลให้ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่
สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิต
ทั้งปวงที่เราสร้างมานั้น เราจะ
ทำลายเสียจากพื้นแผ่นดินโลก”

5 โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่ง
ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน

(17) ปฐมก 7:4, 21-23; ลก 16:22 (18) ปฐมก 7:1, 7, 13; 8:20-9:17 (19) ปฐมก 7:2

(20) ปฐมก 7:9, 15 (22) ปฐมก 7:5, 9, 16 (1) ปฐมก 6:9; สดต 33:18; สภษ 10:9

(2) ลนต 10:10; 11; พบทู 14:3-20 (4) ปฐมก 7:10, 12, 17; อพย 7:25 (5) ปฐมก 6:22

6 เมื่อน้ำท่วมบนแผ่นดินโลก
โนอาห์มีอายุได้หกร้อยปี

7 โโนอาห์ทั้งบุตรชาย ภรรยา
และบุตรสะใภ้ทั้งหลายจึงเข้าไป
ในนาวาเพราะเหตุน้ำท่วม

8 สัตว์ทั้งปวงที่สะอาดและสัตว์
ทั้งปวงที่ไม่สะอาดและฝูงนก
และบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานบน
แผ่นดินโลก

9 ได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวา
เป็นคู่ๆทั้งตัวผู้และตัวเมีย ตาม
ที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้แกโน-
อาห์

10 ต่อมาอีกเจ็ดวันน้ำก็ท่วมบน
แผ่นดินโลก

11 เมื่อโนอาห์มีชีวิตอยู่ได้หก
ร้อยปี ในเดือนที่สอง วันที่สิบ
เจ็ดของเดือนนั้น ในวันที่ยวกัน
นั่นเอง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ทีลึก
ใต้บาดาลก็พุ่งขึ้นมา และช่อง
ฟ้าก็เปิดออก

12 ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบ
วันสี่สิบคืน

13 ในวันที่ยวกันนั่นเองโนอาห์
และบุตรชายของโนอาห์ คือเชม
ฮาม และยาเฟท ภรรยาของโน-
อาห์ และบุตรสะใภ้ทั้งสามได้
เข้าไปในนาวา

14 เขาเหล่านั้นและสัตว์ป่าทั้ง
ปวงตามชนิดของมัน และสัตว์
ใช้งานทั้งปวงตามชนิดของมัน
และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่

คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตาม
ชนิดของมัน และนกทั้งปวงตาม
ชนิดของมัน คือบรรดานกทุก
ชนิดที่มีลักษณะแตกต่างกัน

15 สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปราณ
แห่งชีวิตได้เข้าไปหาโนอาห์
ในนาวาเป็นคู่ๆ

16 สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้นได้
เข้าไปทั้งตัวผู้และตัวเมียตามที่
พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน
และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตู
ให้ท่าน

น้ำท่วม

17 น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบ
วัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุน
นาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก

18 น้ำไหลเชี่ยวและทวีมากยิ่งขึ้น
บนแผ่นดินโลก และนาวา
ลอยบนผิวน้ำ

19 น้ำไหลเชี่ยวทวีมากยิ่งขึ้นบน
แผ่นดินโลก และน้ำก็ท่วมภูเขา
สูงทุกแห่งทั่วได้ฟ้า

20 น้ำไหลเชี่ยวท่วมเหนือภูเขา
สิบห้าศอก

21 บรรดาเนื้อหนังที่เคลื่อนไหว
บนแผ่นดินโลก ทั้งนก สัตว์ใช้
งาน สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อย

คลานที่คลานไปมาบนแผ่นดิน
โลก และมนุษย์ทั้งปวงก็ตายสิ้น

22 มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งมีลม
ปราณแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก
ถึงสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น

(6) ปฐมก 5:4, 32 (7) ปฐมก 6:18; 7:1, 13 (11) ปฐมก 8:2; สดต 78:23; สภษ 8:28

(12) ปฐมก 7:4, 17 (14) ปฐมก 1:21; 6:19 (15) ปฐมก 6:19-20; 7:9 (16) ปฐมก 7:2-3

(17) ปฐมก 7:4, 12; 8:6 (18) สดต 104:26 (21) ปฐมก 6:7, 13, 17; 7:4 (22) ปฐมก 2:7

23 สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดินโลก เหลืออยู่แต่โนอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา

24 น้ำไหลเชี่ยวบนแผ่นดินโลก เป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

น้ำลดลงและนาวาค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต

8 พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตและสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับท่านในนาวา และพระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก และน้ำทั้งปวงก็ลดลง

2 น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาล และช่องฟ้าทั้งปวงก็ปิด และฝนที่ตกจากฟ้าก็หยุด

3 น้ำก็ค่อย ๆ ลดลงจากแผ่นดินโลก และล่องไปร้อยห้าสิบวัน แล้วน้ำก็ลดลง

4 ณ เดือนที่เจ็ด วันที่สิบเจ็ด นาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต

5 น้ำก็ค่อย ๆ ลดลงจนถึงเดือนที่สิบ ในเดือนที่สิบ ณ วันที่หนึ่งของเดือนนั้น ยอดภูเขาต่างๆ ไหลขึ้นมา

6 ต่อจากนั้นอีกสี่สิบวัน โนอาห์ก็เปิดช่องในนาวาที่ท่านได้ทำไว้

นั้น

7 ท่านปล่อยกาตัวหนึ่ง ซึ่งมันบินไปมาจนกระทั่งนำลดแห่งจากแผ่นดินโลก

8 ท่านจึงปล่อยนกเขาตัวหนึ่งด้วยเพื่อจะรู้ว่า น้ำได้ลดลงจากพื้นแผ่นดินโลกหรือยัง

9 แต่นกเขาไม่พบที่ที่จะจับอาศัยอยู่ได้ เพราะน้ำยังท่วมทั่วพื้นแผ่นดินโลกอยู่ มันจึงได้กลับมาหาท่านในนาวา ดังนั้นท่านจึงยื่นมือออกไปจับนกเขาเข้ามาไว้ด้วยกันในนาวา

10 ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน ท่านจึงปล่อยนกเขาไปจากนาวาอีกครั้งหนึ่ง

11 ในเวลาเย็นนกเขาก็กลับมายังท่าน ดูเถิด มันคาบใบมะกอกเทศเขียวสดมา ดังนั้นโนอาห์จึงรู้ว่า น้ำได้ลดลงจากแผ่นดินโลกแล้ว

12 ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน และปล่อยนกเขาออกไป แล้วมันไม่กลับมาหาท่านอีกเลย

13 ต่อมาปีที่หกร้อยหนึ่งเดือนที่หนึ่งวันที่หนึ่งของเดือนนั้นน้ำก็แห้งจากแผ่นดินโลก โนอาห์ก็เปิดหลังคาของนาวาและมองดูดูเถิด พื้นแผ่นดินแห้งแล้ว

14 ในเดือนที่สองวันที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนนั้นแผ่นดินโลกก็แห้งสนิท

(23) มธ 24:38-39; ลก 17:26-27; ฮบ 11:7; 1 ปต 3:20; 2 ปต 2:5 (24) ปฐก 8:3-4

(1) ปฐก 19:29; อพย 2:24; 14:21; 15:10; 1 ซมอ 1:19; โยบ 12:15; สดต 29:10

(2) ปฐก 7:4, 11-12; พยญ 11:7; โยบ 38:37 (3) ปฐก 7:24 (6) ปฐก 6:16

15 พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า
16 “จงออกไปจากนาวา ทั้งเจ้า
ภรรยา บุตรชาย และบุตรสะใภ้
ทั้งหลายของเจ้า

17 จงพาสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวง
ที่อยู่ด้วยกันกับเจ้า คือบรรดา
เนื้อหนัง ทั้งนก สัตว์ใช้งานและ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งปวงที่คลาน
ไปมาบนแผ่นดินโลกให้ออกมา
เพื่อพวกมันจะทวีมากขึ้นบน
แผ่นดินโลก และมีลูกตกทวีมาก
ขึ้นบนแผ่นดินโลก”

18 โนอาห์จึงออกไป พร้อม
ทั้งบุตรชาย ภรรยา และบุตร
สะใภ้ทั้งหลายที่อยู่กับท่าน

19 สัตว์ป่าทั้งปวง บรรดาสัตว์
เลื้อยคลาน นกทั้งปวง และทุก
สิ่งที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก
ตามชนิดของพวกมัน ออกไป
จากนาวา

โนอาห์ถวายเครื่องบูชา

20 โนอาห์ก็สร้างแท่นบูชาแด่
พระเยโฮวาห์ และเอาบรรดา
สัตว์ที่ สะอาดและบรรดานกที่
สะอาดถวายเป็นเครื่องเผาบูชา
ที่แท่นนั้น

21 พระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่น
หอมหวาน และพระเยโฮวาห์
ทรงดำริในพระทัยว่า “เราจะไม่
สาปแช่งแผ่นดินอีกเพราะเหตุ
มนุษย์ ด้วยว่าเจตนาในใจของ
เขาล้วนแต่ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา

เราจะไม่ประหารสิ่งทั้งปวงที่มี
ชีวิตอีก เหมือนอย่างที่เราได้
กระทำแล้วนั้น

22 ในขณะที่โลกยังดำรงอยู่นั้น
จะมีฤดูหนาวฤดูเก็บเกี่ยว เวลา
เย็นเวลาร้อน ฤดูร้อนฤดูหนาว
กลางวันกลางคืนต่อไป”

คุณค่าของชีวิต

9 พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่
โนอาห์ และบุตรชายทั้ง
หลายของท่าน และตรัสแก่พวก
เข่าว่า “จงมีลูกตก และทวีมาก
ขึ้นจนเต็มแผ่นดิน

2 สัตว์ป่าทั้งปวงบนแผ่นดินโลก
บรรดานกในอากาศ สิ่งทั้งปวงที่
คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และ
บรรดาปลาในทะเล จะเกรงกลัว
พวกเจ้าและหวาดกลัวต่อพวก
เจ้า พวกมันจะถูกมอบอยู่ในมือ
พวกเจ้า

3 สิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตเคลื่อนไหว
ไปมาจะเป็นอาหารของพวกเจ้า
เช่นเดียวกับพืชผักเขียวสด เรา
ยกทุกสิ่งให้แก่พวกเจ้า

4 แต่เนื้อกับชีวิตของมัน คือ
เลือดของมัน พวกเจ้าอย่ากิน
เลย

ผู้ที่ฆ่าคนมีโทษถึง

ประหารชีวิต

5 โลहितเจ้าที่เป็นชีวิตของเจ้า
เราจะเรียกเอานั่นอน เราจะ
เรียกเอามาจากชีวิตของสัตว์ป่าทั้ง

(16) ปฐมก 7:13 (17) ปฐมก 1:22, 28 (20) ปฐมก 3:17 (21) ปฐมก 3:17; 6:5, 7, 13, 17
(22) ปฐมก 10:25; สดต 74:16 (1) ปฐมก 1:28-29; 8:17 (2) ปฐมก 1:26, 28; สดต 8:6
(3) ปฐมก 1:29; พบบัญ 12:15 (4) สดต 7:26; 17:10-16 (5) ปฐมก 4:9-10; อพย 21:28

ปวงและจากมือมนุษย์ เราจะเรียกเอาชีวิตมนุษย์จากมือพี่น้องของตนทุกคน

6 ผู้ใดทำให้โลหิตของมนุษย์ไหล ผู้อื่นจะทำให้ผู้นั้นโลหิตไหล เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายของพระองค์

7 เจ้าจงมีลูกตกทวิมากขึ้นอุดมบริบูรณ์ในแผ่นดินโลกและทวีมากขึ้นในนั้น”

8 พระเจ้าจึงตรัสแก่โนอาห์และบุตรชายทั้งหลายที่อยู่กับท่านว่า
พระเจ้าทรงกระทำ

พันธสัญญากับโนอาห์

9 “ดูเถิด เราตั้งพันธสัญญาของเรากับพวกเจ้า และกับเชื้อสายของเจ้าสืบไป

10 และกับสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกที่อยู่กับเจ้า สัตว์ทั้งปวงที่ออกจากรานาวา รวมทั้งบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก

11 เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลายบรรดาเนื้อหนึ่งโดยนำท่วมอีก จะไม่มีน้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป”

12 พระเจ้าตรัสว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้า และ

สัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่วอายุตลอดไปเป็นนิตย์ 13 เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆ และมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก

14 และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลก จะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น

15 และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้า และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนึ่ง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดาเนื้อหนึ่งอีกต่อไป

16 จะมีรุ้งที่เมฆและเราจะมองดูมันเพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญานี้รันดร์ ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตแห่งบรรดาเนื้อหนึ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก”

17 และพระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับบรรดาเนื้อหนึ่งบนแผ่นดินโลก”

18 บุตรชายของโนอาห์ที่ได้ออกจากรานาวา คือเชม ฮาม และยาเฟท และฮามเป็นบิดาของคานาอัน

19 นี่เป็นบุตรชายสามคนของโนอาห์ และมนุษย์ที่กระจัดกระจายออกไปทั่วโลกมาจากคน

(6) ปฐก 1:26-27 (7) ปฐก 9:1, 19 (9) ปฐก 6:18; อสย 54:9 (10) สดต 145:9

(11) ปฐก 8:21 (12) ปฐก 9:13, 17 (13) อสค 1:28; วว 4:3 (15) ลนต 26:42, 45

(16) ปฐก 17:13, 19; 2 ซมอ 23:5 (18) ปฐก 9:25-27; 10:6 (19) ปฐก 5:32; 9:1, 7

เหล่านี้

โนอาห์เม้าเหล้าองุ่น

20 โนอาห์เริ่มเป็นชาวสวนและ
เขาทำสวนองุ่น

21 ท่านได้ดื่มเหล้าองุ่นจน
เมาและท่านก็เปลือยกายอยู่ใน
เต็นท์ของท่าน

22 ฮาม บิดาของคานาอัน เห็น
บิดาของตนเปลือยกายอยู่ จึง
บอกพี่น้องทั้งสองคนของเขาที่
อยู่ภายนอก

23 เขมกับยาเฟทุเอาผ้าผืนหนึ่ง
พาดบ่าของเขาทั้งสองคนเดิน
หันหลังเข้าไปปกปิดกายบิดา
ของพวกเขาที่เปลือยอยู่ และมี
ได้หันหน้าดูกายบิดาของพวก
เขาที่เปลือยอยู่นั้น

24 โนอาห์สร้างเมาแล้วจึงรู้ว่า
บุตรชายสุดท้องของเขาได้ทำ
อะไรแก่ท่าน

คานาอันถูกสาปแช่ง

25 ท่านพูดว่า "คานาอันจงถูก
สาปแช่ง และเขาจะเป็นทาสแห่ง
ทาสทั้งหลายของพี่น้องของเขา"

26 ท่านพูดว่า "สรรเสริญพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเขม และ
คานาอันจะเป็นทาสของเขา

27 พระเจ้าจะทรงเพิ่มพูนยา-
เฟทุและเขาจะอาศัยอยู่ในเต็นท์
ของเขม และคานาอันจะเป็น
ทาสของเขา"

28 หลังจากนี้ ท่วมโนอาห์มี

ชีวิตต่อไปอีกสามร้อยห้าสิบปี
29 รวมอายุของโนอาห์ได้เก้า
ร้อยห้าสิบปีและท่านได้สิ้นชีวิต

10ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์
ของบุตรชายทั้งหลาย
ของโนอาห์ คือเขม ฮาม และ
ยาเฟทุ และพวกเขากำเนิดบุตร
ชายหลายคนหลังน้ำท่วม

เชื้อสายของยาเฟทุ

2 บุตรชายทั้งหลายของยาเฟทุ
ชื่อโกเมอร์ มาโกก มีเดีย ยา-
วาน ทูบัล เมเชด และทิวราส

3 บุตรชายทั้งหลายของโกเมอร์
ชื่ออัชเคนัส รีฟาธ และโทการ-
มาห์

4 บุตรชายทั้งหลายของยาวาน
ชื่อเอลีซาร์ ทารซิช คิทธิม และ
โตตานิม

5 จากเชื้อสายเหล่านี้ อาณาเขต
ของชนชาติทั้งหลายได้แบ่งแยก
ตามดินแดนต่างๆของพวกเขา
แต่ละคนตามภาษาของเขา ตาม
ครอบครัวของพวกเขา ตามชาติ
ของพวกเขา

เชื้อสายของฮาม

6 บุตรชายทั้งหลายของฮามชื่อ
คูช มีสรายิม พุด และคานาอัน

7 บุตรชายทั้งหลายของคูชชื่อ
เส-บา ฮาวิลัทห์ สับทาท் ราอา-
มาห์ และสับเทคา และบุตร
ชายทั้งหลายของราอามาห์ ชื่อ
เชบาและเดดาน

(20) ปฐก 3:19, 23; 4:2 (21) 1 ซมอ 25:26; สภข 20:1 (23) อพย 20:12; กท 6:1
(25) พบญ 27:16; ยชว 9:23, 27 (26) ปฐก 14:20; 24:27 (27) ปฐก 10:2-5; 39:3
(1) ปฐก 9:1, 7, 19 (2) 1 พศด 1:5-7 (5) ปฐก 11:8 (6) 1 พศด 1:8-16

8 คุชให้กำเนิดบุตรชื่อนิมโรด เขาเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบนแผ่นดินโลก

9 เขาเป็นพรานที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังนั้นจึงว่า "เหมือนกับนิมโรดพรานที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์"

10 การเริ่มต้นอาณาจักรของเขา คือเมืองบาเบล เมืองเอเรก เมืองอัคคัต และเมืองคาลเนห์ ในแผ่นดินของชินาร์

11 ฝ่ายอัสซูร์จึงออกไปจากแผ่นดินของชินาร์นั้น และสร้างเมืองนีนะเวห์ เมืองเรโหโบท และเมืองคาลาห์

12 และเมืองเรเสนซึ่งอยู่ระหว่างเมืองนีนะเวห์ กับเมืองคาลาห์ เมืองนี้เป็นเมืองใหญ่

13 มีสราอิมให้กำเนิดบุตรชื่อ ลูติม อานามิม เลหะบิม นัฟทาลีม

14 ปัทรุสิม คัสลูอิม (ผู้ซึ่งออกมาจากเขาคือคนฟีลิสติม) และคัฟโทริม

15 คานาอันให้กำเนิดบุตรหัวปีชื่อไฮดอนและเฮท

16 และคนเยบุส คนอาโมไรต์ คนเกอร์กาซี

17 คนฮีไวต์ คนอารกิ คนสินี

18 คนอารวัต คนเศเมอร์ และคนฮามัท และภายหลังนั้น

ครอบครัวต่างๆของคนคานาอันก็กระจัดกระจายออกไป

19 เขตแดนของคนคานาอันจากเมืองไฮดอน ไปทางเมืองเกราร์ จนถึงเมืองกาซา ไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์ เมืองอัทมาห์ และเมืองเศโบอิมจนถึงเมืองลาซา

20 นี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของฮาม ตามครอบครัวของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามแผ่นดินของพวกเขาและตามชาติของพวกเขา

เชื้อสายของเชม

21 เช่นเดียวกันเชมผู้เป็นบรรพบุรุษของบรรดาชนเอเบอร์ ผู้เป็นพี่ชายคนโตของยาเฟท เขาก็ให้กำเนิดบุตรหลายคนด้วย

22 บุตรของเชมชื่อเอลาม อัสซูร์ อารฟักซาด ลูต และอารัม

23 บุตรอารัมชื่ออูส สุล เกเธอร์ และมช

24 อารฟักซาดให้กำเนิดบุตรชื่อเชลาห์ และเชลาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์

25 เอเบอร์ให้กำเนิดบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพเลก

เพราะในสมัยของเขาแผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกทาน

26 โยกทานให้กำเนิดบุตรชื่ออัลโมดัต เซเลฟ ฮาซาร์-มาเวท

(8) มคา 5:6 (9) ปฐม 6:11; 21:20 (10) ปฐม 11:9; มคา 5:6 (11) ปฐม 25:18

(14) 1 พศต 1:12 (15) ปฐม 23:3 (16) ปฐม 14:7 (19) ปฐม 13:12, 14-15, 17

(22) ปฐม 10:24; 11:10-26 (24) ปฐม 11:12; ลก 3:35 (25) 1 พศต 1:19

และเอราห์
 27 ฮาโดรัม อูซาล ดิคลาห์
 28 โอบาล อาบีมาเอล เซบา
 29 โอฟีร์ ฮาวิลัท และโยบับ
 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลาย
 ของโยกทาน
 30 ที่อยู่อาศัยของพวกเขาเริ่ม
 จากเมืองเมซาไปทางเสฟาร์
 เพื่อพวกเขาทางทิศตะวันออก
 31 นี่เป็นบุตรชายทั้งหลายของ
 เชม ตามครอบครัวของพวกเขา
 ตามภาษาของพวกเขา ตาม
 แผ่นดินของพวกเขาและตาม
 ชาติของพวกเขา
 32 นี่เป็นครอบครัวต่างๆของ
 บุตรชายทั้งหลายของโนอาห์
 ตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา ตาม
 ชาติของพวกเขา และจากคน
 เหล่านี้ ประชาชาติทั้งหลายถูก
 แบ่งแยกในแผ่นดินโลกภายหลัง
 น้ำท่วม

หอบาเบล

1 ทั่วแผ่นดินโลกมีภาษา
 เดียวและมีสำเนียงเดียว
 กัน
 2 และต่อมาเมื่อพวกเขาเดิน
 ทางจากทิศตะวันออกก็พบที่
 ราบในแผ่นดินชินาร์และพวก
 เขาอาศัยอยู่ที่นั่น
 3 แล้วพวกเขาต่างคนต่างก็พูด
 กันว่า "มาเถิด ให้พวกเราทำอิฐ
 และเผามันให้แข็ง" พวกเขาจึงมี

อิฐใช้ต่างหินและมียางมะตอย
 ใช้ต่างปูนสอ

4 เขาทั้งหลายพูดว่า "มาเถิด
 ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมือง
 หนึ่งและก่อหอคอยยอดของมัน
 ไปถึงฟ้าสวรรค์ และให้พวกเรา
 สร้างชื่อเสียงของพวกเราไว้
 เพื่อว่า พวกเราจะไม่กระจัด
 กระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก"

พระเจ้าทรงทำให้เกิด

ภาษาต่างๆ

5 และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมา
 ทอดพระเนตรเมืองและหอนั้น
 ซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้
 ก่อสร้างขึ้น

6 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดู
 เถิด คนเหล่านี้เป็นอันหนึ่งอัน
 เดียวกัน และพวกเขาทั้งปวงมี
 ภาษาเดียว พวกเขาเริ่มทำเช่นนี้
 แล้ว ประเดี๋ยวจะไม่มีอะไรหยุด
 ยั้งพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาคิด
 จะทำ

7 มาเถิด ให้พวกเราลงไปและ
 ทำให้ภาษาของเขาวุ่นวายที่นั่น
 เพื่อไม่ให้พวกเขาพูดเข้าใจกัน
 ได้"

8 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงทำ
 ให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่น
 ไปทั่วพื้นแผ่นดิน พวกเขาก็เลิก
 สร้างเมืองนั้น

9 เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้น
 ว่า บABEL เพราะว่าที่นั่นพระ

(32) ปฐมก 9:19; 10:1; 11:8 (2) ปฐมก 10:10; 11:11 (4) ปฐมก 6:4; กตว 14:44

(5) ปฐมก 18:21; อพย 3:8; 19:11, 18, 20 (6) ปฐมก 9:19; 11:1; พบทญ 31:21

(7) ปฐมก 1:26; 12:17; 42:33 (8) ปฐมก 10:25, 32; 11:4 (9) 1 คร 14:23

เยโฮวาห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลกวุ่นวาย และ ณ จากที่นั่น พระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก

เชื้อสายของอับราม

10 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเชม เชมมีอายุได้ร้อยปีและให้กำเนิดบุตรชื่ออารพัคซาด หลังจากนั้นห้าปี

11 หลังจากเชมให้กำเนิดอารพัคซาดแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

12 อารพัคซาดมีอายุได้สามสิบห้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเชลาห์

13 หลังจากอารพัคซาดให้กำเนิดเชลาห์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

14 เชลาห์มีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์

15 หลังจากเชลาห์ให้กำเนิดเอเบอร์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

16 เอเบอร์มีอายุได้สามสิบสี่ปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเปเลก

17 หลังจากเอเบอร์ให้กำเนิดเปเลกแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามสิบปี และให้กำเนิด

บุตรชายและบุตรสาวหลายคน 18 เปเลกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเรอู

19 หลังจากเปเลกให้กำเนิดเรอูแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

20 เรอูมีอายุได้สามสิบสองปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเสรุก

21 หลังจากเรอูให้กำเนิดเสรุกแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

22 เสรุกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อนาโฮร์

23 หลังจากเสรุกให้กำเนิดนาโฮร์แล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

24 นาโฮร์มีอายุได้สี่สิบเก้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเทราห์

25 หลังจากนาโฮร์ให้กำเนิดเทราห์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกร้อยสิบเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน

26 เทราห์มีอายุได้เจ็ดสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่ออับราม นาโฮร์ และฮาราน

27 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเทราห์ เทราห์ให้กำเนิดอับราม นาโฮร์ และฮาราน และฮารานให้กำเนิดบุตรชื่อโลท

(10) ปฐมก 10:22-25; 1 พศต 1:17 (12) ลก 3:35 (16) 1 พศต 1:19; ลก 3:35

(20) ลก 3:35 (24) ปฐมก 11:31; ยชว 24:2; ลก 3:34

(26) ยชว 24:2; 1 พศต 1:26 (27) ปฐมก 11:31; 17:5

28 ฮารานได้สิ้นชีวิตก่อนเทราห์ ผู้เป็นบิดาของเขาในแผ่นดินที่เขาบังเกิด ในเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย

29 อับรามและนาโฮร์ต่างก็ได้ภรรยา ภรรยาของอับรามมีชื่อว่า ซาราย และภรรยาของนาโฮร์มีชื่อว่า มิลคาห์ ผู้เป็นบุตรของฮาราน ผู้เป็นบิดาของมิลคาห์ และบิดาของอิสคาค์

30 แต่นางซารายได้เป็นหมัน นางหามีบุตรไม่

อับรามในเมืองฮาราน

31 เทราห์ก็พาอับรามบุตรชายของเขา กับ โลทบุตรชายของฮาราน ผู้เป็นหลานชายของเขา และนางซาราย บุตรสะใภ้ของเขา ผู้เป็นภรรยาของอับรามบุตรชายของเขา เขาทั้งหลายออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย จะเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน พวกเขาถึงเมืองฮารานแล้วก็อาศัยอยู่ที่นั่น

32 รวมอายุเทราห์ได้สองร้อยห้าปี และเทราห์ก็ได้สิ้นชีวิตในเมืองฮาราน

พันธสัญญาต่ออับราม

12 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับรามแล้วว่า "เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดิน

ที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น

2 เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร

3 เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลก จะได้รับพระพรเพราะเจ้า"

อับรามในดินแดนปาเลสไตน์

4 ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านและโลกก็ไปกับท่าน อับรามมีอายุได้เจ็ดสิบห้าปีขณะเมื่อท่านออกจากเมืองฮาราน

5 อับรามพานางซารายภรรยาของท่าน โลทบุตรชายของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์สิ่งของของพวกเขาที่ได้สะสมไว้ และผู้คนที่ทั้งหลายที่ได้ไว้ที่เมืองฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึงแผ่นดินคานาอัน

6 อับรามเดินผ่านแผ่นดินนั้น จนถึงสถานที่เมืองเชเคม คือที่ราบโมเรห์ คราวนั้นชาวคานาอันยังอยู่ในแผ่นดินนั้น

7 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า "เราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้า" อับรามจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่น ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรง

(29) ปฐก 17:15; 20:12; 22:20 (30) ปฐก 16:1-2; ลก 1:36 (31) ปฐก 10:19; 12:1 (1) ปฐก 13:9; 15:7; 31:3 (2) ปฐก 17:4-6; 18:18 (3) ปฐก 18:18; 22:18; 24:35 (5) ปฐก 11:31; 13:18; 14:14 (6) ปฐก 10:18-19 (7) ปฐก 13:4, 18; 13:15

ปรากฏแก่ท่าน
8 ท่านย้ายไปจากที่นั่นมาถึงภูเขาลูกหนึ่งทางทิศตะวันออกของเมืองเบธเอลแล้วตั้งเต็นท์ของท่าน โดยเมืองเบธเอลอยู่ทางทิศตะวันตกและเมืองอัยอยู่ทางทิศตะวันออก ณ ที่นั่นท่านสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์

9 และอับรามก็ยังคงเดินทางเรื่อยไป ไปทางทิศใต้

การกัณฑ์ดารอาหารทำให้

อับรามไปยังประเทศอียิปต์

10 เกิดการกัณฑ์ดารอาหารที่แผ่นดิน อับรามได้ลงไปยังอียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น เพราะว่าว่าการกัณฑ์ดารอาหารในแผ่นดินนั้นมากยิ่งนัก

11 ต่อมาเมื่อท่านใกล้จะเข้าอียิปต์ ท่านจึงพูดกับนางซารายภรรยาของท่านว่า "ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าเจ้าเป็นหญิงรูปงาม น่าดู

12 เพราะฉะนั้นต่อมาเมื่อคนอียิปต์จะเห็นเจ้า พวกเขาจะพูดว่า 'นี่เป็นภรรยาของเขา' และพวกเขาจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย แต่พวกเขาจะไว้ชีวิตเจ้า

13 กรุณาพูดว่าเจ้าเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะอยู่อย่างสุขสบายเพราะเห็นแก่เจ้า

และข้าพเจ้าจะมีชีวิตเพราะเหตุเจ้า"

14 ต่อมาเมื่ออับรามเข้าไปในอียิปต์แล้ว คนอียิปต์เห็นว่าหญิงคนนี้รูปงามยิ่งนัก

15 พวกเจ้านายของฟาโรห์เห็นนางด้วยเช่นกัน และทูลยกย่องนางต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และหญิงนั้นจึงถูกนำเข้าไปอยู่ในวังของฟาโรห์

16 ฟาโรห์ได้โปรดปรานอับรามมากเพราะเห็นแก่นาง ท่านได้แกะ วัว ลาตัวผู้ ทาส ทาสี ลาตัวเมีย และอูฐจำนวนมาก

17 และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติแก่ฟาโรห์และราชวงศ์ของท่านด้วยภัยพิบัติร้ายแรงต่างๆ เพราะเหตุนางซารายภรรยาของอับราม

18 ฟาโรห์จึงเรียกอับรามมาและตรัสว่า "ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนี้แก่เรา ทำไมเจ้าไม่บอกเราว่านางเป็นภรรยาของเจ้า

19 ทำไมเจ้าว่า 'เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์' ดังนั้นเราเกือบจะรับนางมาเป็นภรรยาของเรา ฉะนั้นบัดนี้จงดูภรรยาของเจ้า จงรับนางไปและออกไปตามทางของเจ้า"

20 ฟาโรห์จึงรับสั่งพวกคนใช้เรื่องท่าน และพวกเขาจึงนำท่านภรรยาและสิ่งสารพัดที่ท่านมีอยู่

(8) ปฐก 4:26; 13:4; 21:33 (9) ปฐก 13:1, 3; 20:1 (10) ปฐก 26:1; 43:1

(11) ปฐก 12:14; 26:7; 29:17 (12) ปฐก 20:11; 26:7 (13) ปฐก 20:1-18; 20:12

(16) ปฐก 13:2; 20:14 (17) ปฐก 15:17; 20:18 (18) ปฐก 20:9-10 (20) สภข 21:1

ออกไปเสีย

13 อับรามกลับไปเมืองเบธเอล อับรามจึงขึ้นไปจากอียิปต์ ท่านและภรรยาของท่านและสิ่งสารพัดที่ท่านมีอยู่พร้อมกับโลท เข้าไปทางทิศใต้

2 อับรามก็มั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยฝูงสัตว์ เงินและทองเป็นอันมาก 3 ท่านเดินทางต่อไปจากทิศใต้จนถึงเมืองเบธเอล ถึงสถานที่ที่เต็นท์ของท่านเคยตั้งอยู่คราวก่อน ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย

4 จนถึงสถานที่ตั้งแท่นบูชาซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยสร้างไว้ที่นั่น และอับรามร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ที่นั่น

อับรามแยกจากโลท

5 โลทซึ่งไปกับอับรามมีฝูงแพะแกะ ฝูงวัวและเต็นท์เช่นกัน

6 แผ่นดินไม่กว้างขวางพอที่พวกเขาจะอาศัยอยู่ด้วยกันได้ เพราะทรัพย์สิ่งของของพวกเขา มีอยู่มาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้

7 เกิดมีการวิวาทกันระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับราม กับคนเลี้ยงสัตว์ของโลท ขณะนั้นคนคานาอันและคนเปอร์เซียยังอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น

8 อับรามจึงพูดกับโลทว่า "กรุ-

ณาอย่าให้มีการวิวาทกันเลยระหว่างเรากับเจ้า และระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของเรา กับคนเลี้ยงสัตว์ของเจ้า เพราะเราทั้งสองเป็นญาติกัน

9 แผ่นดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามิใช่หรือ โปรดจงแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทางซ้ายมือ เราจะไปทางขวามือ หรือถ้าเจ้าไปทางขวามือ เราจะไปทางซ้ายมือ"

**โลทเข้าไป
เมืองโสโดม**

10 โลทเงยหน้าขึ้นแลดูและเห็นว่า บรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดนมีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่งเหมือนพระอุทยานของพระเยโฮวาห์ เหมือนกับแผ่นดินอียิปต์ไปทางเมืองโคอาร์ ก่อนที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

11 ดังนั้นโลทจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน โลทเดินทางไปที่ศตวันออกและเขาทั้งสองจึงแยกจากกันไป

12 อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน โลทอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆที่ราบลุ่มและตั้งเต็นท์ใกล้เมืองโสโดม

13 แต่ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้าและเป็นคนบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นอันมาก

(1) ปฐมกาล 12:4, 9; 14:12, 16 (2) ปฐมกาล 24:35 (3) ปฐมกาล 12:8-9 (4) ปฐมกาล 12:7-8; 21 (6) ปฐมกาล 36:7 (7) ปฐมกาล 12:6; 15:20-21 (8) 1 คร 6:7 (9) ปฐมกาล 20:15; 34:10 (10) ปฐมกาล 2:8, 10; 19:17-29 (12) ปฐมกาล 14:12, 19 (13) ปฐมกาล 6:11; 8:20-21; 39:9

**ทรงย้ายพันธสัญญา
ต่ออับรามที่มัมเร**

14 ภายหลังจากที่โลทแยกจากท่านไปแล้วพระเยโฮวาห์ตรัสแก่อับรามว่า "จงเงยหน้าขึ้นแลดูและมองดูจากสถานที่ที่เจ้าอยู่ที่นี่ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

15 เพราะว่าแผ่นดินทั้งหมดซึ่งเจ้าเห็นนี้ เราจะยกให้เจ้าและเชื้อสายของเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์

16 เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้าเหมือนอย่างผงคลีดิน ดังนั้นถ้าผู้ใดสามารถนับผงคลีดินได้ก็จะนับเชื้อสายของเจ้าได้เช่นกัน

17 จงลุกขึ้นเดินไปทั่วแผ่นดินทางด้านยาวด้านกว้าง เพราะเราจะยกให้เจ้า"

18 ดังนั้นอับรามจึงยกเต็นท์มาและอาศัยอยู่ที่ราบของมัมเร ซึ่งอยู่ในเฮโบรนและสร้างแท่นบูชาต่อพระเยโฮวาห์ที่นั่น

**เมืองโสโดมถูกทำลายโดย
กษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์**

14 และต่อมาในสมัยของอัมราเฟล กษัตริย์เมืองชินาร์ อารีโอกกษัตริย์เมืองเอลลาซาร์ เคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม และทิตาลกษัตริย์แห่งประชาชาติ

2 กษัตริย์เหล่านี้ได้ทำสงครามสู้รบกับเบรากษัตริย์เมืองโสโดม บิรชากษัตริย์เมืองโกโมราห์ ชินาบกษัตริย์เมืองอัดมาห์ เซเมเบอร์กษัตริย์เมืองเคโบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลาคือเมืองโคอาร์

3 บรรดากษัตริย์เหล่านี้รวมทัพกัน ณ ที่หุบเขาสิติติมซึ่งคือทะเลเกลือ

4 กษัตริย์เหล่านี้ ยอมขึ้นแก่งษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์สิบสองปี และในปีที่สิบสามกษัตริย์เหล่านี้ก็กบฏ

5 และในปีที่ สิบสี่ กษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์และบรรดากษัตริย์ที่อยู่กับท่านยกมาตีคนเรฟาอิมที่เมืองอัสทาโรท คารนาอิม คนคูซิมที่เมืองฮาม และคนเอมิมีที่เมืองซาเวห์ คิริยาธอิม

6 ชาวโฮรีที่ กูเขาเสออร์ซึ่งเป็นของพวกเขา จนถึงเมืองเอลปารานซึ่งอยู่ใกล้ถิ่นทุรกันดาร

7 กษัตริย์เหล่านี้กลับมาถึงเมืองเอนมิสปัท ซึ่งคือเมืองคาเดช และยกมาตีแผ่นดินทั้งสิ้นของคนอามาเลข และคนอาโมไรต์ที่อาศัยอยู่ ณ เมืองฮาซาโซนทามาร์ด้วย

8 และกษัตริย์เมืองโสโดม กษัตริย์เมืองโกโมราห์ กษัตริย์

(14) ปฐมก 13:11; 28:14 (15) 2 พศต 20:7 (16) ปฐมก 22:17 (18) ปฐมก 14:13, 22 (1) ปฐมก 10:10; 11:2; ออสย 11:11; 21:2 (2) ปฐมก 13:10; 19:22 (3) กตว 34:12 (4) ปฐมก 9:26 (5) ปฐมก 15:20; พบทู 2:10, 20 (6) ปฐมก 36:20 (7) 2 พศต 20:2

เมืองอัดมาห์ กษัตริย์เมืองเศ-
โบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลา
(คือเมืองโศอาร์) ก็ออกไปทำ
สงครามสู้รบกับกษัตริย์เหล่านั้น
ณ ที่หุบเขาสิดติม

9 กับเคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์
เมืองเอลาม ทิตาลกษัตริย์แห่ง
ประชาชาติ อัมราเฟลกษัตริย์
เมืองชินาร์ และอารีโอกษัตริย์
เมืองเอลลาสาร์ กษัตริย์สี่องค์
ต่อทำองค์

10 ที่หุบเขาสิดติมมีบ่อขังน้ำ-
ตวยเต็มไปหมด เหล่ากษัตริย์
เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์
ได้หนีมาและตกลงไปที่นั่น และ
ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีไปยังภูเข
11 กษัตริย์เหล่านั้นจึงเก็บบรร-
ดาทรัพย์สิ่งของและเสบียงอา-
หารทั้งสิ้นของเมืองโสโดมและ
เมืองโกโมราห์แล้วก็ไป

12 และได้จับโลหบุตรชายของ
น้องชายอับรามผู้ซึ่งอาศัยอยู่ใน
เมืองโสโดมและทรัพย์สิ่งของ
ของเขาแล้วจากไป

อับรามช่วยชีวิตโลก

13 แล้วมีคนหนึ่งที่หนีมานั้นได้
บอกให้อับรามชาวฮีบรู เพราะ
ว่าท่านอาศัยอยู่ที่ราบของมัมเร
คนอาโมไรต์ พี่น้องของเอช-
โคล์ และพี่น้องของอาเนอร์ คน
เหล่านี้เป็นพันธมิตรกับอับราม
14 เมื่ออับรามได้ยินว่าหลาน

ชายของท่านถูกจับไปเป็นเชลย
ท่านจึงนำคนชำนาญศึกที่เกิดใน
บ้านท่าน จำนวนสามร้อยสิบ
แปดคน และตามไปทันที่เมือง
ดาน

15 ท่านจึงแยกคนของท่าน ทั้ง
ท่านและคนใช้ของท่านออกเป็น
กองๆในกลางคืน ก็เข้าตีและไล่
ตามจนถึงเมืองโฮบาห์ซึ่งอยู่ทาง
ด้านซ้ายเมืองดามัสกัส

16 และท่านนำบรรดาทรัพย์สิ่ง
ของกลับคืนมาหมด ทั้งนำโลห
หลานชายของท่าน ทรัพย์สิ่ง
ของของเขา ผู้หญิง และประชา
ชนกลับมาด้วย

เมลคีเซเดคผู้เป็นโปรทิต

เมืองซาเล็มอวยพรอับราม

17 หลังจากท่านกลับจากการฆ่า
กษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์และ
กษัตริย์ทั้งหลายที่ร่วมกำลังกัน
นั้นแล้ว กษัตริย์เมืองโสโดมก็
ออกมารับท่าน ณ ที่หุบเขาซา-
เวห์ ซึ่งคือหุบเขาของกษัตริย์

18 เมลคีเซเดคกษัตริย์เมือง
ซาเล็มได้นำขนมปังและน้ำองุ่น
มาให้ และท่านก็เป็นปุโรทิตของ
พระเจ้าผู้สูงสุด

19 ท่านก็อวยพรแก่อับรามว่า
"ขอให้พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ทรงเป็น
เจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน
โลกโปรดให้อับรามได้รับพรเถิด
20 และจงสรรเสริญแต่พระเจ้า

(10) ปฐก 11:3; 19:17, 30 (11) ปฐก 14:16, 21 (12) ปฐก 11:27 (13) ปฐก 13:18
(14) ปฐก 12:5; 13:8; 14:12 (15) อสย 41:2-3 (16) ปฐก 31:18 (17) 1 ซมอ 18:6
(18) ปฐก 18:5; อพย 29:40 (19) ปฐก 14:22; นรธ 3:10 (20) ปฐก 24:27; 28:22

ผู้สูงสุดผู้ได้ทรงมอบศัตรูทั้งหลายของเจ้าไว้ในมือของเจ้า” และอับรามก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของทั้งหมดถวายแก่ท่าน

**อับรามคืนของที่ถูกลปล้นและ
เซलयแก่กษัตริย์เมืองโสโดม**

21 กษัตริย์เมืองโสโดมตรัสแก่อับรามว่า “ขอคืนคนให้แก่เรา และทรัพย์สินสิ่งของนั้น เจ้าจงเอาไปเถิด”

22 อับรามกล่าวแก่กษัตริย์เมืองโสโดมว่า “ข้าพเจ้าได้ยกมือของข้าพเจ้าต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

23 ว่า ข้าพเจ้าจะไม่รับเอาเส้นด้ายหรือสายรัดรองเท้าและข้าพเจ้าจะไม่รับเอาสิ่งใดๆที่เป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะกล่าวว่ ‘เราได้กระทำให้อับรามมั่งมี’

24 เว้นแต่สิ่งที่คูดนุ่หมได้กิน และส่วนของคนทั้งหลายซึ่งไปกับข้าพเจ้าคืออานอร์ เอชโคล์ และมัมเร ให้พวกเขาได้รับส่วนของพวกเขาเถิด”

พระเยโฮวาห์ทรงมีพระสัญญา

**จะประทานบุตรชายคนหนึ่ง
แก่อับราม**

15 ภายหลังเหตุ การณ์เหล่านี้ พระดำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงอับรามด้วย

นิมิตว่า “อับราม อย่างกลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้าและเป็นบ่า-เหนืจยิ่งใหญ่ของเจ้า”

2 อับรามทูลว่า “ข้าแต่องค์พระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้า พระองค์จะทรงโปรดประทานอะไรแก่ข้าพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ยังไม่มีบุตร และคนต้นเรือนแห่งครัวเรือนของข้าพระองค์คนนี้แหละคือเอลีเยเซอร์ชาวเมืองตามัสกัส”

3 อับรามทูลว่า “ดูเถิด พระองค์มิได้ทรงประทานเชื้อสายให้แก่ข้าพระองค์ และดูเถิด คนหนึ่งที่เกิดในบ้านข้าพระองค์เป็นผู้รับมรดกของข้าพระองค์”

4 ดูเถิด พระดำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า “คนนี้จะไม่ได้เป็นผู้รับมรดกของเจ้า แต่ผู้ที่จะออกมาจากบั้นเวยของเจ้าจะเป็นผู้รับมรดกของเจ้า”

5 พระองค์จึงนำท่านออกมากลางแจ้งและตรัสว่า “จงมองดูฟ้าและนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้าสามารถนับมันได้” และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า “เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น”

6 ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่า เป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

7 พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า “เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้พาเจ้าออก

(22) ปฐก 14:2, 8, 10 (23) 2 พกษ 5:16; อสธ 9:15-16 (1) ปฐก 15:4; 21:17

(2) ปฐก 17:18; สดต 19:11 (3) ปฐก 14:14; 2 ซมอ 7:12

(5) ปฐก 17:19; 22:17 (6) รม 4:3, 9, 22; สดต 32:2 (7) ปฐก 11:28, 31; 12:1

จากเมืองเออร์ของชาวเคลเตีย เพื่อยกดินแดนนี้ให้เป็นมรดกแก่เจ้า”

8 ท่านทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่า ข้าพระองค์จะได้ดินแดนนี้เป็นมรดก”

9 พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า “จงเอาวัวตัวเมียอายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี แกะตัวผู้อายุสามปี นกเขาตัวหนึ่งและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งมาให้เรา”

10 ท่านจึงนำบรรดาสัตว์เหล่านั้นมาและผ่ากลางตัวมันวางข้างละซีกตรงกัน แต่นกทั้งหลายนั้นท่านหาได้ฝ่าไม่

11 เมื่อฝูงเหยี่ยวลงมาที่ซากสัตว์เหล่านั้น อับรามก็ไล่มันไปเสีย

12 เมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตก อับรามก็นอนหลับสนิท และดูเถิด ความหวาดกลัวความหดหู่ใจอย่างยิ่งก็ทับถมท่าน

ชนชาติอิสราเอลจะเป็นทาส

13 พระองค์ตรัสแก่อับรามว่า “จงรู้แน่เถิดว่า เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของพวกเขาและจะรับใช้พวกนั้น พวกนั้นจะกดขี่ข่มเหงพวกเขาสี่ร้อยปี

14 เช่นกันเราจะพิพากษาประเทศนั้นซึ่งพวกเขาจะรับใช้ และ

ต่อมาพวกเขาจะออกมาพร้อมกับทรัพย์สินของเป็นอันมาก

15 เจ้าจะไปตามบรรพบุรุษของเจ้าโดยผาสก ในเวลาชรามาก เจ้าจะถูกฝังไว้

16 แต่ในชั่วอายุที่สี่พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีกครั้ง เพราะว่าความชั่วช้าของคนอาโมไรต์ยังไม่ครบถ้วน”

17 ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ตกและค่ำมืด ดูเถิด เต่าที่คว้นพลุ่งอยู่และคบบเพลิงได้เลื่อนลอยมาที่ระหว่างกลางซีกสัตว์เหล่านั้น

เขตแดนของแผ่นดิน

ชาวอิสราเอล

18 ในวันเดียวกันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญาแก่อับรามว่า “เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ไปจนถึงแม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติส

19 ทั้งแผ่นดินของคนเคนไนต์ คนชัดโมไนต์

20 คนฮิตไทต์ คนเปอร์สิซี คนเรฟาอิม

21 คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเกอร์กาซี และคนเยบูล”

ซารายยกสาวใช้

ให้เป็นภรรยาของอับราม

16 นางซาราย ภรรยาของอับราม ไม่มีบุตรให้ท่าน และนางมีหญิงสาวใช้ชาว

(8) ลก 1:18 (10) ลนต 1:17; ยรม 34:18 (12) ปฐก 2:21; 28:11 (13) อพย 1:11

(14) อพย 6:6; 12:36 (15) ปฐก 25:8; 47:30 (16) อพย 12:41; 1 พกษ 21:26

(17) ยรม 34:18-19 (18) ปฐก 12:7; 17:8; 24:7 (1) ปฐก 4:24; 11:30; 12:16

อียิปต์คนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าฮาการ์
 2 นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า
 “ดูเถิด บัดนี้พระเยโฮวาห์ไม่ให้
 ข้าพเจ้ามีบุตร ขอท่านกรุณาเข้า
 ไปหาสาวใช้ของข้าพเจ้า บางที
 ข้าพเจ้าอาจจะได้บุตรโดยนาง”
 และอับรามก็ฟังเสียงนางซาราย
 3 ภายหลังอับรามอาศัยอยู่ใน
 แผ่นดินคานาอันได้สิบปีแล้ว
 นางซารายภรรยาของอับรามก็
 ยกฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของ
 ตนให้เป็นภรรยาของอับราม
 สามีนาง

4 ท่านเข้าไปหานางฮาการ์ นาง
 ก็ตั้งครรภ์ เมื่อนางรู้ว่านางตั้ง
 ครรภ์แล้ว นางก็ดูหมิ่นนายผู้
 หญิงของนางในใจ

5 นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า
 “ให้ความผิดของข้าพเจ้าตกอยู่
 กับท่านเถิด ข้าพเจ้าให้สาวใช้
 ของข้าพเจ้าไว้ในอ้อมอกของ
 ท่าน เมื่อนางรู้ว่า นางตั้งครรภ์
 แล้ว นางก็ดูหมิ่นข้าพเจ้าในใจ
 ของนาง ขอพระเยโฮวาห์ทรง
 พิพากษาระหว่างข้าพเจ้ากับ
 ท่าน”

6 แต่อับรามพูดกับนางซารายว่า
 “ดูเถิด สาวใช้ของเจ้าอยู่ในมือ
 ของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่
 เจ้าเห็นควร” เมื่อนางซาราย
 เคียดแค้นหญิงนั้น หญิงนั้นจึง
 หนีไปให้พื้นหน้าของนาง

7 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
 พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกัน-
 ดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะ
 ไปเมืองซูร์

8 ทูตนั้นจึงพูดว่า “ฮาการ์สาว
 ใช้ของนางซาราย เจ้ามาจาก
 ไหนและเจ้าจะไปไหน” นางจึง
 ทูลว่า “ข้าพระองค์หนีมาให้พื้น
 หน้าจากนางซารายนายผู้หญิง
 ของข้าพระองค์”

9 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
 กล่าวแก่นางว่า “จงกลับไปหา
 นายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่
 ได้อำนาจของเขา”

10 แล้วทูตสวรรค์ของพระเย-
 โฮวาห์ก็กล่าวแก่หญิงนั้นว่า “เรา
 จะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น
 เพราะว่าจะมีคนจำนวนมากมาย
 จนนับไม่ถ้วน”

11 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
 กล่าวแก่นางว่า “ดูเถิด เจ้ามี
 ครรภ์แล้วและจะคลอดบุตรชาย
 คนหนึ่ง จะเรียกชื่อของเขาว่า
 อิชมาเอล เพราะว่าพระเยโฮวาห์
 ทรงรับฟังความทุกข์ของเจ้า

12 เขาจะเป็นคนป่า มือของเขา
 จะต่อสู้คนทั้งปวงและมือคนทั้ง
 ปวงจะต่อสู้เขา และเขาจะอาศัย
 อยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของ
 เขา”

13 นางจึงเรียกพระนามของ
 พระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่นางว่า

(2) ปฐก 3:17; 20:18; 30:3, 9 (3) ปฐก 12:4-5 (4) สภษ 30:21, 23 (5) ปฐก 31:53
 (6) อพย 2:15; 1 ปด 3:7 (7) ปฐก 20:1; 21:17-18; 22:11, 15; 25:18 (9) ทต 2:9
 (10) ปฐก 17:20 (11) ลก 1:13, 31 (12) ปฐก 21:20; 25:18 (13) ปฐก 31:42

“พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์” เพราะนางพูดว่า “ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี่ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ”

14 เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อบ่อน้ำว่า เบเอเอลาไฮรอย ดูเถิด อยู่ระหว่างเมืองคาเดชกับเมืองเบเรต

การกำเนิด

ของอิซมาเอล

15 นางฮาการ์คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่อับราม อับรามจึงเรียกชื่อบุตรชายของท่านซึ่งนางฮาการ์คลอดออกมาว่า อิซมาเอล

16 เมื่อนางฮาการ์คลอดอิซมาเอลให้แก่อับรามนั้น อับรามอายุได้แปดสิบหกปี

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อ

อับรามเป็นชื่ออับราฮัม

17 เมื่ออายุอับรามได้เก้าสิบเก้าปี พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า “เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเจ้าจงเป็นคนดีรอบคอบ

2 เราจะทำพันธสัญญาของเรา ระหว่างเรากับเจ้า และจะให้เจ้าทวีมากขึ้น”

3 อับรามก็ชบหน้าลงถึงดินและ

พระเจ้าตรัสกับท่านว่า

4 “สำหรับเรา ดูเถิด นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย

5 ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย

6 เราจะกระทำให้เจ้ามีลูกตกทวีมากขึ้น เราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนหลายชาติ กษัตริย์หลายองค์ จะเกิดมาจากเจ้า

7 เราจะตั้งพันธสัญญาของเรา ระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของเขาให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า

8 เราจะให้แผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าวนี้ คือบรรดาแผ่นดินคานาอันแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าให้เป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์ และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา”

พิธีสืบทอดเป็นพันธสัญญา

ต่อชนชาติอิสราเอล

9 พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า “เหตุฉะนั้น เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าตลอด

(14) ปฐมก 24:62; กตว 13:26 (15) กท 4:22 (1) ปฐมก 12:7; 18:1; 28:3; 35:11

(2) ปฐมก 12:2; 13:16; 15:5, 18 (4) รม 4:11-12, 16 (5) นทม 9:7; รม 4:17

(6) ปฐมก 17:16; 35:11 (7) ปฐมก 26:24; 28:13 (8) ปฐมก 23:4 (9) อพย 19:5

ชั่วอายุของพวกเขาจะรักษาพันธสัญญาของเรา

10 นี่เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าจะรักษาระหว่างเรากับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า คือเด็กผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกเจ้าจะเข้าสู่หน้

11 เจ้าจะเข้าสู่หน้ตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของเจ้า และมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า

12 ผู้ชายที่มีอายุแปดวันจะเข้าสู่หน้ในท่ามกลางพวกเจ้า เด็กผู้ชายทุกคนตลอดชั่วอายุของพวกเขา ผู้ชายที่เกิดในบ้านหรือเอาเงินซื้อมาจากคนต่างด้าวใด ๆ ซึ่งมีเชื้อสายของเจ้า

13 ผู้ชายที่เกิดในบ้านของเจ้า และผู้ชายที่เอาเงินซื้อมาเป็นต้องเข้าสู่หน้ และพันธสัญญาของเราจะอยู่ที่เนื้อของเจ้า เป็นพันธสัญญานิรันดร์

14 เด็กผู้ชายที่มีได้เข้าสู่หน้คือผู้ที่มีได้เข้าสู่หน้ตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของเขา ซึ่งชีวิตนั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา เขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา”

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อ

ซารายเป็นชื่อซาราห์

15 และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า “สำหรับซารายภรรยาของเจ้า

เจ้าจะไม่เรียกชื่อนางว่า ซาราย แต่จะเรียกชื่อนางว่า ซาราห์

16 เราจะอวยพรแก่นางและให้บุตรชายคนหนึ่งแก่งเจ้ากับนางด้วย ใช้ เราจะอวยพรนาง นางจะเป็นมารดาของชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติจะมาจกนาง”

17 ดังนั้นอับราฮัมจึงซบหน้าลงหัวเราะ คิดในใจของท่านว่า “ชายผู้มียุหนึ่งร้อยปีจะให้กำเนิดบุตรได้หรือ ซาราห์ผู้มียุได้แก่สิบปีแล้ว จะคลอดบุตรหรือ”

18 อับราฮัมทูลพระเจ้าว่า “โอขอให้อิสมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์”

19 พระเจ้าตรัสว่า “ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่งเจ้าเป็นแน่ เจ้าจะเรียกชื่อของเขาว่า อิสอัค และเราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเขาและกับเชื้อสายของเขาที่มาภายหลังเขาให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์

อิสมาเอลจะเป็นบิดาของ

ชนชาติใหญ่ชาติหนึ่ง

20 สำหรับอิสมาเอลนั้นเราได้ฟังเจ้าแล้ว ดุเถิด เราได้อวยพรเขาและจะกระทำให้เขามีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์อย่างยิ่ง เขาจะให้กำเนิดเจ้านายสิบสอง

(10) กจ 7:8 (11) อพย 12:13; รม 4:11 (12) ปฐก 13:15; 17:7; สด 12:3; กจ 7:5 (14) อพย 4:24-26 (16) ปฐก 17:6; 18:10; 35:11; 36:31 (17) ปฐก 17:3; 18:12 (18) ปฐก 18:23 (19) ปฐก 18:10; 21:2; 22:16 (20) ปฐก 16:10; 21:3, 18

องค์และเราจะกระทำให้เขาเป็น
ชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง

21 แต่พันธสัญญาของเรา เรา
จะตั้งไว้กับอิชอัค ซึ่งซาราห์จะ
คลอดให้แก่เจ้าปีหน้าในเวลานี้”

22 และพระองค์ตรัสกับท่าน
เสร็จแล้ว พระเจ้าก็เสด็จขึ้นไป
จากอับราฮัม

23 อับราฮัมจึงเอาอิซมาเอล
บุตรชายของท่าน บรรดาคนทั้ง
ปวงที่เกิดในบ้านของท่านและ
บรรดาคนทั้งปวงที่ได้ซื้อมาด้วย
เงินของท่าน คือผู้ชายทุกคน
ท่ามกลางคนที่อยู่ในบ้านของ
อับราฮัม ให้เข้าสู่หนัตตัดหนัง
หุ้มปลายองคชาตของพวกเขา
ในวันนั้นตามที่พระเจ้าตรัสไว้
แก่ท่าน

24 เมื่อท่านเข้าสู่หนัตตัดหนัง
หุ้มปลายองคชาตของท่าน อับ-
ราฮัมมีอายุเก้าสิบเก้าปี

25 และอิซมาเอลบุตรชายของ
ท่านมีอายุสิบสามปีเมื่อเขาเข้า
สู่หนัตตัดหนังหุ้มปลายองคชาต
ของเขา

26 อับราฮัมและอิซมาเอลบุตร
ชายของท่านเข้าสู่หนัตในวัน
เดียวกันนั้น

27 บรรดาผู้ชายในบ้านของท่าน
ทั้งที่เกิดในบ้านของท่านและซื้อ
มาด้วยเงินจากคนต่างด้าวก็เข้า
สู่หนัตพร้อมกับท่าน

พระเจ้าและทูตสวรรค์
สององค์เยี่ยมอับราฮัม

18 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏ
แก่เขาที่ราบของมัมเร
และเขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ใน
เวลาแดดร้อน

2 เขาจึงเงยหน้าขึ้นมองดู และดู
เถิด มีชายสามคนยืนอยู่ข้างเขา
เมื่อเขาเห็นท่านเหล่านั้นจึง
วิ่งจากประตูเต็นท์ไปต้อนรับ
ท่านเหล่านั้น และก้มหน้าของ
เขาลงถึงดิน

3 และพูดว่า “เจ้านายของข้าพ-
เจ้า ถ้าบัดนี้ข้าพเจ้าเป็นที่โปรด
ปรานในสายตาของท่าน ขอท่าน
โปรดอย่าผ่านไปจากผู้รับใช้ของ
ท่านเลย

4 ข้าพเจ้าขอความกรุณาจาก
ท่านยอมให้อ่าน้ำนิตหน้อยมา
ล้างเท้าของท่าน และให้ท่านนั่ง
หลายพักใต้ต้นไม้เถิด

5 ข้าพเจ้าจะไปเอาอาหารหน้อย
หนึ่งมาให้และขอให้ท่านชื่นใจ
เถิด หลังจากนั้นจึงค่อยออก
เดินทาง เพราะว่าท่านมายังผู้รับ
ใช้ของท่านแล้ว” ท่านเหล่านั้น
จึงว่า “จงทำตามที่เจ้ากล่าวเถิด”

6 อับราฮัมรีบเข้าไปในเต็นท์หา
นางซาราห์และพูดว่า “จงรีบเอา
แป้งละเอียดสามถังมานวดแล้ว
ทำขนมมบนเตา”

7 อับราฮัมจึงวิ่งไปที่ฝูงสัตว์เอา

(21) ปฐก 18:14; 21:2; 26:2-5 (27) ปฐก 18:19 (1) ปฐก 13:18; 14:13

(2) ปฐก 18:16, 22; 19:1; 32:24; ยชว 5:13; วนฉ 13:6-11; สบ 13:2; 1 ปด 4:9

(4) ปฐก 19:2; 43:24 (5) ปฐก 19:8; 33:10; วนฉ 6:18-19; 13:15-16; 19:5

ลูกวัวอ่อนและดีตัวหนึ่งมอบให้ชายหนุ่มคนหนึ่งและเขาก็รีบปรุงเป็นอาหาร

8 เขาเอาเนย นมและลูกวัวซึ่งเขาได้ปรุงแล้วนั้นมาวางไว้ต่อหน้าท่านเหล่านั้น และเขายืนอยู่ข้างท่านเหล่านั้นได้ตั้งไม้แล้วท่านเหล่านั้นได้รับประทาน
9 ท่านเหล่านั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า "ซาราห์ภรรยาของเจ้าอยู่ที่ไหน" และเขาพูดว่า "ดูเถิด อยู่ในเต็นท์"

พระสัญญาถึงการกำเนิดอิสอัค
10 ท่านจึงกล่าวว่า "เราจะกลับมาหาเจ้าแน่นอนตามเวลาแห่งชีวิต และดูเถิด ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง" ซาราห์ได้ฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังท่าน

11 อับราฮัมและซาราห์ก็มีอายุแก่ชรามากแล้ว และนางซาราห์ตามปกติของผู้หญิงก็หมดแล้ว
12 ฉะนั้นนางซาราห์จึงหัวเราะในใจพูดว่า "ข้าพเจ้าแก่แล้ว นายของข้าพเจ้าก็แก่ด้วย ข้าพเจ้าจะมีความยินดีอีกหรือ"

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอับราฮัมว่า "ทำไมนางซาราห์หัวเราะพูดว่า ข้าพเจ้าจะคลอดบุตรคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าแก่แล้วจริง ๆ หรือ"

14 มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับ

พระเยโฮวาห์หรือ เมื่อถึงเวลากำหนดเราจะกลับมาหาเจ้าตามเวลาแห่งชีวิต และซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง"

15 ดังนั้นนางซาราห์ปฏิเสธว่า "ข้าพระองค์มิได้หัวเราะ" เพราะนางกลัว และพระองค์ตรัสว่า "ไม่ใช่ แต่เจ้าหัวเราะ"

แผนการทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

16 บุรุษเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจากที่นั่นและมองไปทางเมืองโสโดม อับราฮัมไปกับท่านเหล่านั้นเพื่อตามไปส่ง

17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะซ่อนสิ่งซึ่งเรากระทำจากอับราฮัมหรือ"

18 ด้วยว่าอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่โตและมีกำลังมากอย่างแน่นอน และบรรดาประชาชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเขา

19 เพราะว่าเรารู้จักเขา เขาจะส่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา พวกเขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพื่อทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม เพื่อพระเยโฮวาห์จะประทานแก่อับราฮัมตามสิ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับเขา"

20 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะ

(8) ปฐมก 19:3 (9) ปฐมก 24:67 (10) ปฐมก 17:19, 21 (11) ปฐมก 17:17; 31:35

(12) ปฐมก 17:17; ลก 1:18 (14) ปฐมก 17:21 (16) กจ 15:3 (17) ปฐมก 18:22, 26, 33

(18) ปฐมก 12:3; 22:18; กจ 3:25 (19) พบทย 4:9-10; 6:6-7 (20) ปฐมก 4:10; 13:13

เสียงร้องของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ดังมากและเพราะบาปของพวกเขาก็นักเหลือเกิน

21 เราจะลงไปเดี๋ยวนี้ดูว่าพวกเขากระทำตามเสียงร้องทั้งสิ้นซึ่งมาถึงเราหรือไม่ ถ้าไม่ เราจะรู้”

22 บุรุษเหล่านั้นหันหน้าจากที่นั่นไปทางเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

อับราฮัมวิงวอนเพื่อ

คนชอบธรรม

23 อับราฮัมเข้ามาใกล้ ทูลว่า “พระองค์จะทรงทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่วด้วยหรือ

24 บางทีมีคนที่ชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายและไม่ละเว้นเมืองนั้น เพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในนั้นด้วยหรือ

25 ขอพระองค์อย่ากระทำเช่นนั้นเลย ที่จะฆ่าคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว และให้คนชอบธรรมเหมือนอย่างคนชั่ว ให้การนั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์ ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ”

26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถ้าเราพบคนชอบธรรมในท่ามกลางเมืองโสโดมห้าสิบคน เราจะละ

เว้นทั้งเมืองเพราะเห็นแก่พวกเขา”

27 อับราฮัมทูลตอบว่า “ดูเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพระองค์เป็นเพียงผงคลีดินและซีเถ้า

28 บางทีคนชอบธรรมห้าสิบคนจะขาดไปห้าคน พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะขาดห้าคนหรือ” พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเราพบสี่สิบห้าคนที่นี่ เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น”

29 เขายังทูลต่อพระองค์อีกครั้งว่า “บางทีจะพบสี่สิบคนที่นี่” และพระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่กระทำเพราะเห็นแก่สี่สิบคน”

30 เขาทูลต่อพระองค์ว่า “โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะกราบทูล บางทีจะพบสามสิบคนที่นี่” และพระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่กระทำถ้าเราพบสามสิบคนที่นี่”

31 เขาทูลว่า “ดูเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า บางทีจะพบยี่สิบคนที่นี่” และพระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่ยี่สิบคน”

32 เขาทูลว่า “โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง

(21) ปฐก 11:5; อพย 3:8; พญ 8:2; 13:3 (22) ปฐก 18:16; 19:1

(23) ปฐก 20:4; 24:12; อพย 23:7 (25) พญ 1:16-17; 32:4; โยบ 8:3, 20; 34:17

(26) ยรม 5:1; อสค 22:30 (27) ปฐก 3:19; โยบ 4:19 (32) วนล 6:39; ยก 5:16

พระพิโรธเลยและข้าพระองค์จะ
ยังกราบทูลครั้งนี้ครั้งเดียว บาง
ทีจะพบลิบคนที่นี่” และพระ
องค์ตรัสว่า “เราจะไม่ทำลาย
เมืองนั้นเพราะเห็นแก่ลิบคน”
33 เมื่อพระองค์ทรงสนทนากับ
อับราฮัมจบลงแล้ว พระเยโฮ-
วาห์ได้เสด็จไป และอับราฮัมก็
กลับไปที่อยู่ของตน

ทูตสวรรค์ มาเยี่ยมโลท

19 ทูตสวรรค์สององค์มา
ถึงเมืองโสโดมในเวลา
เย็น โลทได้นั่งอยู่ที่ประตูเมือง
โสโดม เมื่อโลทเห็นแล้วก็ลุกขึ้น
ไปพบทูตเหล่านั้น และได้ก้ม
หน้าของเขาลงถึงดิน

2 แล้วเขากล่าวว่า “ดูเถิด เจ้า
นายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอวิง
วอนท่านโปรดกรุณาแวะไปบ้าน
ผู้รับใช้ของท่าน ค้างแรมคืนนี้
ล้างเท้าของท่าน แล้วท่านจะได้
ตื่นแต่เช้าเดินทางต่อไป” ทูต
เหล่านั้นกล่าวว่า “อย่าเลย แต่
พวกเราจะค้างแรมที่ถนนในคืน
นี้”

3 เขาได้รับเร้าทูตเหล่านั้นอย่าง
มาก ทูตเหล่านั้นจึงแวะเข้าไป
ในบ้านของเขา และเขาจึงจัด
การเลี้ยงทูตเหล่านั้น ทำขนมปัง
ไร้เชื้อและทูตเหล่านั้นจึงรับ
ประทาน

โลทเรียก พวกกามวิปริตว่า “พี่น้อง”

4 แต่ก่อนที่ทูตเหล่านั้นเข้านอน
พวกผู้ชายเมืองนั้น คือพวกผู้
ชายชาวเมืองโสโดม ทั้งแก่และ
หนุ่ม ทุกคนจากทุกสารทิศ มา
ล้อมเรือนนั้นไว้

5 พวกเขาเรียกโลทและพูดกับ
เขาว่า “ผู้ชายเหล่านั้นซึ่งมาหา
ท่านคืนนี้อยู่ที่ไหน จงนำ
เขาเหล่านั้นออกมาให้พวกเรา
เพื่อพวกเราจะได้สมสู่กับเขา”

6 โลทก็ออกทางประตูไปหา
พวกนั้นและปิดประตูหลังจากที่
เขาออกไปแล้ว

7 และกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน อย่า
กระทำชั่วช้าเช่นนี้เลย

8 ดูเถิด ข้าพเจ้ามีบุตรสาวสอง
คนซึ่งไม่เคยสมสู่กับชายเลย
ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ขอให้
ข้าพเจ้านำพวกเธอออกมาให้
ท่าน ให้ท่านกระทำแก่พวกเธอ
ตามที่เห็นชอบในสายตาของ
ท่านเถิด เพียงแต่อย่ากระทำ
อะไรแก่ชายเหล่านี้เลย เพราะ
เหตุว่าพวกเขาเหล่านี้เข้ามาอยู่
ใต้ร่มชายคาของข้าพเจ้า”

9 พวกเขาพูดว่า “ถอยไป” และ
พวกเขาพูดอีกว่า “คนนี้เข้ามา
อาศัยอยู่และเขาจะมาตั้งตัวเป็น

(1) ปฐมก 18:1-5, 16, 22 (2) ปฐมก 18:4; 24:31-32; ลก 24:28; ฮีบ 13:2

(3) ปฐมก 18:6-8; อพย 12:8 (5) ปฐมก 4:1; วนฉ 19:22; อสย 3:9; รม 1:24, 27

(6) วนฉ 19:23 (8) ปฐมก 18:5; วนฉ 19:24 (9) อพย 2:14; 2 ปด 2:7-8

ผู้พิพากษา บัดนี้เราจะทำการ
ชั่วร้ายกับท่านยิ่งกว่าคนเหล่านี้
นั” พวกเขาจึงผลัดคนนั้นโดย
แรงคือโลทนั่นเอง และเข้า
มาใกล้เพื่อฟังประตู
10 แต่ทุดเหล่านี้จึงยื่นมือออก
ไปดึงโลทเข้ามาในบ้านและปิด
ประตู

11 ทุดเหล่านี้ทำให้พวกผู้ชาย
ที่อยู่ ประตูบ้านนั้นตบอดผู้
ใหญ่ผู้น้อย ดังนั้นพวกเขาจึงหา
ประตูจนเหนื่อย

ทุดสวรรค์บอกให้โลท

และครอบครัว

รีบออกจากเมือง

12 ทุดเหล่านี้จึงพูดกับโลทว่า
“ที่นี่มีใครอีกไหม จงพาบุตรชาย
บุตรสาว บุตรสาว และสิ่งใด ๆ
ของเจ้าที่อยู่ในเมืองนี้ออกจาก
ที่นี่

13 เพราะพวกเราจะทำลาย
สถานที่แห่งนี้เพราะว่าเสียงร้อง
ของพวกเราดังมากยิ่งขึ้นต่อ
พระพิภคร์พระเยโฮวาห์ และ
พระเยโฮวาห์ทรงส่งพวกเรามา
ทำลายมันเสีย”

14 โลทจึงออกไปพูดกับบุตร
ชายของเขาซึ่งได้แต่งงานกับ
บุตรสาวของเขาว่า “ลุกขึ้น เจ้า
จงออกไปจากสถานที่นี้ เพราะ
พระเยโฮวาห์จะทรงทำลายเมือง
นี้” แต่บุตรชายของเขากลับดู

เหมือนว่าเขาพูดล้อเล่น

15 เมื่อรุ่งเช้าทุดสวรรค์เหล่านี้
จึงเร่งเร้าโลทว่า “จงลุกขึ้น
พาภรรยาของเจ้า และบุตรสาว
ทั้งสองของเจ้า ซึ่งอยู่ที่นั่นไปเสีย
เกรงว่า พวกเจ้าจะถูกทำลาย
พร้อมกับความชั่วช้าของเมือง
นี้”

16 ขณะที่เขายังรีรออยู่ ทุด
เหล่านี้จึงคว้าจับมือเขา มือ
ภรรยาของเขาและมือบุตรสาว
ทั้งสองของเขา พระเยโฮวาห์
ทรงมีความเมตตาต่อเขา ทุด
เหล่านี้จึงนำเขาออกมาและให้
เขาอยู่ที่นอกเมือง

17 ต่อมาเมื่อทุดเหล่านี้
นำพวกเขาออกมาภายนอกแล้ว
ทุดพูดว่า “จงหนีเอาชีวิตรอด
อย่าได้เหลียวหลังมาดูหรือพัก
อยู่ที่ราบลุ่มทั้งหลาย จงหนีไปที่
ภูเขา เกรงว่าเจ้าจะถูกทำลาย”

โลทวิงวอนขอเมืองเล็กๆ

คือเมืองโสดอม

18 โลทจึงกล่าวแก่ทุดเหล่านี้
ว่า “โอ เจ้านายของข้าพเจ้า อย่า
ให้เป็นอย่างนั้นเลย

19 ดุเถิด ผู้รับใช้ของท่านได้รับ
พระกรุณาในสายตาของท่าน
และท่านมีความเมตตาอย่างยิ่ง
ซึ่งท่านได้สำแดงต่อข้าพเจ้าใน
การช่วยชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่
สามารถหนีไปยังภูเขาได้ เกรง

(11) ปฐก 20:17 (12) ปฐก 7:1; 2 ปด 2:7, 9 (13) ปฐก 18:20; ลนต 26:30-33

(14) อพย 9:21; กตว 16:21, 24, 26, 45; ยรม 43:1-2 (15) สดต 37:2; วว 18:4

(16) อพย 34:7; พญ 5:15 (17) ปฐก 14:10; 19:26; 1 พกษ 19:3 (18) กจ 10:14

ว่าสิ่งชั่วร้ายจะมาถึงตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตายเสีย

20 ดูเถิด กรุณาเถิด เมืองนี้อยู่ใกล้ที่จะหนีไปถึงได้และเป็นเมืองเล็ก โอ โปรดให้ข้าพเจ้าหนีไปที่นั่น (เป็นเมืองเล็กๆ มิใช่หรือ) และชีวิตของข้าพเจ้าจะรอด”

21 ทูตกล่าวแก่เขาว่า “ดูเถิด เรายอมรับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ ด้วยว่าเราจะไม่ทำลายล้างเมืองนี้ซึ่งเจ้าได้กล่าวถึง

22 เจ้าจงรีบหนีไปที่นั่น เพราะเราไม่สามารถทำอะไรได้จนกว่าเจ้าไปถึงที่นั่น” เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่าโสอาร์

23 เมื่อโลทเข้าไปยังเมืองโสอาร์ ตะวันก็ขึ้นมาเหนือแผ่นดินโลกแล้ว

เมืองโสโดม

เมืองโกโมราห์

เมืองอัทมาห์และเมืองเศโบยิม ถูกทำลาย

24 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้กำมะถันและไฟจากพระเยโฮวาห์ตกมาจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

25 พระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายเหล่านั้น บรรดาที่ราบลุ่ม ชาวเมืองทั้งปวงและสิ่งที่ยกขึ้นมาบนแผ่นดิน

ภรรยาของโลท

กลายเป็นเสาเกลือ

26 แต่ภรรยาของเขาผู้ตามข้างหลังเขาเหลียวกลับไปมองดูและนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ

27 อับราฮัมลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ ไปยังสถานที่ที่ท่านเคยยืนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

28 ท่านมองไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์ และดินแดนที่ราบลุ่มทั้งหลาย และดูเถิด ก็เห็นควันจากแผ่นดินนั้นพลุ่งขึ้นเหมือนควันจากเตาไฟใหญ่

29 ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรงทำลายเมืองทั้งหลายในที่ราบลุ่มแล้วนั้น พระเจ้าทรงระลึกถึงอับราฮัม และส่งโลทออกไปจาก

ท่ามกลางการทำลายล้าง เมื่อพระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายซึ่งโลทอาศัยอยู่

โลทอาศัยอยู่ในถ้ำ

บุตรสาวของโลท

ทำการผิดประเวณี

30 โลทขึ้นไปจากเมืองโสอาร์ ไปอาศัยอยู่บนภูเขาพร้อมกับบุตรสาวสองคนของเขา เพราะเขากลัวที่อาศัยในเมืองโสอาร์ เขาจึงไปอาศัยอยู่ในถ้ำ ทั้งเขากับบุตรสาวสองคนของเขา

31 บุตรสาวหิวปีพูดกับน้องสาวว่า “บิดาของเราแก่แล้วและไม่มีชายใดในแผ่นดินโลกเข้ามาหา

(21) โยบ 42:8-9; สดต 145:19 (22) ปฐมก 13:10; 14:2 (24) ลนต 10:2

(25) ปฐมก 14:3; สดต 107:34 (26) ปฐมก 19:17; ลก 17:32 (27) ปฐมก 18:22

(28) วว 9:2; 18:9 (29) ปฐมก 8:1 (30) ปฐมก 19:17, 19 (31) ปฐมก 16:2, 4; 38:8-9

พวกเราตามธรรมเนียมของทั่วโลก

32 มาเถิด พวกเราจงให้บิดาของพวกเราดื่มเหล้าองุ่น และพวกเราจะนอนกับท่าน เพื่อพวกเราจะสงวนเชื้อสายของบิดาพวกเรา”

33 ในคืนวันนั้นพวกเธोजึงให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่น บุตรสาวหัวปีเข้าไปนอนกับบิดาของเธอ และเขาไม่สังเกตว่าเธอมานอนด้วยเมื่อไรและเธอลุกขึ้นไปเมื่อไร

34 ต่อมาวันรุ่งขึ้นบุตรสาวหัวปีพูดกับน้องสาวว่า “ดูเถิด เมื่อคืนนี้เราได้นอนกับบิดาของเรา พวกเราจงให้ท่านดื่มเหล้าองุ่นในคืนนี้อีก และเจ้าจงเข้าไปนอนกับท่าน เพื่อพวกเราจะสงวนเชื้อสายของบิดาพวกเรา”

35 พวกเธोजึงให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่นในคืนวันนั้นด้วย น้องสาวก็ลุกขึ้นไปนอนกับเขา และเขาไม่สังเกตว่าเธอมานอนด้วยเมื่อไรและเธอลุกขึ้นไปเมื่อไร

36 ดังนั้น บุตรสาวทั้งสองของโลกก็ตั้งครรภ์กับบิดาของพวกเธอ

37 บุตรสาวหัวปีคลอดบุตรชายคนหนึ่งและเรียกชื่อของเขาว่า โมอับ เขาเป็นบรรพบุรุษของคน

โมอับมาจนถึงทุกวันนี้

38 ส่วนน้องสาว เธอคคลอดบุตรชายคนหนึ่งด้วยและเรียกชื่อของเขาว่า เบน-อัมมี เขาเป็นบรรพบุรุษของคนอัมโมนมาจนถึงทุกวันนี้

อับราฮัมหลอกลวงอาบีเมเลค

20 อับราฮัมเดินทางจากที่นั่นไปยังดินแดนทางใต้ อาศัยอยู่ระหว่างเมืองคาเดชและเมืองซูร์ และอาศัยอยู่ในเมืองเก-ราร์

2 อับราฮัมบอกถึงนางซาร่าห์ภรรยาของตนว่า “นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า” อาบีเมเลค กษัตริย์แห่งเมืองเก-ราร์จึงใช้คนมานำนางซาร่าห์ไป

3 แต่พระเจ้าเสด็จมาหาอาบีเมเลคทางพระสุบินในเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า “ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนตาย เพราะหญิงนั้นซึ่งเจ้านำมา ด้วยว่านางเป็นภรรยาของผู้อื่นแล้ว”

4 แต่อาบีเมเลคยังไม่ได้เข้าใกล้นาง ท่านจึงทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะประหารชนชาติที่ชอภธรรมด้วยหรือ

5 เขาบอกแก่ข้าพระองค์มิใช่หรือว่า ‘นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า’ และแม้แต่นางเองก็ว่า ‘เขาเป็นพี่ชายของข้าพเจ้า’ ข้าพระองค์กระทำดังนี้ด้วยจิตใจ

(32) มก 12:19 (37) กตว 25:1; พบญ 2:9 (38) กตว 21:24; พบญ 2:19

(1) ปฐก 12:9; 16:7, 14; 18:1; 21:2; 26:1, 6 (2) ปฐก 12:11-13, 15; 26:7

(3) ปฐก 20:7; โยบ 33:15 (4) ปฐก 18:23-25; กตว 16:22 (5) 1 พกษ 9:4

อันชื่อตรงและด้วยมือที่บริสุทธิ์”

6 พระเจ้าตรัสกับท่านในพระสุบินว่า “แท้จริงเรารู้แล้วว่าเจ้ากระทำดังนี้ด้วยจิตใจอันชื่อตรง เราจึงยับยั้งเจ้าไม่ให้ทำบาปต่อเรา เหตุฉะนั้นเราไม่ยอมให้เจ้าถูกต้องนางนั้น

7 ฉะนั้นบัดนี้จงคืนภรรยาให้แก่ชายนั้นเพราะเขาเป็นผู้พยากรณ์ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้าแล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ ถ้าเจ้าไม่คืนนางนั้น เจ้าจะรู้ว่าเจ้าจะตายเป็นแน่ ทั้งเจ้าและทุกคนที่เป็นของเจ้า”

8 เหตุฉะนั้น อาบีเมเลคตื่นบรรทมตั้งแต่เช้าตรู่ ทรงเรียกบรรดาข้าราชการของท่าน และทรงรับสั่งเรื่องทั้งหมดนี้ให้พวกเขาฟัง และคนเหล่านั้นก็กลัวยิ่งนัก

อาบีเมเลคคืนภรรยา แก่อับราฮัม

9 ดังนั้น อาบีเมเลคทรงเรียกอับราฮัมมาและตรัสกับท่านว่า “เจ้าได้กระทำอะไรแก่พวกเรา เราได้กระทำผิดอะไรต่อเจ้า ที่เจ้านำบาปใหญ่โตมายังเราและราชอาณาจักรของเรา เจ้าได้กระทำสิ่งซึ่งไม่ควรกระทำแก่เรา”

10 อาบีเมเลคตรัสกับอับราฮัมว่า “เจ้าคิดอะไรเจ้าจึงได้กระทำสิ่งนี้”

11 อับราฮัมทูลว่า “เพราะข้าพระองค์คิดว่าไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้าในสถานที่นี้เป็นแน่ พวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์เพราะเห็นแก่ภรรยาของข้าพระองค์

12 ยิ่งกว่านั้นนางเป็นน้องสาวของข้าพระองค์จริงๆ นางเป็นบุตรสาวของบิดาข้าพระองค์ แต่ไม่ใช่บุตรสาวของมารดาข้าพระองค์ และนางได้มาเป็นภรรยาของข้าพระองค์

13 ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพระองค์ต้องเร่ร่อนจากบ้านบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงพูดกับนางว่า “นี่เป็นความกรุณาซึ่งเจ้าจะสำแดงต่อข้าพเจ้า ในสถานที่ทุกๆ แห่งที่เราจะไปนั้นขอให้กล่าวถึงข้าพเจ้าว่า เขาเป็นพี่ชายของดิฉัน”

14 อาบีเมเลคจึงทรงนำแกะ วัว และทาสชายหญิง และประทานให้แก่อับราฮัม แล้วทรงคืนซาราห์ภรรยาของอับราฮัมให้ท่านไป

15 แล้วอาบีเมเลคตรัสว่า “ดูเถิด แผ่นดินของเราก็อยู่ต่อหน้าเจ้า เจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ”

16 พระองค์ตรัสกับซาราห์ว่า “ดูเถิด เราให้เงินหนึ่งพันแผ่นแก่พี่ชายของเจ้า ดูเถิด พี่ชายจะคลุ่มตาเจ้าต่อหน้าทุกคนที่

(6) ปฐก 31:7; 35:5; 39:9; อพย 34:24 (7) ปฐก 2:17; กตว 16:32-33; 1 ซมอ 7:5

(9) ปฐก 26:10; 34:7; 39:9 (11) ปฐก 12:12; 26:7; 42:18 (12) ปฐก 11:29

(13) ปฐก 12:1-9 (14) ปฐก 12:16 (15) ปฐก 13:9; 34:10 (16) ปฐก 24:65; 26:11

อยู่กับเจ้าและคนทั้งปวง” นางก็
ถูกตีเตียนด้วยถ้อยคำเหล่านี้
17 เพราะฉะนั้น อับราฮัมก็
อธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรง
รักษาอาบีเมเลค และมเหสีของ
พระองค์และทาสหญิงให้หาย
และเขาเหล่านั้นก็มีบุตร
18 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้
ทรงปิดครรภ์สตรีในราชสำนัก
ของอาบีเมเลคทุกคน เพราะ
เรื่องซาร่าห์ภรรยาอับราฮัม

การกำเนิดของอิสอัค
21 พระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยม
ซาร่าห์ เหมือนที่ พระ
องค์ตรัสไว้ และพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำแก่ซาร่าห์ดังที่ พระ
องค์ทรงตรัสไว้
2 เพราะซาร่าห์ตั้งครรภ์ และ
คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้อับ-
ราฮัมเมื่อท่านชราตามเวลาซึ่ง
พระเจ้าได้ตรัสกับท่าน
3 อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายที่เกิด
แก่ท่าน ผู้ซึ่งซาร่าห์คลอดให้
ท่านนั้นว่า อิสอัค
4 แล้วอับราฮัมทำพิธีเข้าสู่หนัด
ให้แก่อิสอัคบุตรชายของตนเมื่อ
มีอายุแปดวัน ดังที่พระเจ้าทรง
บัญชาแก่ท่าน
5 อับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่อ
อิสอัคบุตรชายเกิดแก่ท่าน
6 นางซาร่าห์กล่าวว่า “พระเจ้า
ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ

ดังนั้น ทุกคนที่ได้ฟังจะพลอย
หัวเราะกับข้าพเจ้า”
7 นางกล่าวอีกว่า “ใครจะพูด
กับอับราฮัมได้ว่า ซาร่าห์จะให้
ลูกอ่อนกินนม เพราะข้าพเจ้าก็
ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้
ท่านเมื่อท่านชราแล้ว”
8 เด็กนั้นก็เติบโตขึ้นและหย่า
นมและอับราฮัมจัดการเลี้ยง
ใหญ่ในวันนั้นเมื่ออิสอัคหย่า
นม

**นางฮาการ์กับอิชมาเอล
ถูกไล่ออก**

9 แต่ซาร่าห์เห็นบุตรชายของ
ฮาการ์คนอียิปต์ซึ่งนางคลอดให้อับ-
ราฮัม กำลังหัวเราะเล่นอยู่
10 นางจึงพูดกับอับราฮัมว่า
“ไล่ทาสหญิงคนนี้กับบุตรชาย
ของนางไปเสียเถิด เพราะว่า
บุตรชายของทาสหญิงคนนี้จะ
เป็นผู้รับมรดกร่วมกับอิสอัค
บุตรชายของข้าพเจ้าไม่ได้”
11 อับราฮัมกลัวใจมาก เพราะ
เรื่องบุตรชายของท่าน
12 แต่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม
ว่า “เจ้าอย่าโคกเศร้าในสายตา
ของเจ้าเพราะเรื่องเด็กกินนม และ
เพราะทาสหญิงของเจ้าเลย ทุก
สิ่งที่ซาร่าห์กล่าวกับเจ้า เจ้าก็จง
ฟังเสียงของนางเถิด เพราะเขา
จะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสาย
อิสอัค

(17) ปฐมก 21:2 (18) ปฐมก 12:17 (1) ปฐมก 17:16 (2) ปฐมก 17:21 (3) ปฐมก 17:19
(4) ปฐมก 17:10, 12 (5) ปฐมก 17:1, 17 (6) ปฐมก 18:13 (7) ปฐมก 18:11-12
(9) ปฐมก 16:1 (10) ปฐมก 25:6 (11) ปฐมก 17:18 (12) รรม 9:7-8

13 ส่วนบุตรชายของทาสหญิงนั้น เราจะกระทำให้เป็นชนชาติหนึ่งด้วย เพราะเขาเป็นเชื้อสายของเจ้า”

14 อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืดให้ชนมบิงและนำหนึ่งถุงหนังแกะฮาการ์ ใส่บาให้นางพร้อมกับเด็กนั้นแล้วส่งนางออกไป นางก็จากไปและพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารแห่งเบเออร์เซบา

15 และน้ำในถุงหนังนั้นก็หมดไป นางก็วางเด็กนั้นไว้ใต้พุ่มไม้แห่งหนึ่ง

16 แล้วนางก็ไปนั่งลงห่างออกไปตรงหน้าเด็กนั้น ประมาณเท่ากับระยะลูกธนูตก เพราะนางพูดว่า “อย่าให้ข้าเห็นความตายของเด็กนั้นเลย” นางก็นั่งอยู่ตรงหน้าเด็กนั้นแล้วตะเบ็งเสียงร้องไห้

17 พระเจ้าทรงสดับเสียงร้องของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงเรียกฮาการ์จากฟ้าสวรรค์กล่าวกับนางว่า “ฮาการ์เจ้าเป็นอะไรไป อย่างกลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าทรงสดับเสียงของเด็ก ฤ ที่ที่เขาอยู่นั้นแล้ว

18 ลูกขึ้นอุ้มเด็กนั้น เขามีมือจับเขาไว้ให้แน่น เพราะเราจะทำให้เขาเป็นชาติใหญ่ชาติหนึ่ง”

19 แล้วพระเจ้าทรงเบิกตาของนาง นางก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง

จึงไปเติมน้ำเต็มถุงหนังและให้เด็กนั้นดื่ม

20 พระเจ้าทรงสถิตกับเด็กนั้น เขาเติบโตขึ้น อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และเป็นนักธนู

21 เขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งปาราน มารดาก็หาภรรยาคนหนึ่งจากประเทศอียิปต์ให้เขา

อับราฮัมอาศัยอยู่ที่

เบเออร์เซบา

อับราฮัมทำพันธสัญญากับ

กษัตริย์อ่าปีเมเลค

22 และต่อมาในคราวนั้น อ่าปีเมเลคและฟีโคส ผู้บัญชาการทหารของพระองค์ พูดกับอับราฮัมว่า “พระเจ้าทรงสถิตกับท่านในทุกสิ่งที่ท่านกระทำ

23 เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงปฏิญาณในพระนามพระเจ้าให้แก่เราที่นี่ว่า ท่านจะไม่ประพฤติการคดโกงต่อเรา หรือโอรสของเรา หรือต่อหลานของเรา แต่ตั้งที่เราภักดีต่อท่าน ท่านจงภักดีต่อเราและต่อแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่นี้”

24 อับราฮัมก็ทูลว่า “ข้าพเจ้ายอมปฏิญาณ”

25 อับราฮัมก็ร้องทุกข์ต่ออ่าปีเมเลค เรื่องบ่อน้ำที่ข้าราชการอ่าปีเมเลคยึดเอาไป

26 อ่าปีเมเลคตรัสว่า “เราไม่รู้

(13) ปฐมก 16:10 (14) ยน 8:35 (17) ปฐมก 22:11; อพย 3:7 (18) ปฐมก 16:10; 21:13

(19) ปฐมก 3:7; กตว 22:31 (20) ปฐมก 16:12; 28:15; 39:2-3, 21 (21) ปฐมก 24:4

(22) ปฐมก 20:2, 14; 26:26, 28 (23) ยชว 2:12; 1 ซมอ 24:21 (25) ปฐมก 26:15, 18

ว่าใครทำอย่างนี้ ทั้งท่านก็มีได้บอกเรา เราก็งงไม่ได้ยินเรื่องจนวันนี้”

27 อับราฮัมจึงนำแกะและวัวมาถวายแก่อาบีเมเลค ทั้งสองฝ่ายก็ทำพันธสัญญากัน

28 อับราฮัมได้แยกลูกแกะตัวเมียจากฝูงไว้ต่างหากเจ็ดตัว

29 อาบีเมเลคตรัสถามอับราฮัมว่า “ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวที่ท่านแยกไว้ต่างหากนั้นหมายความว่าอะไร”

30 ท่านทูลว่า “ขอพระองค์รับลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวนี้จากมือข้าพระองค์ เพื่อจะได้เป็นพยานแก่ข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ได้ขุดบ่อน้ำนี้”

31 เหตุฉะนั้น ท่านจึงเรียกที่นั้นว่า เบเออร์เซบา เพราะว่าทั้งสองได้ปฏิญาณกันไว้

32 ทั้งสองกระทำพันธสัญญากันที่ เบเออร์เซบาตั้งนี้ แลและแล้วอาบีเมเลคและฟีโคสผู้บัญชาการทหารของพระองค์ได้ลุกขึ้นแล้วก็กลับไปยังแผ่นดินของชาวฟิลิสเตีย

33 อับราฮัมปลูกต้นแทมริสกไว้ที่เบเออร์เซบาและนมัสการออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้านิรันดร์ที่นั่น

34 อับราฮัมอาศัยอยู่ในแผ่นดินชาวฟิลิสเตียหลายวัน

การถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาที่แผ่นดินโมริยาห์

22 และต่อมาภายหลัง เหตุการณ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงลงใจอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า “อับราฮัม” ท่านทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า”

2 พระองค์ตรัสว่า “จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาลูกหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า”

3 อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามีดผูกอานลาของท่าน พาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคนกับอิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา แล้วลุกขึ้นเดินทางไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสแก่ท่าน

4 พอถึงวันที่สามอับราฮัมเงยหน้าขึ้นแลเห็นที่นั่นแต่ไกล

5 อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของท่านว่า “อยู่กับลาที่นี่เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไปนมัสการที่โน้น แล้วจะกลับมาพบเจ้า”

6 อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมีดแล้วพอลูกไปด้วยกัน

(27) ปฐก 26:31; 31:44; 1 ซมอ 18:3 (29) ปฐก 33:8 (30) ปฐก 31:48, 52

(31) ปฐก 21:14; 26:33 (33) ปฐก 4:26; 12:8; 13:4 (1) พบญ 8:2; 1 คร 10:13

(2) ปฐก 8:20; 22:12, 16; 31:54 (5) สบ 11:19 (6) ยน 19:17

7 อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า "บิดาเจ้าข้า" และท่านตอบว่า "ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่นี้" ลูกจึงว่า "นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน"

8 อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา" พ่อลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน

9 เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงฟืนเป็นระเบียบ แล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่นบูชาบนฟืน

10 แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมัดจะฆ่าบุตรชาย

11 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า "อับราฮัม อับราฮัม" และท่านตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าเจ้าข้า"

12 และพระองค์ตรัสว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือกระทำให้ไรแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่า เจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา"

อับราฮัมถวายแกะตัวผู้

แทนอิสอัค

13 อับราฮัมยกหน้าขึ้นมองดู

และตลิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ที่บ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน

14 อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า "ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร"

15 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากฟ้าสวรรค์

16 และตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่า เพราะเจ้ากระทำอย่างนี้ และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า

17 เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และตั้งเมดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้าจะได้ประดุจเม็ดธัญของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์

18 ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา"

19 อับราฮัมจึงกลับไปหาคนใช้หนุ่มของท่าน เขาก็ลุกขึ้นแล้วพากันกลับไปยังเมืองเบเออร์เชบา อับราฮัมก็อาศัยอยู่ที่เบ-

(8) อพย 12:3; ยน 1:29, 36 (9) สบ 11:17-19; ยก 2:21 (11) ปฐม 16:7-11

(12) 1 ซมอ 15:22 (13) ปฐม 22:2, 16; 26:5; ยก 2:21-22 (16) สดต 105:9

(17) ปฐม 13:16; 15:5; 17:16 (18) ปฐม 12:3; 18:18-19 (19) ปฐม 21:31

เออร์เซบา

20 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ มีคนมาบอกอับราฮัมว่า "ดูเถิด มิลคาค์บังเกิดบุตรให้แก่นาโฮร์น้องชายของท่านด้วยแล้ว"

21 คือฮูสบุตรหัวปี บุสน้องชายของเขา เคมูเอลบิดาของอารัม
22 เคเสด ฮาไซ บิลดาช ยิดลาฟ และเบธเอล"

23 เบธเอลให้กำเนิดบุตรสาวชื่อเรเบคาห์ ทั้งแปดนี้มีมิลคาค์บังเกิดให้นาโฮร์ น้องชายของอับราฮัม

24 และภรรยาของเขาคือชื่อเรอูมาห์ ก็ได้บังเกิดเตบาค์ กายัม ทาฮาซ และมาอาคาห์

นางซาราห์สิ้นชีวิต

แล้วถูกฝังไว้

23 ซาราห์มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดปี ซาราห์มีชีวิตถึงอายุนี

2 แล้วซาราห์ก็สิ้นชีวิตที่เมืองศิรียาธอารบา คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน อับราฮัมไว้ทุกข์ให้ซาราห์และร้องไห้คิดถึงนาง

3 อับราฮัมยื่นขึ้นหน้าศพพูดกับลูกหลานของเฮทว่า

4 "ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนมาอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน ขอท่านให้ที่ดินท่ามกลาง

ท่านเป็นสุสาน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไป"

5 ลูกหลานของเฮทตอบอับราฮัมว่า

6 "นายเจ้าข้า โปรตฟังพวกเราท่านเป็นเจ้านายจากพระเจ้าท่ามกลางเรา ขอให้ฝังผู้ตายของท่านในอุโมงค์ฝังศพที่ดีที่สุดของเราเถิด ไม่มีผู้ใดในพวกเราที่จะหวงสุสานของเขาไว้ไม่ให้ท่าน หรือขัดขวางท่านมิให้ฝังผู้ตายของท่าน"

7 อับราฮัมก็ลุกขึ้นกราบลงต่อหน้าลูกหลานของเฮทชาวแผ่นดินนั้น

8 และพูดกับพวกเขาว่า "ถ้าท่านยินยอมให้ข้าพเจ้าฝังผู้ตายของข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไปแล้ว ขอฝังข้าพเจ้าเถิด และวิงวอนเอโพรนบุตรชายโคหาร์เพื่อข้าพเจ้า

9 ขอให้เขาให้ถ้ำมัคเป-ลาห์ ซึ่งเขาถือกรรมสิทธิ์นั้นแก่ข้าพเจ้า มันอยู่ที่ปลายนาของเขา ขอให้เขาขายให้ข้าพเจ้าเต็มตามราคาให้เป็นกรรมสิทธิ์สำหรับใช้เป็นสุสานท่ามกลางหมู่พวกท่าน"

10 ฝ่ายเอโพรนอาศัยอยู่ท่ามกลางลูกหลานของเฮท เอโพรนคนฮิตไทต์จึงตอบอับราฮัมให้บรรดาลูกหลานของเฮทผู้ที่เข้า

(20) ปฐมก 11:29; 24:15 (21) โยบ 1:1; 32:2 (23) ปฐมก 24:15

(2) ปฐมก 13:18; 23:19 (3) ปฐมก 10:15; 15:20 (4) ปฐมก 17:8; ลนต 25:23

(6) ปฐมก 13:2; 14:14; 24:35 (9) ปฐมก 25:9 (10) ปฐมก 23:18; 34:20, 24; นรธ 4:1

ไปที่ประตูเมืองของเขาฟังว่า
11 “อย่าเลย นายเจ้าข้า โปรด ฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้นานี้แก่ท่านและให้ถ้ำที่อยู่ในานี้แก่ท่าน ด้วยข้าพเจ้าให้แก่ท่าน ต่อหน้าลูกหลานประชาชนของข้าพเจ้า ขอเชิญฝังผู้ตายของท่านเถิด”

12 อับราฮัมก็กราบลงต่อหน้าชาวแผ่นดินนั้น

13 และท่านพูดกับเอโฟรนให้ชาวแผ่นดินนั้นฟังว่า “แต่ถ้ำท่านยินยอมให้แล้ว ขอฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจ่ายค่านานี้ ขอรับเงินจากข้าพเจ้าเถิด และข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้านั้น”

14 เอโฟรนตอบอับราฮัมว่า

15 “นายเจ้าข้า ขอฟังข้าพเจ้าเถิด ที่ดินแปลงนี้มีราคาเป็นเงินสี่ร้อยเชเชล สำหรับท่านกับข้าพเจ้าก็ไม่เท่าไร ฝังผู้ตายของท่านเถิด”

16 อับราฮัมก็ฟังคำของเอโฟรนแล้วอับราฮัมก็ชั่งเงินให้เอโฟรนตามจำนวนที่ เขาบอกให้ลูกหลานของเฮทฟังแล้ว คือเงินสี่ร้อยเชเชลตามนำหนักที่พวกพ่อค้าใช้กันในเวลานั้น

17 นาของเอโฟรนในมัดเป-ลาห์ ซึ่งอยู่หน้ามัมเร มีนาถ้ำถ้ำซึ่งอยู่ในนั้น และต้นไม้ทั้งสิ้น

ซึ่งอยู่ในนาตลอดทั่วบริเวณนั้น จึงได้ขาย

18 ให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์ ต่อหน้าลูกหลานของเฮท คือต่อหน้าบรรดาผู้ที่เข้าไปที่ประตูเมืองของเขา

19 ต่อมาอับราฮัมก็ฝังศพนางซาราห์ภรรยาของตน ในถ้ำที่นามัคเป-ลาห์หน้ามัมเร คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน

20 นาและถ้ำ ซึ่งอยู่ในนั้น ลูกหลานของเฮทยอมขายให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน

อับราฮัมส่งเอลีเยเซอร์

ไปหาเจ้าสาวสำหรับอิสอัค

24 ฝ่ายอับราฮัมก็ชราแล้ว มีอายุมากทีเดียว และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรอับราฮัมทุกประการ 2 อับราฮัมพูดกับคนใช้ของท่านที่มีอาวุโสที่สุดในบ้าน ผู้ดูแลทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างของท่านว่า “เอามือเจ้าวางไว้ใต้ขาอ่อนของเรา

3 แล้วเราจะให้เจ้าปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลกว่า เจ้าจะไม่หาภรรยาให้บุตรชายของเราจากบุตรสาวของคนคานาอัน ที่เราอาศัยอยู่ท่ามกลางเขานี้

(11) 2 ซมอ 24:21-24 (15) อพย 30:13; อสค 45:12 (16) 2 ซมอ 14:26; ยรม 32:9

(17) ปฐก 25:9; 49:29-32; 50:13 (1) ปฐก 12:2; 13:2; 18:11; 21:5; 24:35

(2) ปฐก 15:2; 24:10; 39:4-6; 47:49 (3) ปฐก 14:19, 22; 26:35; 28:2

4 แต่เจ้าจะไปยังประเทศและ
หมู่ญาติของเราเพื่อหาภรรยา
คนหนึ่งให้แก่อิสอัคบุตรชาย
ของเรา”

5 คนใช้ก็เรียนท่านว่า “หากว่า
หญิงนั้นจะไม่เต็มใจไปกับข้าพ-
เจ้ายังแผ่นดินนี้ ถ้าเช่นนั้น
ข้าพเจ้ามีต้องนำบุตรชายของ
ท่านกลับไปยังแผ่นดินซึ่งท่าน
จากมานั้นหรือ”

6 อับราฮัมพูดกับเขาว่า “ระวัง
อย่าพาบุตรชายของเรากลับไป
ที่นั่นอีก

7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้า
สวรรค์ ผู้ทรงนำเรามาจากบ้าน
บิดาเรา และจากแผ่นดินแห่ง
ญาติของเรา พระองค์ตรัสกับ
เราและทรงปฏิญาณกับเราว่า
‘เราจะมอบแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อ
สายของเจ้า’ พระองค์จะทรงใช้
ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปข้าง
หน้าเจ้า เจ้าจงหาภรรยาคนหนึ่ง
ให้บุตรชายของเราจากที่นั่น

8 ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจไปกับเจ้า
เจ้าก็จะพ้นจากคำปฏิญาณของ
เรา นี้ แต่เจ้าอย่าพาบุตรชายของ
เรากลับไปที่นี่ก็แล้วกัน”

9 คนใช้จึงเอามือของเขาวางได้
ขาอ่อนของอับราฮัมนายของตน
และปฏิญาณต่อท่านตามเรื่องนี้

10 คนใช้นำอูฐสิบตัวของนาย
มาแล้วออกเดินทางไป ด้วยว่า

ข้าวของทั้งสี่ของนายเขาอยู่ใน
อำนาจของเขา เขาลุกขึ้นไปยัง
เมโสโปเตเมีย ถึงเมืองของนา-
โฮร์

11 เขาให้อูฐคุกเข่าลงที่ริมบ่อ
น้ำข้างนอกเมืองเวลาเย็น ซึ่ง
เป็นเวลาที่มีผู้หญิงออกมาตักน้ำ

12 เขาอธิษฐานว่า “โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับรา-
ฮัมนายของข้าพระองค์ ขอทรง
ประทานความสำเร็จแก่ข้าพระ
องค์ในวันนี้ และขอทรงสำแดง
ความเมตตาแก่อับราฮัมนาย
ของข้าพระองค์

13 ดูก่อน ข้าพระองค์กำลัง
ยืนอยู่ที่ริมบ่อน้ำ และบรรดา
บุตรสาวของชาวเมืองนี้ กำลัง
ออกมาตักน้ำ

14 ขอให้หญิงสาวคนที่ข้าพระ
องค์จะพูดกับนางว่า ‘โปรดลด
เหยือกของนางลงให้ข้าพเจ้าดื่ม
น้ำ’ และนางนั้นจะว่า ‘เชิญดื่ม
เถิดและข้าพเจ้าจะให้น้ำอูฐของ
ท่านกินด้วย’ ให้คนนั้นเป็นคน
ที่พระองค์ทรงกำหนดสำหรับ
อิสอัค ผู้รับใช้ของพระองค์
อย่างนี้ข้าพระองค์จะทราบได้ว่า
พระองค์ทรงสำแดงความเมตตา
แก่นายของข้าพระองค์”

พระเจ้าทรงนำเอลีเยเซอร์

ให้พบกับเรเบคาห์

15 และต่อมาเมื่อเขาอธิษฐาน

(4) ปฐก 12:1; 28:2; สบ 11:15 (7) ปฐก 12:1, 7; 13:15; 15:18; 16:7; 17:8

(10) ปฐก 11:31-32; 22:20 (11) อพย 2:16; 1 ซมอ 9:11 (12) ปฐก 24:27, 42, 48

(13) ปฐก 24:43; อพย 2:16 (14) วนจ 6:17, 37; 1 ซมอ 14:10 (15) ปฐก 22:20

ยังไม่ทันเสร็จ ดูเถิด เรเบคาห์ ผู้ที่เกิดแก่เบธูเอลบุตรชายของนางมิลคาห์ภรรยาของนาโฮร์ น้องชายของอับราฮัม ก็แบกไหน้ำของนางเดินออกมา

16 หญิงสาวนั้นงามมาก เป็นพรหมจารียังไม่มีชายใดสมสู่ นางก็ลงไปบ่อน้ำเติมน้ำเต็มไหแล้วก็ขึ้นมา

17 คนใช้นั้นก็วิ่งไปต้อนรับนางแล้วพูดว่า "ขอน้ำจากไหน้ำของนางให้ข้าพเจ้าดื่มสักหน่อย"

18 นางตอบว่า "นายเจ้าข้า เชิญดื่มเถิด" แล้วนางก็รีบลดไหน้ำของนางลงมาถึงไว้แล้วให้เขาดื่ม

19 เมื่อให้เขาดื่มเสร็จแล้ว นางจึงว่า "ข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านกินจนอิ่มด้วย"

20 นางรีบเทน้ำในไหน้ำของนางใส่รางแล้ววิ่งไปตักน้ำที่บ่ออีก นางตักน้ำให้อูฐทั้งหมดของเขา

21 ชายนั้นเพิ่งดูนางเสียบ ๆ เพื่อตริกรองดูว่าพระเยโฮวาห์ทรงให้การเดินทางของตนบังเกิดผลหรือไม่

22 และต่อมาเมื่ออูฐกินน้ำเสร็จแล้ว ชายนั้นก็ให้แหวนทองคำหนักครึ่งเซเซล และกำไลสำหรับข้อมือนางคู่หนึ่งทองหนักสิบเซเซล

23 และพูดว่า "ขอบอกข้าพเจ้าว่านางเป็นบุตรสาวของใคร ในบ้านบิดาของนางนั้นมีที่ให้พวกเราพักอาศัยบ้างไหม"

24 นางตอบเขาว่า "ข้าพเจ้าเป็นบุตรสาวของเบธูเอล บุตรชายของนางมิลคาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับนาโฮร์"

25 นางพูดเสริมว่า "เรามีทั้งฟางและเสบียงพอ และมีที่ให้พักด้วย"

26 ชายนั้นก็ก้มศีรษะลงนมัสการพระเยโฮวาห์

27 และอธิษฐานว่า "สรรเสริญแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ผู้มิได้ทรงทอดทิ้งความกรุณาและความจริงของพระองค์ต่อนายส่วนข้าพระองค์นั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำมาตามทางจนถึงบ้านหมูญาติของนายข้าพระองค์"

28 แล้วหญิงสาวนั้นก็วิ่งไปบอกคนในครอบครัวของมารดาถึงเรื่องเหล่านี้

29 เรเบคาห์มีพี่ชายคนหนึ่งชื่อลาบัน ลาบันวิ่งไปหาชายคนนั้นที่บ่อน้ำ

30 และต่อมา เมื่อท่านเห็นแหวนและกำไลที่ข้อมือน้องสาวและเมื่อท่านได้ยินคำของเรเบคาห์น้องสาวว่า "ชายนั้นพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้" ท่านก็ไปหา

(16) ปฐมก 12:11; 26:7; 29:17 (18) ปฐมก 24:14; 1 ปด 3:8 (21) ปฐมก 24:12-14

(22) ปฐมก 24:47; อพย 32:2-3 (24) ปฐมก 22:23; 24:15 (26) ปฐมก 24:48, 52

(27) ปฐมก 24:12, 42, 48; 24:21, 48; 32:10; อพย 18:10; นธ 4:14 (29) ปฐมก 29:5

ชายนั้น และดูเถิด เขากำลังยืน
อยู่กับอูฐที่บ่อน้ำ

31 ท่านพูดว่า "ข้าแต่ท่านผู้รับ
พระพรของพระเยโฮวาห์ เชิญ
เข้ามาเถิด ท่านยืนอยู่ข้างนอก
ทำไม เพราะข้าพเจ้าเตรียมบ้าน
และเตรียมที่สำหรับอูฐแล้ว"

32 ชายนั้นจึงเข้าไปในบ้าน ลา-
บันก็แก้อูฐของเขา ให้ฟางและ
อาหารสำหรับอูฐ ให้นำน้ำล้างเท้า
เขาและคนที่มากับเขา

33 แล้วจัดอาหารมาเลี้ยงเขา
แต่เขาว่า "ข้าพเจ้าจะไม่รับประ-
ทาน จนกว่าข้าพเจ้าจะพูดถึง
ฐานะที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมาย
มานั้นให้ท่านฟังเสียก่อน" ลา-
บันก็ว่า "เชิญพูดเถิด"

เอลีเยเซอร์เล่าถึงฐานะของเขา
ให้ลาบันฟัง

34 เขาจึงพูดว่า "ข้าพเจ้าเป็น
คนใช้ของอับราฮัม

35 พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระ-
พรแก่นายข้าพเจ้าอย่างมากมาย
ท่านก็เจริญขึ้น และพระองค์
ทรงประทานฝูงแพะแกะ และฝูง
วัว เงินและทอง คนใช้ชายหญิง
อูฐและลา

36 และนางซาราห์ ภรรยาของ
ข้าพเจ้าได้บังเกิดบุตรชายคน
หนึ่งให้แก่ชายเมื่อนางแก่แล้ว
และนายก็ยกทรัพย์สมบัติทั้ง
หมดให้บุตร

37 นายให้ข้าพเจ้าปฏิญาณว่า
`เจ้าอย่าหาคภรรยาให้แก่บุตรชาย
ของเราจากบุตรสาวของคนคา-
นาอัน ซึ่งเราอาศัยอยู่ในแผ่นดิน
ของเขานี้

38 แต่เจ้าจงไปยังบ้านบิดาของ
เรา และไปยังหมู่ญาติของเรา
และหาคภรรยาคนหนึ่งให้แก่บุตร
ชายของเรา'

39 ข้าพเจ้าพูดกับนายว่า `หญิง
นั้นอาจจะไม่ยอมมากับข้าพเจ้า'

40 แต่ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า
`พระเยโฮวาห์ผู้ซึ่งเราดำเนินอยู่
ต่อพระองค์จะทรงใช้ทูตสวรรค์
ของพระองค์ไปกับเจ้า และให้
ทางของเจ้าบังเกิดผล และเจ้า
จะหาคภรรยาคนหนึ่งให้บุตรชาย
ของเราจากหมู่ญาติของเรา และ
จากบ้านบิดาของเรา

41 แล้วเจ้าจะพ้นจากคำปฏิ-
ญาณของเรา เมื่อเจ้ามาถึงหมู่
ญาติของเราแล้ว ถ้าเขาไม่ยอม
ให้หญิงนั้น เจ้าก็พ้นจากคำปฏิ-
ญาณของเรา'

42 วันนั้นข้าพเจ้ามาถึงบ่อน้ำและ
ทูลว่า `โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอับราฮัม นายของข้า
พระองค์ ถ้าบัดนี้พระองค์ทรง
โปรดให้ทางที่ข้าพระองค์ไปนั้น
เกิดผล

43 ดูเถิด ข้าพระองค์กำลัง
ยืนอยู่ที่บ่อน้ำ และต่อมาเมื่อ

(31) ปฐมก 26:29 (32) ปฐมก 19:2 (33) โยบ 23:12 (35) ปฐมก 13:2; 24:1

(36) ปฐมก 21:1-7, 10; 25:5 (37) ปฐมก 24:2-4 (38) ปฐมก 24:4 (39) ปฐมก 24:5

(40) ปฐมก 5:22, 24 (41) ปฐมก 24:8 (42) ปฐมก 24:12 (43) ปฐมก 24:13

สาวพรหมจารีออกมาตักน้ำ และข้าพเธองศ์พูดกับนางด้วยว่า "ขอน้ำให้ข้าพเจ้าดื่มจากไห น้ำของนางสักหน่อย"

44 และนางจะตอบข้าพเธองศ์ว่า "เชิญดื่มเถิด และข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย" ให้ผู้นั้นเป็นหญิงที่พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดตัวไว้สำหรับบุตรชายของนายข้าพเธองศ์'

45 เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานในใจไม่ทันขาดคำ ดูเถิด นางเรเบคาห์แบกไหหน้าของนางเดินออกมา นางลงไปตักน้ำที่บ่อน้ำ ข้าพเจ้าพูดกับนางว่า 'ขอน้ำให้ข้าพเจ้าดื่มหน่อย'

46 นางก็รีบลดไหหน้าจากบ่าของนางและว่า 'เชิญดื่มเถิด แล้วข้าพเจ้าจะให้น้ำแก่อูฐของท่านด้วย' ข้าพเจ้าจึงดื่ม และนางก็ตักน้ำให้อูฐกินด้วย

47 แล้วข้าพเจ้าถามนางว่า 'นางเป็นบุตรสาวของใคร' นางตอบว่า 'เป็นบุตรสาวของเบธูเอลบุตรชายของนาโฮร์ ซึ่งนางมิลคาห์กำเนิดให้แก่เขา' ข้าพเจ้าจึงใส่แหวนที่จมูกของนางแล้วสวมกำไลที่ข้อมือนาง

48 แล้วข้าพเจ้าก็ก้มศีรษะลงนมัสการพระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายข้าพเจ้า ผู้

ทรงนำข้าพเจ้ามาตามทางที่ถูกเพื่อหาบุตรสาวของน้องชายนายให้บุตรชายของนาย

49 บัดนี้ถ้าท่านยอมแสดงความเมตตาและจริงใจต่อนายข้าพเจ้าแล้ว ขอกรุณาบอกข้าพเจ้าถ้ามิฉะนั้นก็ขอบอกข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะหันไปทางขวาหรือซ้าย"

นางเรเบคาห์ไปจาก ลาบันกับเบธูเอล

50 ลาบันและเบธูเอลจึงตอบว่า "สิ่งนี้มาจากพระเยโฮวาห์ เราจะพูดดีหรือร้ายกับท่านก็ได้"

51 ดูเถิด เรเบคาห์ก็อยู่ต่อหน้าท่าน พานางไปเถิด และให้นางเป็นภรรยาบุตรชายนายของท่านดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสแล้ว"

52 และต่อมา เมื่อคนใช้ของอับราฮัมได้ยินถ้อยคำของท่านทั้งสอง ก็กราบลงถึงดินนมัสการพระเยโฮวาห์

53 แล้วคนใช้ก็นำเอาเครื่องเงินและเครื่องทอง พร้อมกับเสื้อผ้ามอบให้แก่เรเบคาห์ เขายังมอบของอันมีค่าให้แก่พี่ชายและมารดาของนางด้วย

54 แล้วพวกเขาที่รับประทานและดื่ม คือเขากับคนที่มากับเขา และค้างคืนที่นั่น และพวกเขาลุกขึ้นในเวลาเช้า คนใช้นั้นก็กล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้ากลับไป

(45) ปฐก 24:15; 1 ซมอ 1:13 (48) ปฐก 22:23; 24:26-27, 52; สดต 32:8; 48:14

(49) ปฐก 47:29; ยชว 2:14 (50) ปฐก 31:24,29; สดต 118:23 (51) ปฐก 20:15

(52) ปฐก 24:26, 48 (53) ปฐก 24:10, 22; อพย 3:22 (54) ปฐก 24:56, 59; 30:25

หานายข้าพเจ้าเกิด”

55 พี่ชายและมารดาของนางว่า
“ขอให้หญิงสาวอยู่กับเราสัก
หน้อยก่อน อย่างน้อยสักสิบวัน
แล้วนางจะไปก็ได้”

56 แต่ชายนั้นพูดกับพวกเขาว่า
“อย่าหวังข้าพเจ้าไว้เลย เพราะ
พระเยโฮวาห์ทรงให้ทางของ
ข้าพเจ้าเกิดผลแล้ว ขอให้ข้าพ-
เจ้าออกเดินทางเพื่อข้าพเจ้าจะ
ได้กลับไปหานายข้าพเจ้า”

57 พวกเขาว่า “เราจะเรียกหญิง
สาวมาตามดู”

58 พวกเขา ก็เรียกเรเบคาห์มา
หา และพูดกับนางว่า “เจ้าจะไป
กับชายคนนี้หรือไม่” นางตอบ
ว่า “ข้าพเจ้าจะไป”

59 พวกเขาจึงส่งเรเบคาห์น้อง
สาวกับพี่เลี้ยงของนางไปพร้อม
กับคนใช้ของอับราฮัม และคน
ของเขา

60 พวกเขาอวยพรเรเบคาห์
และกล่าวแก่นางว่า “น้องสาว
เอ๋ย ขอให้เจ้าเป็นมารดาคนนับ
แสนนับล้าน และขอให้เชื้อสาย
ของเจ้าได้ประตูเมืองของคน
ที่เกลียดชังเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์”

อิสอัคพบและ

แต่งงานกับเรเบคาห์

61 แล้วเรเบคาห์และเหล่าสาว
ใช้ของนางก็ขึ้นอูฐไปกับชายนั้น
คนใช้ก็พาเรเบคาห์ไป

62 ฝ่ายอิสอัคมาจากบ่อน้ำลา-
ไฮรอย เพราะท่านไปอาศัยอยู่
ทางใต้

63 เวลาเย็นอิสอัคออกไปตริก-
ตรองที่ทุ่งนาและท่านก็เงยหน้า
ขึ้นมองไป และดูเถิด มีอูฐเดิน
มา

64 เรเบคาห์เงยหน้าขึ้น เมื่อแล
เห็นอิสอัคนางก็ลงจากอูฐ

65 เพราะนางได้พบกับคนใช้
นั้นว่า “ชายคนโน้นที่กำลังเดิน
ผ่านทุ่งนามาหาเรานั้นคือใคร”
คนใช้นั้นตอบว่า “นายของ
ข้าพเจ้าเอง” นางจึงหยิบผ้าคลุม
หน้ามาคลุม

66 คนใช้บอกให้อิสอัคทราบ
ทุกอย่างที่เขาได้กระทำไป

67 อิสอัคก็พานางเข้ามาใน
เต็นท์ของนางซาร่าห์มารดาของ
ท่านและรับเรเบคาห์ไว้ นางก็
เป็นภรรยาของท่าน และท่านก็
รักนาง อิสอัคก็ได้รับความ
ปลอบประโลมภายหลังที่มารดา
ของท่านสิ้นชีวิตแล้ว

บุตรชายของอับราฮัม

กับเคทูราห์

25 อับราฮัมได้ภรรยาอีก
คนหนึ่งชื่อเคทูราห์

2 นางก็คลอดบุตรให้แก่ท่านชื่อ
คิมราน โยกซาน เมดาน มีเดียน
อิซบากและซูอาห์

3 โยกซานให้กำเนิดบุตรชื่อเซ-

(59) ปฐมก 35:8 (60) ปฐมก 17:6; 22:17; 28:14 (62) ปฐมก 25:11

(63) ยชว 1:8; สดต 1:2; 77:12; 119:15, 27, 48; 143:5; 145:5 (64) ยชว 15:18

(67) ปฐมก 23:1-2; 25:20; 29:20; 38:12 (1) 1 พศต 1:32-33 (2) 1 พศต 1:32-33

บาและเดดาน บุตรชายของเด-
ดาน คืออิสซูริม เลหุซิมและเล-
อุมมิม

4 บุตรชายของมีเดียนคือ เอ-
ฟาห์ เอเฟอร์ ฮาโนค อาบีดา
และเอลตาอาห์ ทั้งหมดนี้เป็น
ลูกหลานของนางเคุราห์

5 อับราฮัมได้มอบทรัพย์สมบัติ
ทั้งหมดแก่อิสอัค

6 แต่อับราฮัมให้ของขวัญแก่
บุตรชายทั้งหลายของพวกเขา
ยาน้อยของท่าน และให้พวกเขา
แยกไปจากอิสอัคบุตรชายของ
ท่าน ไปทางทิศตะวันออกยัง
ประเทศตะวันออก เมื่อท่านยังมี
ชีวิตอยู่

อับราฮัมสิ้นชีวิต

เมื่ออายุ 175 ปี

และถูกฝังไว้กับนางซาราห์

7 อายุแห่งชีวิตของอับราฮัม คือ
หนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าปี

8 อับราฮัมสิ้นลมหายใจเมื่อแก่
หง่อมแล้ว และเป็นคนชราที่มี
อายุมาก และถูกรวบรวมไว้กับ
บรรพบุรุษของท่าน

9 อิสอัคและอิซมาเอลบุตรชาย
ของท่านก็ฝังท่านไว้ในถ้ำมัค-
เป-ลาห์ ในนาของเอโฟรนบุตร
ชายของโศหาร์คนฮิตไทต์ซึ่งอยู่
หน้ามัมเร

10 เป็นหน้าที่อับราฮัมซื้อมาจาก
ลูกหลานของเฮท เขาก็ฝังอับ-

ราฮัมไว้ที่นั่น อยู่กับซาราห์
ภรรยาของท่าน

11 และต่อมาหลังจากที่อับรา-
ฮัมสิ้นชีวิตแล้ว พระเจ้าทรงอวย
พระพรแก่อิสอัคบุตรชายของ
ท่าน อิสอัคอาศัยอยู่ริมบ่อน้ำ
ลาไฮรอย

เชื้อสายของอิซมาเอล

12 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของ
อิซมาเอล บุตรชายของอับราฮัม
ซึ่งนางฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้
ของนางซาราห์กำเนิดให้แก่อับ-
ราฮัม

13 ต่อไปนี้เป็นชื่อบรรดาบุตร
ชายของอิซมาเอล ตามชื่อ ตาม
พงศ์พันธุ์ คือเนบาโยธเป็นบุตร
หัวปีของอิซมาเอล เคดาร์ อัด-
บีเอล มิบสัม

14 มิชมา ดูมาห์ มัสสา

15 ฮาดาร์ เทมา เยทูร์ นาฟิซ
และเคเดมาห์

16 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของ
อิซมาเอล ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อ
ของพวกเขาตามเมือง และตาม
ค่ายของเขา เจ้านายสิบสองคน
ตามตระกูลของเขา

17 อายุแห่งชีวิตของอิซมาเอล
คือหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดปี ท่าน
สิ้นลมหายใจและถูกรวบรวมไว้
กับบรรพบุรุษของท่าน

18 พวกเขาอาศัยอยู่ตั้งแต่เมือง
ฮาวิลาร์จนถึงเมืองซูร์ ซึ่งอยู่

(5) ปฐก 24:35-36 (6) ปฐก 21:14; วนล 6:3 (8) ปฐก 15:15; 25:17; 35:29 47:8
(9) ปฐก 23:9, 17 (10) ปฐก 23:3-16; 49:31 (11) ปฐก 16:14 (12) ปฐก 11:10
(13) 1 พศด 1:29-31 (16) ปฐก 17:20 (17) ปฐก 25:8; 49:33 (18) ปฐก 16:12

หน้าอียิปต์ไปทางทิศแผ่นดิน
อัสซีเรีย และเขาสินชีวิตอยู่ตรง
หน้าบรรดาพี่น้องของเขา

**การกำเนิดของยาโคบ
กับเอซาว**

19 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของ
อิสอัคบุตรชายของอับราฮัม คือ
อับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิส-
อัค

20 อิสอัคมีอายุสี่สิบปีเมื่อท่าน
ได้ภรรยาชื่อ เรเบคาห์บุตรสาว
ของเบธูเอลคนซีเรียชาวเมือง
ปัตดานอาร์ม น้องสาวของลา-
บันคนซีเรีย

21 อิสอัคอธิษฐานต่อพระเย-
โฮวาห์ เพื่อภรรยาของท่าน
เพราะนางเป็นหมั้น พระเยโฮ-
วาท์ประทานตามคำอธิษฐาน
ของท่าน เรเบคาห์ภรรยาของ
ท่านก็ตั้งครรภ์

22 เด็กก็เบียดเสียดกันอยู่ใน
ครรภ์ของนาง นางจึงพูดว่า "ถ้า
เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะทำอะไรดี"
นางจึงไปทูลถามพระเยโฮวาห์

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับนางว่า
"ชนสองชาติอยู่ในครรภ์ของเจ้า
และประชาชนสองพวกที่เกิด
จากนั้นเอวของเจ้าจะต้องแยก
กัน พวกหนึ่งจะมีกำลังมากกว่า
อีกพวกหนึ่ง พี่จะปรนนิบัติ
น้อง"

24 เมื่อกำหนดคลอดของนาง

มาถึงแล้ว ตูเกิด มีลูกแฝดอยู่
ในครรภ์ของนาง

25 คนแรกคลอดออกมาตัวแดง
มีขนอยู่ทั่วตัวหมด เขาจึงตั้งชื่อ
ว่า เอซาว

26 ภายหลังน้องชายของเขาก็
คลอดออกมา มือของเขาจับสัน
เท้าของเอซาวไว้ เขาจึงตั้งชื่อว่า
ยาโคบ เมื่อนางคลอดลูกแฝด
นั้น อิสอัคมีอายุได้หกสิบปี

**ยาโคบซื้อสิทธิบุตรหัวปี
จากเอซาว**

27 เด็กชายทั้งสองนั้นโตขึ้น
เอซาวก็เป็นพรานที่ชำนาญ เป็น
ชาวทุ่ง ฝ่ายยาโคบเป็นคน
เงียบ ๆอาศัยอยู่ในเต็นท์

28 อิสอัครักเอซาว เพราะท่าน
รับประทานเนื้อที่เขาล่ามา แต่
นางเรเบคาห์รักยาโคบ

29 และยาโคบต้มผักอยู่ เอซาว
กลับมาจากทุ่งแล้วรู้สึก
อ่อนกำลัง

30 เอซาวพูดกับยาโคบว่า "ขอ
ให้ข้ากินผักแดงนั้น เพราะเรา
อ่อนกำลัง" เพราะฉะนั้นเขาจึง
ได้ชื่อว่า เอโดม

31 ยาโคบว่า "ขายสิทธิบุตรหัว
ปีของพี่ให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้"

32 เอซาวว่า "ดูเถิด ข้ากำลังจะ
ตายอยู่แล้ว สิทธิบุตรหัวปีจะ
เป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าเล่า"

33 ยาโคบว่า "ปฏิญาณให้ข้าพ-

(19) ปฐมก 36:1, 9 (20) ปฐมก 22:23 (21) 1 ซมอ 1:17; 1 พศต 5:20 (22) 1 ซมอ 9:9

(23) ปฐมก 17:4-6, 16 (25) ปฐมก 27:11, 16, 23 (26) ปฐมก 27:36; ฮชย 12:3

(27) ปฐมก 27:3, 5; โยบ 1:1, 8 (28) ปฐมก 27:4 (32) มธ 16:26 (33) ฮบ 12:16

เจ้าก่อนในวันนี้” เอซาวจึงปฏิญาณให้กับเขา และขายสิทธิบัตรหัวปีของตนแก่ยาโคบ 34 ยาโคบจึงให้ขนมปังและถั่วแดงต้มแก่เอซาว เขาก็กินและดื่ม แล้วลุกไป ดังนี้เอซาวก็ดูหมิ่นสิทธิบัตรหัวปีของตน

อิสอัคได้รับพันธสัญญา

เช่นเดียวกับอับราฮัม

26 เกิดกันดารอาหารในแผ่นดินนั้น นอกเหนือจากการกันดารอาหารครั้งก่อนในสมัยอับราฮัม และอิสอัคไปหาอาบีเมเลคกษัตริย์แห่งชาวฟิลิสเตียที่เมืองเก-ราร์

2 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านและตรัสว่า “อย่าลงไปอียิปต์เลย จงอาศัยในแผ่นดินซึ่งเราจะบอกเจ้าเถิด

3 จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ แล้วเราจะอยู่กับเจ้าและอวยพรเจ้า เพราะว่าเราจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เจ้าและแก่เชื้อสายของเจ้า เราจะทำให้คำปฏิญาณซึ่งเราได้ ปฏิญาณไว้กับอับราฮัมบิดาของเจ้านั้นสำเร็จ

4 เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้นตั้งดาวบนฟ้าและจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เชื้อสายของเจ้า ประชาชาติทั้งหลายในโลกจะได้รับพรก็เพราะเชื้อสายของเจ้า

5 เพราะว่าอับราฮัมได้เชื่อฟังเสียงของเราและได้รักษาคำก้า-ซับของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา และราชบัญญัติของเรา”

อิสอัคพูดมูสาเรื่อง

ภรรยาของตน

6 อิสอัคจึงอาศัยอยู่ในเมืองเก-ราร์

7 คนเมืองนั้นจึงถามท่านเรื่องภรรยาของท่าน ท่านจึงว่า “เธอเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า” เพราะท่านกลัวที่จะพูดว่า “เธอเป็นภรรยาของข้าพเจ้า” คิดไปว่า “มิฉะนั้นแล้วคนเมืองนี้จะฆ่าข้าพเจ้าเพื่อแย่งเอาเรเบคาห์” เพราะว่า นางมีรูปงาม

8 และต่อมาเมื่อท่านอยู่ที่นั่นนานแล้ว อาบีเมเลคกษัตริย์ชาวฟิลิสเตียทอดพระเนตรตามช่องพระแกล และดูเถิด เห็นอิสอัคกำลังหยอกเล่นกับเรเบคาห์ ภรรยาของตน

9 อาบีเมเลคจึงเรียกอิสอัคมาเฝ้า และตรัสว่า “ดูเถิด นางเป็นภรรยาของเจ้าแน่แล้ว ทำไมเจ้าจึงพูดว่า ‘เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์’” อิสอัคทูลพระองค์ว่า “เพราะข้าพระองค์คิดว่า ‘มิฉะนั้นข้าจะตายเพราะนาง’”

10 อาบีเมเลคตรัสว่า “ท่านทำอะไรมากพวกเรา ดังนี้ประชาชน

(34) ปฐม 8:15; อพย 22:13; 1 คร 15:32; ฮบ 12:16-17 (1) ปฐม 12:10; 20:1-2

(2) ปฐม 12:1, 7; 17:1; 18:1 (3) ปฐม 12:7; 13:15; 15:18 (4) ปฐม 12:3; 15:5

(5) ปฐม 22:16, 18 (7) ปฐม 12:11, 13; 20:2, 12; 24:16; 29:17 (10) ปฐม 20:9

คนหนึ่งอาจจะเข้าไปนอนกับภรรยาของเจ้าง่าย ๆ แล้วเจ้าจะนำความผิดมาสู่พวกเรา”

11 อาบีเมเลคจึงทรงรับสั่งประชาชนทั้งปวงว่า “ผู้ใดแตะต้องชายคนนี้ หรือภรรยาของเขาจะต้องถูกประหารชีวิตเป็นแน่”

12 อีสอัคได้หว่านพืชในแผ่นดินนั้น ในปีเดียวกันนั้นก็เก็บผลได้หนึ่งร้อยเท่า พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่ท่าน

13 อีสอัคก็จำเริญมีกำไรทวียิ่งขึ้นจนท่านเป็นคนมั่งมีมาก

14 ด้วยว่าท่านมีฝูงแพะแกะและฝูงวัวเป็นกรรมสิทธิ์และมีบริวารมากมาย ชาวฟิลิสเตียจึงอิจฉาท่าน

15 ฝ่ายชาวฟิลิสเตียได้อุดและเอาดินถมบ่อทุกบ่อ ซึ่งคนใช้ของบิดาท่านขุดไว้ในสมัยอับราฮัมบิดาของท่าน

16 อาบีเมเลคตรัสกับอีสอัคว่า “ไปเสียจากเราเถิด เพราะท่านมีกำลังมากกว่าพวกเรา”

อีสอัคขุดบ่อน้ำที่เก-ราร์

และย้ายไปอยู่ที่เบเออร์เซบา

17 อีสอัคจึงออกจากที่นั่น ไปตั้งเต็นท์อยู่ที่หุบเขาเก-ราร์และอาศัยอยู่ที่นั่น

18 อีสอัคขุดบ่อน้ำซึ่งขุดไว้ในสมัยของอับราฮัมบิดาของท่านอีก เพราะหลังจากที่อับราฮัมได้

สิ้นชีพแล้วชาวฟิลิสเตียได้อุดเสีย แล้วท่านก็ตั้งชื่อตามชื่อที่บิดาของท่านตั้งไว้

19 และคนใช้ของอีสอัคขุดในหุบเขาและพบบ่อน้ำพุพุ่งขึ้นมา

20 คนเลี้ยงสัตว์ของเมืองเก-ราร์ก็มาทะเลาะกับคนเลี้ยงสัตว์ของอีสอัคอ้างว่า “น้ำนั้นเป็นของเรา” ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า เอเสก เพราะเขาทั้งหลายมาทะเลาะกับท่าน

21 แล้วพวกเขาก็ขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง และทะเลาะกันเรื่องบ่อนั้นด้วย ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า สิตนานห์

22 ท่านย้ายจากที่นั่นไปขุดอีกบ่อหนึ่ง แล้วเขาก็มิได้ทะเลาะกันเรื่องบ่อนั้น ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า เรโหโบท ท่านกล่าวว่า “เพราะบัดนี้ พระเยโฮวาห์ทรงประทานที่อยู่แก่เรา และเราจะทวีมากขึ้นในแผ่นดินนี้”

23 และท่านก็ออกจากที่นั่นไปยังเมืองเบเออร์เซบา

อีสอัคสร้างแท่นบูชา

24 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านในคืนเดียวกันนั้น ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัมบิดาของเจ้า อย่ากลัวเลย ด้วยว่าเราอยู่กับเจ้าและจะอวยพรเจ้า และทวีเชื้อสายของเจ้าให้

(11) สดต 105:15 (12) ปฐก 24:1; 25:3, 11; 26:3 (13) ปฐก 24:35; สภข 10:22

(14) ปฐก 37:11; ปญจ 4:4 (15) ปฐก 21:25, 30 (16) อพย 1:9 (18) ปฐก 21:31

(20) ปฐก 21:25 (22) ปฐก 17:6; 28:3; 41:52 (24) ปฐก 15:1; 17:7-8; 24:12

มากขึ้นเพราะเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา”

25 ท่านจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่น และมีสการออกพระนามพระเยโฮวาห์ และตั้งเต็นท์ของท่านที่นั่น แล้วคนใช้ของอิสอัคขุดบ่อน้ำที่นั่น

อิสอัคทำพันธสัญญากับอาบีเมเลค

26 ฝ่ายอาบีเมเลคออกจากเมืองเก-ราร์พร้อมกับอาฮูสซัท สหายคนหนึ่งของพระองค์ กับฟีโคลผู้บัญชาการทหารของพระองค์ไปหาท่าน

27 อิสอัคทูลถามเขาทั้งหลายว่า “ไฉนท่านจึงมาหาข้าพเจ้าเมื่อท่านเกลียดชังข้าพเจ้าและขับไล่ข้าพเจ้าไปจากท่าน”

28 พวกเขาตอบว่า “เราเห็นชัดเจนแล้วว่า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน เราจึงว่า ขอให้กระทำปฏิญาณระหว่างท่านและเราทั้งหลาย และขอให้เรากระทำพันธสัญญากับท่าน

29 เพื่อว่าท่านจะไม่ทำอันตรายแก่เรา ดังที่เรามิได้แต่ต้องท่านและไม่ได้กระทำให้ใดแก่ท่านเว้นแต่การดี และได้ส่งท่านไปอย่างสันติ บัดนี้ท่านเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพร”

30 ท่านจึงจัดการเลี้ยงให้แก่พวกเขา และเขาก็ได้กินและดื่ม

31 ครั้นรุ่งเช้าทั้งสองฝ่ายก็ตื่นแต่เช้ามีด กระทำปฏิญาณต่อกัน และอิสอัคไปส่งพวกเขา เขาก็จากท่านไปอย่างสันติ

32 และต่อมาในวันนั้นเองคนใช้ของอิสอัคมาบอกท่านถึงเรื่องบ่อน้ำซึ่งเขาได้ขุด และกล่าวแก่ท่านว่า “เราพบน้ำแล้ว”

33 ท่านเรียกบ่อนั้นว่า เบเออร์เซบา จนทุกวันนี้

34 เอชวามีอายุสี่สิบปีเมื่อท่านรับยูติธบุตรสาวของเบเออร์คนฮิตไทต์ และบาเสมีทบุตรสาวของเอโลนคนฮิตไทต์เป็นภรรยา

35 หญิงเหล่านั้นทำให้อิสอัคและเรเบคาห์มีใจโศกเศร้า

อุบายของยาโคบกับเรเบคาห์ เพื่อจะได้รับพร

27 และต่อมาเมื่ออิสอัคแก่ ตามัวจนมองไม่เห็น ท่านก็เรียกเอชวาบุตรชายคนโตของท่านมาและกล่าวแก่เขาว่า “ลูกเอ๋ย” เขาตอบว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้”

2 ท่านว่า “ดูเถิด บัดนี้พ่อแก่แล้ว จะถึงวันตายเมื่อไรก็ไม่รู้

3 ฉะนั้นบัดนี้ เจ้าจงเอาอาวุธของเจ้า คือเล่งธนูและคันธนูออกไปที่ท้องทุ่ง หาเนื้อมาให้พ่อ

4 และจัดอาหารอร่อยอย่างที

(25) ปฐมก 12:7-8 (26) ปฐมก 21:22 (27) ปฐมก 26:16 (28) ปฐมก 21:22-23

(29) ปฐมก 24:31 (30) ปฐมก 19:3 (31) ปฐมก 21:31 (34) ปฐมก 28:8 (35) ปฐมก 27:46

(1) ปฐมก 35:28; 48:10 (2) สภษ 27:1 (3) ปฐมก 25:27-28 (4) ปฐมก 27:19, 25, 27

พ่อชอบนั้น และนำมาให้พ่อกิน เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะได้ อวยพรแก่เจ้าก่อนพ่อตาย”

5 เมื่ออิสอัคพูดกับเอชาวบุตรชายนั้น นางเรเบคาห์ได้ยิน เอชาวก็ออกไปท่องทุ่งเพื่อล่าเนื้อ มา

6 นางเรเบคาห์จึงพูดกับยาโคบ บุตรชายของนางว่า “ดูเถิด แม่ได้ยินบิดาของเจ้าพูดกับเอชาว พี่ชายของเจ้าว่า

7 “จงนำเนื้อมาให้พ่อและจัดอาหารอร่อยให้พ่อกิน และเราจะอวยพรเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ก่อนพ่อตาย”

8 เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้จงฟังเสียงของแม่ตามที่แม่สั่งเจ้า

9 บัดนี้ไปที่ฝูงแพะแกะ นำลูกแพะดี ๆ สองตัวมาให้แม่ แม่จะเอามันปรุงอาหารอร่อยให้บิดาเจ้าอย่างที่ท่านชอบ

10 และเจ้าจะต้องนำไปให้บิดาเจ้ารับประทาน เพื่อว่าท่านจะอวยพรเจ้าก่อนท่านสิ้นชีวิต”

11 ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์ มารดาของตนว่า “ดูเถิด เอชาว พี่ชายของข้าพเจ้าเป็นคนมีขนดก และข้าพเจ้าเป็นคนเกลี้ยงเกลา

12 บิดาของข้าพเจ้าคงจะคลำตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะดูเหมือนว่า เป็นผู้หลอกลวงท่าน

แล้วข้าพเจ้าจะนำการสาปแช่งมาเหนือข้าพเจ้าเอง หาใช้นำพรมาไม่”

13 มารดาของเขาพูดกับเขาว่า “ลูกเอ๋ย ขอให้การสาปแช่งของเจ้าตกอยู่กับแม่เถิด ฟังเสียงของแม่เท่านั้น ไปเอาลูกแพะมาให้แม่เถิด”

14 เขาจึงไปจับเอามาให้มารดาของตน มารดาของเขาได้จัดอาหารอร่อยอย่างที่บิดาของเขาชอบนั้น

15 แล้วนางเรเบคาห์นำเนื้ออย่างดีที่สุดของเอชาว บุตรชายคนโตของนาง ซึ่งอยู่กับนางในเรือนมาสวมให้ยาโคบบุตรชายคนเล็กของนาง

16 นางเอาหนังลูกแพะหุ้มมือและคอที่เกลี้ยงเกลาของเขา

17 แล้วนางก็มอบอาหารอร่อยและขนมปัง ซึ่งนางจัดทำนั้นไว้ในมือของยาโคบบุตรชายของนาง

18 เขาจึงเข้าไปหาบิดาของตน และพูดว่า “บิดาเจ้าข้า” และท่านว่า “พ่ออยู่ที่นี่ ลูกเอ๋ย เจ้าคือใคร”

19 ยาโคบตอบบิดาของตนว่า “ลูกเป็นเอชาวบุตรหัวปีของท่าน ลูกทำตามที่ท่านสั่งลูกแล้ว เชิญลูกขึ้นนั่งรับประทานเนื้อที่ลูกหามาเถิด เพื่อจิตวิญญาณของ

(8) ปฐมก 27:13, 43 (9) ปฐมก 27:4 (10) ปฐมก 27:4 (11) ปฐมก 25:25

(12) ปฐมก 9:25; 27:21-22; พบบัญ 27:18 (13) ปฐมก 43:9; 1 ซมอ 25:24; 2 ซมอ 14:9

(14) สภษ 23:3; ลก 21:34 (15) ปฐมก 27:27 (19) ปฐมก 27:4

ท่านจะได้วยพรแก่ลูก”
 20 แต่ อิสอัค พุดกับ บุตรชาย
 ของตนว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าทำอย่างไร
 จึงพบมันเร็วนัก” บุตรจึงตอบ
 ว่า “เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระ
 เจ้าของท่านนำมันมาให้แก่ลูก”
 21 แล้วอิสอัคจึงพุดกับยาโคบ
 ว่า “ลูกเอ๋ย มาใกล้ๆ พ่อจะได้
 คลำดูเจ้า เพื่อจะได้รู้ว่าเจ้าเป็น
 เอชเชวบุตรชายของพ่อแน่หรือไม่”
 22 ยาโคบจึงเข้าไปใกล้อิสอัค
 บิดาของตน อิสอัคคลำตัวเขา
 แล้วพุดว่า “เสียงก็เป็นเสียงของ
 ยาโคบ แต่มือเป็นมือของเอ-
 ชเชว”
 23 ท่านก็ไม่ได้สังเกต เพราะ
 มือของเขามีขนดกเหมือนมือ
 เอชเชวพี่ชายของเขา ท่านจึงอวย
 พรแก่เขา
 24 ท่านถามว่า “เจ้าเป็นเอชเชว
 บุตรชายของพ่อจริงหรือ” เขา
 ตอบว่า “ใช่ครับ”
 25 ท่านจึงว่า “นำแกงมาให้พ่อ
 พ่อจะได้กินเนื้อที่บุตรชายของ
 พ่อหามา เพื่อจิตวิญญาณของ
 พ่อจะอวยพรเจ้า” ยาโคบจึงนำ
 มันมาให้ท่าน ท่านก็รับประทาน
 ยาโคบนำนํ้าองุ่นมาให้ท่านและ
 ท่านก็ดื่ม

อิสอัคอวยพรยาโคบ

26 แล้วอิสอัคบิดาของเขาจึง

พุดกับเขาว่า “ลูกเอ๋ย เข้ามาใกล้
 และจูบพ่อ”

27 เขาจึงเข้ามาใกล้และจูบท่าน
 และท่านก็ดมกลิ่นที่เสื้อของเขา
 และอวยพรเขาว่า “ดูซิ กลิ่นลูก
 ชายข้าเหมือนกลิ่นท้องทุ่ง
 ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรพระ
 28 ดังนั้นขอพระเจ้าทรงประ-
 ทานนำค้ำจุนจากฟ้าแก่เจ้า และ
 ประทานความอุดมสมบูรณ์ของ
 แผ่นดินทั้งข้าวและนํ้าองุ่นมาก
 มายแก่เจ้า

29 ขอให้ชนชาติทั้งหลายรับใช้
 เจ้า และให้ประชาชาติกราบไหว้
 เจ้า ขอให้เป็นเจ้านายเหนือพี่
 น้อง และบุตรชายมารดาของเจ้า
 กราบไหว้เจ้า ผู้ใดสาปแช่งเจ้าก็
 ขอให้ผู้นั้นถูกสาปและผู้ใดอวย
 พรเจ้าก็ขอให้ผู้นั้นได้รับพร”

30 และต่อมาพออิสอัคอวยพร
 ยาโคบเสร็จแล้ว เมื่อยาโคบเพิ่ง
 ออกไปจากหน้าอิสอัคบิดา เอ-
 ชเชวพี่ชายก็กลับจากการล่าเนื้อ

31 และเขาเตรียมอาหารอร่อย
 นำมาให้บิดาด้วย และพุดกับ
 บิดาว่า “ขอท่านลุกขึ้นรับประ-
 ทานเนื้อที่ลูกชายหามา เพื่อจิต
 วิญญาณของท่านจะได้วยพร
 ลูก”

32 อิสอัคบิดาพุดกับเขาว่า “เจ้า
 คือใคร” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าคือ
 เอชเชวบุตรชายของท่าน เป็น

(21) ปฐก 27:12 (23) ปฐก 27:16 (25) ปฐก 27:4, 10, 19, 31 (27) ปฐก 29:13

(28) ปฐก 27:39; 45:18; กตว 18:12; พบญ 7:13; 33:13, 28; 2 ซมอ 1:21

(29) ปฐก 9:25; 12:2-3; 25:23; 37:7, 10; 49:8; อสย 45:14; 49:7 (31) ปฐก 27:4

บุตรหัวปีของท่าน”

33 อีสอัคก็ตัวสั้นมากพูดว่า “ใครเล่า คือผู้นั้นอยู่ที่ไหน ที่ไปล่าเนื้อ แล้วนำมาให้พ่อ พ่อกินหมดแล้วก่อนเจ้ามาถึงและพ่ออวยพรเขาแล้ว เป็นที่แน่ว่าผู้นั้นจะได้รับพร”

เอชวาเป็นทกซ์

34 เมื่อเอชวาได้ยินคำกล่าวของบิดาก็ร้องออกมาเสียงดังด้วยความขมขื่น และพูดกับบิดาว่า “โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรข้าพเจ้า ขออวยพรข้าพเจ้าด้วยเถิด”

35 แต่ท่านพูดว่า “น้องชายเจ้าเข้ามาหลอกพ่อ และเอาพรของเจ้าไปเสียแล้ว”

36 เอชวาพูดว่า “เขามีชื่อว่า ยาโคบก็ถูกต้องแล้วมิใช่หรือ เพราะว่าเขาแกล้งให้ข้าพเจ้าเสียเปรียบสองครั้งแล้ว เขาเอาสิทธิบุตรหัวปีของข้าพเจ้าไป และดูเถิด คราวนี้เขาเอาพรของข้าพเจ้าไปอีกด้วย” แล้วเขาพูดว่า “ท่านมิได้สงวนพรไว้ให้ข้าพเจ้าบ้างหรือ”

37 อีสอัคตอบเอชวาว่า “ดูเถิด พ่อตั้งให้เขาเป็นนายเหนือเจ้า และมอบบรรดาพี่น้องของเขา ให้เป็นคนใช้ของเขา ทั้งข้าวและน่องุ่นพ่อก็จัดให้เขา ลูกเอ๋ย พ่อจะทำอะไรให้เจ้าได้อีกเล่า”

38 เอชวาพูดกับบิดาว่า “บิดาเจ้าข้า ท่านมีพรแต่เพียงพรเดียวเท่านั้นหรือ โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรลูก ขออวยพรลูกด้วยเถิด” แล้วเอชวาก็ตะเบ็งเสียงร้องไห้

39 อีสอัคบิดาของเขาจึงตอบเขาว่า “ดูเถิด เจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอันอุดมบริบูรณ์ มีน้ำค้างลงมาจากฟ้า

40 แต่เจ้าจะมีชีวิตอยู่ด้วยดาบ และเจ้าจะรับใช้น้องชายของเจ้า แต่ต่อมาเมื่อเจ้ามีกำลังขึ้นเจ้าจะหักแอกของน้องเสียจากคอของตน”

ยาโคบหนีไปจากเอชวา

41 ฝ่ายเอชวาก็เกลียดชังยาโคบ เพราะเหตุพรที่บิดาได้ให้แก่เขา นั้น เอชวารำพึงในใจว่า “วันไว้ทุกซ์พ่อใกล้เข้ามาแล้ว หลังจากนั้นข้าจะฆ่ายาโคบน้องชายของข้าเสีย”

42 แต่คำของเอชวาบุตรชายคนโตไปถึงหูของนางเรเบคาห์ นางให้คนไปเรียกยาโคบบุตรชายคนเล็กของนางมา และพูดกับเขาว่า “ดูเถิด เอชวาพี่ชายของเจ้าปลอบใจตนเองด้วยแผนการจะฆ่าเจ้า

43 เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้ฟังเสียงของแม่เถิด จงลุกขึ้นหนีไปหาลาบันพี่ชายของแม่ที่

(33) ปฐก 25:23; 28:3-4 (34) สบ 12:17 (36) ปฐก 25:26 (37) ปฐก 27:28-29 (38) สบ 12:17 (39) ปฐก 27:28; สบ 11:20 (40) ปฐก 25:23; 27:29; 2 ซมอ 8:14 (41) ปฐก 26:27; 32:3-11; 37:4-5, 8 (42) สดต 64:5 (43) ปฐก 11:31; 25:20

เมืองฮาราน

44 และอยู่ กับเขาชั่วครวจนกว่าความเกรี้ยวกราดของพี่ชายเจ้าจะคลายลง

45 จนกว่าความโกรธของพี่ชายเจ้าจะคลายลง และเขาสืบสิ่งที่เจ้าได้ทำแก่เขา แล้วแม่จะส่งให้คนไปพาเจ้ากลับมาจากที่นั่น แม่ต้องสูญเสียลูกทั้งสองคนในวันเดียวกันทำไมเล่า”

46 นางเรเบคาห์ พูดกับอิสอัค ว่า “ข้าพเจ้าเบื่อชีวิตของข้าพเจ้าเหลือเกิน เพราะบุตรสาวของคนเฮท ถ้ายาโคบแต่งงานกับบุตรสาวคนเฮท ซึ่งเป็นหญิงแผ่นดินนี้ ชีวิตข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้าเล่า”

ยาโคบหนีไปยังปัตตานอาร์ม
28 แล้วอิสอัคก็เรียกยาโคบมาอวยพรให้ และกำชับเขาว่า “เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคานาอัน

2 แต่ลุกขึ้นไปเมืองปัตตานอาร์ม ไปยังบ้านเบธูเอลบิดาของแม่เจ้า ที่นั่นเจ้าจงแต่งงานกับบุตรสาวคนหนึ่งของลาบันพี่ชายแม่ของเจ้า

3 ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทรงอวยพระพรแก่เจ้า และโปรดให้เจ้ามีลูกดกทวียิ่งขึ้น จนได้เป็นมวลชนชาติทั้งหลาย

4 ขอพระองค์ทรงประทานพร

ของอับราฮัมแก่เจ้า และแก่เชื้อสายของเจ้าด้วย เพื่อเจ้าจะได้รับเป็นมรดกแผ่นดินนี้ที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าว ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่อับราฮัมแล้ว”

5 อิสอัคก็ส่งยาโคบไป ยาโคบก็ไปปัตตานอาร์มไปหาลาบันบุตรชายของเบธูเอลคนซีเรียพี่ชายของนางเรเบคาห์ มารดาของยาโคบและเอซาว

6 ฝ่ายเอซาวเมื่อเห็นว่าอิสอัคอวยพรยาโคบ และส่งเขาไปยังปัตตานอาร์มเพื่อหาภรรยาจากที่นั่น และเห็นว่าเมื่ออิสอัคอวยพรเขานั้นท่านกำชับเขาว่า “เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคานาอันเลย”

7 และเห็นว่ายาโคบเชื่อฟังบิดามารดา และไปยังปัตตานอาร์ม

8 เมื่อเอซาวเห็นว่าหญิงคานาอันไม่เป็นที่พอใจอิสอัคบิดาของตน

9 เอซาวจึงไปหาอิซมาเอลและรับมาหะลัทบุตรสาวของอิซมาเอลบุตรชายของอับราฮัมน้องสาวของเนบายโธมาเป็นภรรยา นอกเหนือภรรยาซึ่งเขามีอยู่แล้ว

ความฝันเกี่ยวกับบันได

ที่ทอดจากฟ้าสวรรค์

พระเจ้าทรงให้พันธสัญญาอีก

10 ยาโคบออกจากเมืองเบ-

(44) ปฐมก 31:41 (46) ปฐมก 24:3; 26:34-35; 28:8 (1) ปฐมก 24:3; 27:33

(2) ปฐมก 22:23; 24:29 (3) ปฐมก 17:16; 26:4, 24 (4) ปฐมก 12:2-3; 17:8; 22:17

(8) ปฐมก 24:3; 26:34-35 (9) ปฐมก 25:13; 26:34-35 (10) ปฐมก 12:4-5; 27:43

เออร์เซบาเดินไปยังเมืองฮาราน
11 เขามาถึงที่แห่งหนึ่ง และพัก
อยู่ที่นั่นในคืนนั้น เพราะดวง
อาทิตย์ตกแล้ว เขาเอาหินจากที่
นั้นมาเป็นหมอนหนุนศีรษะ
แล้วนอนลงที่นั่น

12 เขาฝัน และดูเถิด มีบันได
อันหนึ่งตั้งขึ้นบนแผ่นดินโลก
ยอดถึงฟ้าสวรรค์ ดูเถิด ทูต
สวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้ากำลัง
ขึ้นลงอยู่บนนั้น

13 และดูเถิด พระเยโฮวาห์
ประทับยืนอยู่เหนือบันได และ
ตรัสว่า "เราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอับราฮัม บรรพบุรุษ
ของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค
แผ่นดินซึ่งเจ้านอนอยู่นั้นเราจะ
ให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้า

14 เชื้อสายของเจ้าจะเป็น
เหมือนผงคลิบนแผ่นดิน และ
เจ้าจะแผ่กว้างออกไปทิศตะวัน
ตกและทิศตะวันออก ทางทิศ
เหนือและทิศใต้ บรรดาครอบครัว
ทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพร
เพราะเจ้าและเพราะเชื้อสายของ
เจ้า

15 ดูเถิด เราอยู่กับเจ้า และจะ
พิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้า
ไป และจะนำเจ้ากลับมายัง
แผ่นดินนี้ เพราะเราจะไม่ทอด
ทิ้งเจ้าจนกว่าเราจะได้ทำสิ่งซึ่ง
เราพูดกับเจ้าไว้นั้นแล้ว"

16 ยาโคบตื่นขึ้นและพูดว่า
"พระเยโฮวาห์ทรงสถิต ณ ที่นี้
แน่ทีเดียว แต่ข้าพเจ้าไม่รู้"

17 เขากลับและพูดว่า "สถานที่
นี้น่าับถือ สถานที่นี้มีชื่ออย่าง
อื่น แต่เป็นพระนิเวศของพระ
เจ้าและประตูฟ้าสวรรค์"

คำปฏิญาณ ของยาโคบ

18 ยาโคบจึงลุกขึ้นแต่เช้า
มีด เอาก้อนหินที่ทำหมอนหนุน
ศีรษะ ตั้งขึ้นเป็นเสาสำคัญ และ
เทน้ำมันบนยอดเสานั้น

19 เขาเรียกสถานที่นั้นว่า เบธ-
เอล แต่ก่อนเมืองนั้นชื่อ ลูส

20 แล้วยาโคบปฏิญาณว่า "ถ้า
พระเจ้าจะทรงอยู่กับข้าพระองค์
และจะทรงพิทักษ์รักษาในทางที่
ข้าพระองค์ไป และจะประทาน
อาหารให้ข้าพระองค์รับประทาน
และเสื้อผ้าให้ข้าพระองค์
สวม

21 จนข้าพระองค์กลับมาบ้าน
บิดาของข้าพระองค์โดยสันติ
ภาพแล้ว พระเยโฮวาห์จะทรง
เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์

22 และก้อนหินซึ่งข้าพระองค์
ตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ จะเป็นพระ
นิเวศของพระเจ้า และทุกสิ่ง
ที่พระองค์ทรงประทานแก่ข้าพระ
องค์ ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งใน
สิบแต่พระองค์"

(12) ปฐมก 31:10; 41:1 (13) ปฐมก 13:15, 17; 26:3 (14) ปฐมก 12:3; 13:14-16

(15) ปฐมก 26:3, 24; 31:3 (16) อพย 3:5 (18) ปฐมก 31:13, 45 (19) วนล 1:23, 26

(20) ปฐมก 28:15; วนล 11:30 (21) พบท 26:17; วนล 11:31 (22) ปฐมก 14:20; 35:7

ยาโคบอยู่กับลาบัน
ราเชลกับยาโคบ

29 ยาโคบเดินทางมาถึง
แผ่นดินของประชาชน
ชาวตะวันออก

2 เขาก็มองไป และเห็นบ่อน้ำ
บ่อหนึ่งในทุ่งนา ดูเถิด มีฝูง
แกะสามฝูงนอนอยู่ข้างบ่อ
นั้นเพราะคนเลี้ยงแกะเคยตักน้ำ
จากบ่อนั้นให้ฝูงแกะกิน และ
หินใหญ่ก็ปิดปากบ่อนั้น

3 และฝูงแกะมาพร้อมกันที่นั่น
แล้วคนเลี้ยงแกะก็กลิ้งหินออก
จากปากบ่อตักน้ำให้ฝูงแกะกิน
แล้วเอาหินปิดปากบ่อนั้นเสียดัง
เดิม

4 ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า “พี่
น้องเอ๋ย ท่านมาจากไหน” เขา
ตอบว่า “เรามาจากเมืองฮาราน”

5 ยาโคบจึงถามเขาทั้งหลายว่า
“ท่านรู้จักลาบันบุตรชายนาโฮร์
หรือไม่” เขาตอบว่า “รู้จัก”

6 ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า
“ลาบันสบายดีหรือ” เขาตอบว่า
“สบายดี ดูเถิด บุตรสาวของเขา
ชื่อราเชลกำลังมาพร้อมกับฝูง
แกะ”

7 ยาโคบจึงว่า “ดูเถิด เวลานี้ยัง
วันอยู่มาก ยังไม่ถึงเวลาที่จะให้
ฝูงแกะมาพร้อมกัน จงเอาน้ำ
ให้แกะเหล่านี้กินแล้วให้ไปกิน
หญ้าอีก”

8 แต่เขาทั้งหลายตอบว่า “เรา
ทำไม่ได้ จนกว่าแกะทุกฝูงจะ
มาพร้อมกัน และเขากลิ้งหิน
ออกจากปากบ่อน้ำก่อน แล้วเรา
จึงจะเอาน้ำให้ฝูงแกะกิน”

9 เมื่อยาโคบกำลังพูดกับเขาทั้ง
หลายอยู่ ราเชลก็มาถึงพร้อม
กับฝูงแกะของบิดา เพราะนาง
เป็นผู้เลี้ยงมัน

10 และต่อมา ครั้นยาโคบแล
เห็นราเชลบุตรสาวของลาบันพี่
ชายมารดาของตน และฝูงแกะ
ของลาบันพี่ชายมารดาของตน
ยาโคบก็เข้าไปกลิ้งหินออกจาก
ปากบ่อน้ำ เอาน้ำให้ฝูงแกะของ
ลาบันพี่ชายมารดาของตนกิน

11 ยาโคบจูบราเชลแล้วร้องไห้
ด้วยเสียงดัง

12 ยาโคบบอกราเชลว่าเขาเป็น
หลานบิดาของนาง และเป็นบุตร
ชายของนางเรเบคาห์ นางก็วิ่ง
ไปบอกบิดาของนาง

13 ต่อมา ครั้นลาบันได้ยินข่าว
ถึงยาโคบบุตรชายน้องสาวของ
ตน เขาก็วิ่งไปพบและกอด
จูบยาโคบและพามาบ้านของเขา
ยาโคบก็เล่าเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด
ให้ลาบันฟัง

14 ลาบันจึงพูดกับเขาว่า “เจ้า
เป็นกระดูกและเนื้อของเรา
แท้ ๆ” ยาโคบก็พักอยู่กับเขา
เดือนหนึ่ง

(1) กตว 23:7 (2) ปฐก 24:10-11 (4) ปฐก 28:10 (5) ปฐก 24:24, 29; 28:2
(6) ปฐก 43:27; อพย 2:16-17 (9) อพย 2:16 (10) อพย 2:17 (11) ปฐก 33:4
(12) ปฐก 13:8; 14:14, 16 (13) ปฐก 24:29-31 (14) ปฐก 2:23; 37:27; วนฉ 9:2

**ยาโคบทำงานเจ็ดปีเพื่อจะได้
นางสวาราเซลที่เขารัก**

15 แล้วลาบับพูดกับยาโคบว่า
“เพราะเจ้าเป็นหลานของเรา จึง
ไม่ควรที่ เจ้าจะทำงานให้เรา
เปล่า ๆ เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไร
จงบอกมาเถิด”

16 ลาบับมีบุตรสาวสองคน พี่
สาวชื่อเลอาห์ น้องสาวชื่อราเซล
17 นางสาวเลอาห์นั้นตายุบหยี
แต่นางสวาราเซลนั้นสละสลวย
และงามน่าดู

18 ยาโคบก็รักนางสวาราเซล
และพูดว่า “ข้าพเจ้าจะรับใช้การ
งานให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเซล
บุตรสาวคนเล็กของท่าน”

19 ลาบับจึงว่า “ให้เรายกบุตร
สาวให้เจ้านั้นดีกว่าจะยกให้คน
อื่น จงอยู่กับเราเถิด”

20 ยาโคบก็รับใช้อยู่เจ็ดปีเพื่อ
ได้นางสวาราเซล เห็นเป็น
เหมือนน้อยวันเพราะความรักที่
เขามีต่อนาง

21 ยาโคบบอกลาบับว่า “เวลาที่
กำหนดไว้ก็ครบแล้ว ขอให้
ภรรยาข้าพเจ้าเถิด เพื่อข้าพเจ้า
จะได้เข้าไปหาเธอ”

22 ลาบับจึงเชิญบรรดาชาวบ้าน
มาพร้อมกัน แล้วจัดการเลี้ยง

ลาบับหลอกสงวยาโคบ

ยาโคบแต่งงานกับเลอาห์

23 และต่อมาครั้นเวลาค่ำ ลา-

บับก็พาเลอาห์บุตรสาวของตน
มามอบให้แก่ยาโคบ และยาโคบ
ก็เข้าไปหานาง

24 ลาบับยกศิลาปาร์สาวใช้ของ
ตนให้เป็นสาวใช้ของนางเลอาห์
25 และต่อมาพอรุ่งขึ้น ตูเถิด
เป็นนางเลอาห์ ยาโคบจึงกล่าว
แก่ลาบับว่า “ลุงทำอะไรกับ
ข้าพเจ้าเล่า ข้าพเจ้ารับใช้ลุง
เพื่อได้ราเซลมิใช่หรือ ทำไมลุง
จึงล่อลวงข้าพเจ้าเล่า”

26 ลาบับจึงตอบว่า “ในแผ่นดิน
เราไม่มีธรรมเนียมที่จะยกน้อง
สาวให้ก่อนพี่หัวปี

27 ขอให้ครบเจ็ดวันของหญิงนี้
ก่อน แล้วเราจะยกคนนั้นให้
ด้วย เพื่อตอบแทนที่เจ้าจะได้
รับใช้ลุงอีกเจ็ดปี”

ยาโคบทำงานอีกเจ็ดปี

เพื่อได้นางสวาราเซล

28 ยาโคบก็ยอม และรองจนครบ
เจ็ดวันของนางแล้วลาบับก็ยก
ราเซลบุตรสาวให้เป็นภรรยา
ด้วย

29 ลาบับยกบิลฮาห์สาวใช้ของ
ตนให้เป็นสาวใช้ของนางราเซล

30 ฝ่ายยาโคบก็เข้าไปหาราเซล
ด้วย และเขารักราเซลมากกว่า
เลอาห์ เขาจึงรับใช้ลาบับต่อไป
อีกเจ็ดปี

31 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่า
ยาโคบซังเลอาห์ พระองค์จึง

(15) ปฐก 30:28 (17) ปฐก 12:11 (18) ปฐก 31:41 (20) ปฐก 30:26; สขย 12:12

(21) วนฉ 15:1 (22) วนฉ 14:10; ยน 2:1-2 (24) ปฐก 30:9-10 (25) ปฐก 27:35

(27) ปฐก 31:41 (29) ปฐก 30:3 (30) ปฐก 29:17-20 (31) ปฐก 30:1; สดต 127:3

ทรงเปิดครรภ์ของนาง แต่ราเชลนั้นเป็นหมัน

32 นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย และตั้งชื่อว่ารูเบนด้วยนางว่า "เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพเจ้าแน่ๆ บัดนี้สามีจึงจะรักข้าพเจ้า"

33 นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่งและว่า "เหตุพระเยโฮวาห์ทรงได้ยินว่าข้าพเจ้าเป็นที่ซึ่ง พระองค์จึงทรงประทานบุตรชายคนนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย" นางตั้งชื่อเขาว่าลีเมโอน

34 นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง และกล่าวว่า "ครั้งนี้สามีจะสนิทสนมกับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้คลอดบุตรเป็นชายสามคนให้เขาแล้ว" เหตุนี้จึงตั้งชื่อเขาว่า เลวี

35 นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง นางกล่าวว่า "ครั้งนี้ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์" เหตุนี้นางจึงตั้งชื่อเขาว่า ยูดาห์ ต่อไปนางก็หยุดมีบุตร

เลอาห์กับราเชลแข่งกัน

เพื่อมีบุตรให้ยาโคบ

30 เมื่อนางราเชลเห็นว่าตนไม่มีบุตรกับยาโคบ ราเชลก็อิจฉาพี่สาว และ

พูดกับยาโคบว่า "ขอให้ข้าพเจ้ามีบุตรด้วย หากไม่ข้าพเจ้าจะตาย"

2 ยาโคบโกรธนางราเชล เขาจึงว่า "เราเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้ไม่ให้เจ้ามีผู้บังเกิดจากครรภ์หรือ"

3 นางจึงบอกว่า "ดูเถิด บิลฮาส์สาวใช้ของข้าพเจ้า จงเข้าไปหานางเถิด นางจะได้มีบุตรเลี้ยงไว้ที่ตักของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีบุตรด้วยอาศัยหญิงคนนี้"

4 นางจึงยกบิลฮาส์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ ยาโคบก็เข้าไปหานาง

5 บิลฮาส์ก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้แก่ยาโคบ

6 นางราเชลว่า "พระเจ้าได้ทรงตัดสินเรื่องข้าพเจ้า และได้ทรงสดับฟังเสียงทูลของข้าพเจ้าจึงประทานบุตรชายแก่ข้าพเจ้า" เหตุฉะนั้นนางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ดาน

7 บิลฮาส์สาวใช้ของนางราเชลตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่สองให้แก่ยาโคบ

8 นางราเชลจึงว่า "ข้าพเจ้าปล้ำสู้กับพี่สาวของข้าพเจ้าเสียใหญ่โต และข้าพเจ้าได้ชัยชนะแล้ว"

นางจึงให้ชื่อบุตรนั้นว่า นัฟทาลี
9 เมื่อนางเลอาห์เห็นว่าตนหยุดคลอดบุตร นางจึงยกศิลาปาร์

(32) ปฐก 16:11; 31:42; อพย 3:7; 4:31; พบญ 26:7 (35) ปฐก 49:8; มธ 1:2

(1) ปฐก 16:1-2; 29:31; 37:11 (2) ปฐก 16:2; 1 ซมอ 1:5 (3) ปฐก 16:2-3; 50:23

(4) ปฐก 16:3-4 (6) สดต 35:24; 43:1; พคค 3:59 (9) ปฐก 30:4

สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของ ยาโคบ

10 คิลปัทสาวใช้ของเลอาห์ก็ คลอดบุตรชายให้แก่ยาโคบ

11 นางเลอาห์ว่า "กองทหาร กำลังมา" จึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า กาด

12 แล้วคิลปัทสาวใช้ของเลอาห์ ก็คลอดบุตรชายคนที่สอง ให้แก่ยาโคบ

13 นางเลอาห์ก็ว่า "ข้าพเจ้ามีความสุขเพราะพวกบุตรสาวจะ เรียกข้าพเจ้าว่าเป็นสุข" นางจึง ตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อาเซอร์

14 ในฤดูเกี่ยวข้าวสาสิรูเบน ออกไปทีนา พบมะเขือดูดาอิม จึงเก็บผลมาให้นางเลอาห์มารดา ราเชลจึงพูดกับเลอาห์ว่า "ขอมะเขือดูดาอิมของบุตรชาย ของพี่ให้ฉันบ้าง"

15 นางเลอาห์ตอบนางว่า "ที่ นื่องแย่งสามีของฉันไปแล้ว นั้นยังน้อยไปหรือจึงจะมาเอา มะเขือดูดาอิมของบุตรชาย ฉันด้วย" ราเชลตอบว่า "ฉะนั้น ถ้าให้มะเขือดูดาอิมของบุตร ชายแก่ฉัน คืนวันนี้เขาจะไป นอนกับพี่"

16 และยาโคบกลับมาจากนา เวลาเย็น นางเลอาห์ก็ออกไป ต้อนรับเขาบอกว่า "จงเข้ามาหา ฉันเถิด เพราะฉันให้มะเขือ

ดูดาอิมของบุตรชายเป็นสินจ้าง ท่านแล้ว" คืนวันนี้ยาโคบก็ นอนกับนาง

17 พระเจ้าทรงสดับฟังนางเลอาห์ นางก็ตั้งครรภ์ และคลอด บุตรชายคนที่ห้าให้แก่ยาโคบ

18 ฝ่ายนางเลอาห์พูดว่า "พระเจ้าทรงประทานสินจ้างนั้นให้แก่ ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายกหญิง คนใช้ให้สามี" นางจึงตั้งชื่อบุตร นั้นว่า อีสสาการ์

19 นางเลอาห์ก็ตั้งครรภ์อีกและ คลอดบุตรชายคนที่หกให้แก่ ยาโคบ

20 แล้วนางเลอาห์จึงว่า "พระเจ้าทรงประทานของดีให้ข้าพเจ้า บัดนี้สามีจะอาศัยอยู่กับ ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ให้ บุตรชายแก่เขาหกคนแล้ว" นาง จึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เศบูลุน

21 ต่อมาภายหลัง นางก็คลอด บุตรสาวคนหนึ่งตั้งชื่อว่า ดีนาห์

22 พระเจ้าทรงระลึกถึงนางราเชล และพระเจ้าทรงสดับฟัง นาง ทรงเปิดครรภ์ของนาง

23 นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตร เป็นชาย จึงกล่าวว่า "พระเจ้าทรงโปรดยกความอดสูของ ข้าพเจ้าไปเสีย"

24 นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า โยเซฟ กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะ ทรงโปรดเพิมบุตรชายอีกคน

(13) สภข 31:28; ลก 1:48 (14) ปฐก 25:30 (15) กตว 16:9, 13

(21) ปฐก 34:1 (22) ปฐก 19:29; 29:31; 1 ซมอ 1:19-20

(23) 1 ซมอ 1:6; อสย 4:1; ลก 1:25 (24) ปฐก 35:16-18

หนึ่งให้ข้าพเจ้า”

ลาบันหลอกลวง

ยาโคบ

25 และต่อมา เมื่อนางราเชลคลอดโยเซฟแล้ว ยาโคบก็พูดกับลาบันว่า “ขอให้ข้าพเจ้ากลับไปบ้านเกิดและแผ่นดินของข้าพเจ้า

26 ขอมอบภรรยาที่บุตรให้ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำงานรับใช้ท่านเพื่อเขาแล้ว และให้ข้าพเจ้าไปเถิด เพราะท่านรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านแล้ว”

27 แต่ลาบันตอบเขาว่า “ถ้าลุงเป็นที่พอใจเจ้าแล้ว จงอยู่ต่อเถิด เพราะลุงเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรเราเพราะเจ้า”

28 และเขาพูดว่า “เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไรก็บอกมาเถิด ลุงจะให้”

29 ยาโคบตอบเขาว่า “ข้าพเจ้ารับใช้ลุงอย่างไร และสัตว์ของลุงอยู่กับข้าพเจ้าอย่างไร ลุงก็ทราบอยู่แล้ว

30 เพราะว่าก่อนข้าพเจ้ามานั้น ลุงมีแต่แกะน้อย แต่บัดนี้ก็มีทวีขึ้นเป็นอันมาก ตั้งแต่ข้าพเจ้ามาถึงพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรพระพรแก่ลุง และบัดนี้เมื่อไรข้าพเจ้าจะบำรุงครอบครัวของตนเองได้บ้างเล่า”

31 ลาบันจึงถามว่า “ลุงควรจะให้อะไรเจ้า” ยาโคบตอบว่า “ลุงไม่ต้องให้อะไรข้าพเจ้าดอก แต่หากว่าลุงจะทำสิ่งนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเลี้ยงระวางสัตว์ของลุงต่อไป

32 คือวันนี้ข้าพเจ้าจะไปตรวจดูฝูงสัตว์ของลุงทั้งฝูง ข้าพเจ้าจะคิดแกะที่มีจุดและต่างทุกตัวออกจากฝูง และตัดแกะดำทุกตัวออกจากฝูงแกะ และแพะต่างกับที่มีจุดออกจากฝูงแพะ ให้สัตว์เหล่านี้เป็นค่าจ้างของข้าพเจ้า

33 ดังนั้น ความชอบธรรมของข้าพเจ้าจะเป็นคำตอบของข้าพเจ้าในเวลาภายหลัง คือเมื่อลุงมาตรวจดูค่าจ้างของข้าพเจ้า ถ้าพบตัวไม่มีจุดและที่ไม่ต่างอยู่ในฝูงแพะและตัวที่ไม่ดำในฝูงแกะ ก็ให้ถือเสียว่าข้าพเจ้ายกยอกสัตว์เหล่านี้มา”

34 ลาบันจึงตอบว่า “ดูเถิด ลุงตกลงตามที่เจ้าพูดนั้น”

35 วันนั้น เขาก็ตัดแพะตัวผู้ที่ลายและที่ต่าง และแพะตัวเมียที่มีจุดและที่ต่าง แพะที่ขาวบ้างทั้งหมดและแกะดำทั้งหมด มามอบให้บุตรชายของเขา

36 เขาแยกสัตว์ออกไปทั้งหมด ห่างจากยาโคบเป็นระยะทางสามวัน ฝูงสัตว์ของลาบันที่

(25) ปฐมก 18:33; 24:54, 56 (26) ปฐมก 29:18-20, 27, 30; สขย 12:12

(27) ปฐมก 26:24; 39:3 (28) ปฐมก 29:15; 31:7, 41 (29) ปฐมก 31:6, 38-40

(30) 1 ทธ 5:8 (32) ปฐมก 31:8 (33) สดต 37:6 (35) ปฐมก 31:9-12

เหลืออยู่นั้นยาโคบก็เลี้ยงไว้

พระเจ้าทรงช่วย

ยาโคบเจริญ

37 ยาโคบเอากิ่งไม้สดจากต้น
ไค้ ต้นเสลา และต้นเกาลัด มา
ปอกเปลือกออกเป็นรอยขาวๆ
ให้เห็นไม้สีขาว

38 เขาวางไม้ที่ปอกเปลือกไว้ใน
ร่องตรงหน้าฝูงสัตว์คือในรางน้ำ
ที่ฝูงสัตว์มากินน้ำ เพื่อเมื่อมัน
มากินน้ำ มันจะต้งท้อง

39 ฝูงสัตว์ก็ต้งท้องตรงหน้าไม้
นั้น ดังนั้นฝูงสัตว์จึงมีลูกที่มี
ลายมีจุดและด่าง

40 ยาโคบก็แยกลูกแกะและ
ให้ฝูงแพะแกะนั้นอยู่ตรงหน้า
แกะที่มีลาย และแกะดำทุกตัว
ในฝูงของลาบั้น แต่ฝูงแพะแกะ
ของตนนั้นอยู่ต่างหาก ไม่ให้
ปะปนกับฝูงสัตว์ของลาบั้น

41 อยู่มาเมื่อสัตว์ที่แข็งแรงใน
ฝูงจะต้งท้อง ยาโคบก็จัดไม้วาง
ไว้ที่รางน้ำให้ฝูงสัตว์เห็นเพื่อให้
มันต้งท้องกลางไม้

42 และเมื่อสัตว์อ่อนแอ ยาโคบ
ก็ไม่ใส่ไม้ในน้ำ เหตุฉะนั้นสัตว์
ที่อ่อนแอจึงตกเป็นของลาบั้น
แต่สัตว์ที่แข็งแรงเป็นของยา-
โคบ

43 ยาโคบก็มั่งมีมากขึ้น มีฝูง
แพะแกะฝูงใหญ่ คนใช้ชายหญิง
และฝูงอูฐฝูงลา

ยาโคบต้องไปจากลาบั้น

31 ยาโคบได้ยินบุตรชาย
ของลาบั้นพูดว่า "ยา-
โคบได้แย่งทรัพย์ของบิดาเราไป
หมด เขาได้ทรัพย์สมบัติทั้ง
หมดนี้มาจากบิดาเรา"

2 ยาโคบได้สังเกตดูสีหน้าของ
ลาบั้น และดูเถิด เห็นว่าไม่
เหมือนแต่ก่อน

3 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งยาโคบว่า
"จงกลับไปยังแผ่นดินบิดาและ
ญาติพี่น้องของเจ้าเถิด และเรา
จะอยู่กับเจ้า"

4 ยาโคบก็ให้คนไปเรียกนาง
ราเชลและนางเลอาห์ให้มาที่ทุ่ง
นาที่เลี้ยงฝูงสัตว์

5 แล้วบอกนางทั้งสองว่า "ข้าพ-
เจ้าเห็นว่า สีหน้าบิดาเจ้าไม่
เหมือนแต่ก่อน แต่พระเจ้า
ของบิดาข้าพเจ้าทรงสถิตอยู่กับ
ข้าพเจ้า

6 เจ้าทั้งสองรู้แล้วว่าข้าพเจ้ารับ
ใช้บิดาของเจ้าด้วยเต็มกำลัง

7 บิดาของเจ้ายังโกงข้าพเจ้า
และเปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้า
เสียสิบครั้งแล้ว แต่พระเจ้ามิได้
ทรงอนุญาตให้เขาทำความเสีย
หายแก่ข้าพเจ้า

8 ถ้าบิดาบอกว่า 'สัตว์ที่มีจุดจะ
เป็นค่าจ้างของเจ้า' สัตว์ทุกตัวก็
มีลูกมีจุด และถ้าบิดาบอกว่า
'สัตว์ตัวที่ลายเป็นค่าจ้างของ

(37) ปฐก 31:9-12 (43) ปฐก 12:16; 13:2; 24:35; 26:13-14 (1) สดต 49:16

(2) ปฐก 4:5; พบญ 28:54 (3) ปฐก 28:15, 20-21 (5) ปฐก 21:22; 28:13, 15

(6) ปฐก 30:29; 31:38-41 (7) ปฐก 15:1; 20:6; 29:25; 31:29, 41; กตว 14:22

เจ้า' สัตว์ทุกตัวก็มีลูกลายหมด
9 ดังนั้น แหะพระเจ้าจึงทรงยก
สัตว์ของบิดาเจ้าประทานให้แก่
ข้าพเจ้า

10 ครั้นมาในฤดูที่สัตว์เหล่านั้น
ตั้งท้อง ข้าพเจ้าแหงนหน้าขึ้นดู
ก็เห็นในความฝันว่า ดูเถิด แปะ
ตัวผู้ที่สมจรรกับฝูงสัตว์นั้นเป็น
แพะลาย แปะจุด และแพะลาย
เป็นแถบๆ

**พระเจ้าทรงเรียกยาโคบ
ให้กลับไปยังเบธเอล**

11 ในความฝันนั้นทูตสวรรค์
ของพระเจ้าเรียกข้าพเจ้าว่า
'ยาโคบเอ๋ย' ข้าพเจ้าตอบว่า
'ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า'

12 พระองค์ตรัสว่า 'เงยหน้าขึ้น
ดู แปะตัวผู้ทุกตัวที่สมจรรกับฝูง
สัตว์นั้น เป็นสัตว์ลายและมีจุด
และลายเป็นแถบๆ เพราะเรา
เห็นทุกสิ่งที่ลาบันทำกับเจ้า

13 เราเป็นพระเจ้าแห่งเบธเอล
ที่เจ้าเจิมเสาสำคัญไว้และปฏิ-
ญาณต่อเรา บัดนี้จงลุกขึ้นออก
จากแผ่นดินนี้ และกลับไปยัง
แผ่นดินพี่น้องของเจ้า"

**ราเชลกับเลอาห์เห็นด้วย
ยาโคบหนีไป**

14 นางราเชลกับนางเลอาห์จึง
ตอบเขาว่า "เรายังมีส่วนทรัพย์
มรดกในบ้านบิดาเร่อีกหรือไม่
15 บิดานับเราเหมือนคนต่าง

ตัวมิใช่หรือ เพราะบิดาชายเรา
ทึงยักกินเงินของเราเกือบหมด
16 ทรัพย์สมบัติทั้งปวงที่ พระ
เจ้าทรงเอามาจากบิดาของเรา
นั้นแหละเป็นของของเรากับลูก
หลานของเรา บัดนี้พระเจ้าตรัส
สั่งท่านอย่างไร ก็ขอให้ทำอย่าง
นั้นเถิด"

17 ดังนั้น ยาโคบจึงลุกขึ้นให้
บุตรภรรยาขึ้นชื่อลู

18 แล้วเขาตัดอนสัตว์เลี้ยงทั้ง
หมดของเขาไป ขนข้าวของทั้ง
สิ้นที่เขาได้กำไรมา สัตว์เลี้ยงที่
เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ที่เขาหา
มาได้ในเมืองปัตตานอาร์ม เพื่อ
เดินทางกลับไปหาอิสอัคบิดา
ของเขาในแผ่นดินคานาอัน

19 และลาบันออกไปตัดขนแกะ
ฝ้ายนางราเชลก็ลักรูปเคารพ
ของบิดาไปด้วย

20 ฝ่ายยาโคบก็หลบหนีไปมิได้
บอกลาบันชาวซีเรียให้รู้ว่าตนจะ
หนีไป

21 ยาโคบเอาทรัพย์สมบัติทั้ง
หมดลุกขึ้นหนีข้ามแม่น้ำบาย
หน้าไปยังถิ่นเทือกเขากิเลอาด

พระเจ้าทรงเตือนลาบัน

22 ครั้นถึงวันที่สาม มีคนไป
บอกลาบันว่ายาโคบหนีไปแล้ว

23 ลาบันก็พาญาติพี่น้องออก
ติดตามไปเจ็ดวันก็ทันยาโคบใน
ถิ่นเทือกเขากิเลอาด

(9) ปฐมก 31:1, 16 (11) ปฐมก 16:7-11 (12) ปฐมก 31:42 (13) ปฐมก 28:16-22; 31:3
(14) ปฐมก 2:24 (15) ปฐมก 29:15, 20, 23, 27; นหม 5:8 (18) ปฐมก 17:8; 33:18
(19) ปฐมก 31:30, 34; 35:2 (21) ปฐมก 46:28; 2 พกษ 12:17 (23) ปฐมก 13:8

24 แต่ในกลางคืนพระเจ้าทรง
มาปรากฏแก่ลาบันคนซีเรียใน
ความฝัน ตรัสแก่เขาว่า "จงระวัง
ตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบ
เลย"

25 แล้วลาบันตามมาทันยาโคบ
ยาโคบตั้งเต็นท์อยู่ที่ถิ่นเทือก
เขา ส่วนลาบันกับญาติพี่น้องตั้ง
อยู่ถิ่นเทือกเขากิเลอาด

26 ลาบันกล่าวกับยาโคบว่า
"เจ้าทำอะไรเล่า หนีพอบุตรสาว
ของเรามา ไม่บอกให้เรารู้ ทำ
เหมือนเซลยที่จับได้ด้วยดาบ

27 เหตุไฉนเจ้าได้หลบหนีมา
อย่างลับๆ และแอบมาโดยไม่
บอกให้เรารู้ ถ้าเรารู้เราก็จะจัด
ส่งเจ้าไปด้วยความร้ายแรงยินดี
โดยให้มีการขับร้องด้วยรำมะนา
และพิณเขาคู่

28 ทำไมเจ้าไม่ยอมให้เราจับลา
บุตรชายและบุตรสาวของเรา
เล่า นี่เจ้าทำอย่างไรซะเล่า

29 เรามีกำลังพอที่จะทำอัน-
ตราয়แก่เจ้าได้ แต่ในเวลากลาง
คืนวานนี้พระเจ้าแห่งบิดาเจ้ามา
ตรัสห้ามเราไว้ว่า 'จงระวังตัว
อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบเลย'

นางราเชลลักรูปเคารพ

ของลาบัน ยาโคบต่อว่าลาบัน
30 บัดนี้ แม้ว่าเจ้าจะไปเพราะ
คิดถึงบ้านบิดามาก ทำไมจึงลัก
พระของเราไปด้วยเล่า"

31 ยาโคบจึงตอบลาบันว่า
"เพราะว่าข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้า
จึงว่า 'บางทีท่านจะริบบุตรสาว
ของท่านคืนจากข้าพเจ้าเสีย'

32 ส่วนพระของท่านนั้นถ้าพบ
ที่คนไหน ก็อย่าไว้ชีวิตผู้นั้นเลย
คันดูต่อหน้าญาติพี่น้องของเรา
ท่านพบสิ่งใดที่เป็นของท่านกับ
ข้าพเจ้าก็เอาไปเถิด" เพราะ
ยาโคบไม่รู้ว่านางราเชลได้ลักรูป
เหล่านั้นมา

33 ลาบันจึงเข้าไปในเต็นท์ของ
ยาโคบ เต็นท์ของนางเลอาห์
และเต็นท์สาวใช้ทั้งสองคนนั้น
แต่หาไม่พบ จึงออกจากเต็นท์
ของนางเลอาห์ แล้วเข้าไปใน
เต็นท์ของนางราเชล

34 ส่วนนางราเชลเอารูปเคารพ
เหล่านั้นซ่อนไว้ในกบอบฐและ
นั่งทับไว้ ลาบันได้คันดูทั่วเต็นท์
ก็หาไม่พบ

35 นางราเชลก็พูดกับบิดาของ
ตนว่า "ขออนุญาตอย่าโกรธเลยที่
ข้าพเจ้าลุกขึ้นต้อนรับไม่ได้
ด้วยว่า ธรรมดาคือผู้หญิงเคยมี
กำลังเป็นอยู่กับข้าพเจ้า" ลาบัน
ก็คันดูแล้ว แต่ไม่พบรูปเคารพ
นั้นเลย

36 ส่วนยาโคบก็โกรธและต่อว่า
ลาบัน ยาโคบกล่าวกับลาบันว่า
"ข้าพเจ้าทำการละเมิดต่อท่าน
ประการใด ข้าพเจ้าทำบาปอะไร

(24) ปฐก 20:3; 24:50; 31:7, 29; 46:2-4; โยบ 33:15; มธ 1:20 (26) 1 ซมอ 30:2

(28) ปฐก 31:55; นธ 1:9, 14 (29) ปฐก 28:13 (30) ปฐก 31:19; ยชว 24:2

(31) ปฐก 26:7; 32:7, 11 (32) ปฐก 44:9 (35) อพย 20:12; ลนต 19:32

ท่านจึงรีบติดตามข้าพเจ้ามาตั้ง
นี่

37 ท่านคันคูดูของของข้าพเจ้าทั้งหมดแล้ว ท่านพบอะไรที่เป็นของมาจากบ้านของท่าน ก็เอามาตั้งไว้ที่นี้ตรงหน้าญาติพี่น้องทั้งสองฝ่าย ให้เขาตัดสินความระหว่างเราทั้งสอง

38 ข้าพเจ้าอยู่กับท่านมายี่สิบปีแล้ว แกะตัวเมียและแพะตัวเมียมิได้แท้งลูก และแกะตัวผู้ในฝูงของท่าน ข้าพเจ้าก็ได้กินเลย

39 ที่สัตว์ร้ายกัดฉีกกินเสีย ข้าพเจ้าก็ได้นำมาให้ท่าน ข้าพเจ้าเองสู้ใช้ให้ ที่ถูกขโมยไป ในเวลากลางวันหรือกลางคืน ท่านก็หักจากข้าพเจ้าทั้งนั้น

40 ข้าพเจ้าเคยเป็นเช่นนี้ เวลากลางวัน แตกกิ่งเผาข้าพเจ้า เวลากลางคืนน้ำค้างแข็งก็ผลาญข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้านอนไม่หลับ

41 ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเรือนของท่านเช่นนี้ยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านสิบสี่ปีเพื่อได้บุตรสาวสองคนของท่าน และรับใช้ท่านหกปีเพื่อได้ฝูงสัตว์ของท่าน ท่านยังได้เปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้าสิบครั้ง

42 ถ้าแม้พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้า พระเจ้าของอับราฮัม และซึ่งอิสอัคยกาง ไม่ทรง

สถิตอยู่กับข้าพเจ้าแล้ว ครั่งนี้ท่านจะให้ข้าพเจ้าไปตัวเปล่าเป็นแน่ พระเจ้าทรงเห็นความทุกข์ใจของข้าพเจ้าและการงานตรากตรำที่มีของข้าพเจ้าทำ จึงทรงห้ามท่านเมื่อคืนวานนี้”

พันธสัญญาระหว่าง

ยาโคบกับลาบัน

43 แล้วลาบันตอบยาโคบว่า “บุตรสาวเหล่านี้ก็เป็นบุตรสาวของเรา เด็กเหล่านี้ก็เป็นเด็กของเรา ฝูงสัตว์ทั้งฝูงนี้ก็เป็นฝูงสัตว์ของเรา ของทั้งสิ้นที่เจ้าเห็นก็เป็นของเรา วันนี้เราจะกระทำอะไรแก่บุตรสาวของเราหรือแก่เด็ก ๆ ที่เกิดมาจากเขา

44 ฉะนั้นมาเถิด บัดนี้ให้เราทำพันธสัญญา ทั้งเรากับเจ้า ให้เป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า”

45 ฝ่ายยาโคบก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ

46 แล้วยาโคบจึงพูดกับญาติพี่น้องว่า “เก็บก้อนหินมา” เขาเก็บก้อนหินมากองสุมไว้ แล้วก็กินเลี้ยงกันที่กองหินนั้น

47 ลาบันจึงตั้งชื่อกองหินนั้นว่า เขการ์สทูธา แต่ยาโคบตั้งชื่อว่า กาลเอเด

48 ลาบันกล่าวว่า “วันนี้กองหินนี้จะเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า” เหตุฉะนี้เขาจึงตั้งชื่อว่า กาลเอเด

(39) อพย 22:10-13 (41) ปฐม 29:20, 27-30; 31:7

(42) ปฐม 29:32; 31:5, 24 (44) ปฐม 21:27, 32; 26:28; ยชว 24:27

(45) ปฐม 28:18; ยชว 24:26-27 (48) ยชว 24:27

49 และมีสปาห์ เพราะเขากล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเผื่ออยู่ระหว่างเรากับเจ้า เมื่อเราจากกันไป

50 ถ้าเจ้าข่มเหงบุตรสาวของเรา หรือถ้าเจ้าได้ภรรยาอื่นนอกจากบุตรสาวของเรา ถึงไม่มีใครอยู่กับเราด้วย จงรู้เถิดว่า พระเจ้าทรงเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า”

51 ลาบันบอกยาโคบว่า “จงดูกองหินและเสาหินนี้ที่เราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้า

52 หินกองนี้เป็นพยาน และเสานั้นก็เป็นพยานว่า เราจะไม่ข้ามกองหินนี้ไปหาเจ้า และเจ้าจะไม่ข้ามกองหินนี้และเสานี้มาหาเรา เพื่อทำอันตรายกัน

53 ให้พระเจ้าของอับราฮัมและพระเจ้าของนาโฮร์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของบิดาของท่านทรงตัดสินความระหว่างเรา” ยาโคบก็ปฏิญาณโดยอ้างถึงผู้ที่อิสอัคบิดาของตนยำเกรง

54 แล้วยาโคบถวายเครื่องบูชาบนถิ่นที่อกเขา และเรียกญาติพี่น้องของตนมารับประทานขนมปัง พวกเขารับประทานขนมปังและอยู่บนถิ่นที่อกเขาตลอดคืนวันนั้น

55 ลาบันตื่นขึ้นแต่เช้ามีต จูบลานและบุตรสาว อวยพรแก่

พวกเขา แล้วลาบันก็ออกเดินทางกลับไปบ้าน

ยาโคบเผชิญหน้ากับเอซาว
32 ยาโคบก็เดินทางไปแล้วเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเขา

2 เมื่อยาโคบเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นเขาจึงว่า “นี่เป็นกองทัพของพระเจ้า” เขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่า มาหะนาอิม

3 ยาโคบส่งผู้สื่อสารหลายคนล่วงหน้าไปหาเอซาวพี่ชายของตนที่แผ่นดินเสอีร์ที่เมืองเอโดมตั้งอยู่

4 และสั่งเขาว่า “จงไปบอกเอซาวนายของเราว่า ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกล่าวดังนี้ ‘ข้าพเจ้าไปอาศัยอยู่กับลาบันจนบัดนี้

5 ข้าพเจ้ามีฝูงวัว ฝูงลา ฝูงแพะแกะ มีคนใช้ชายหญิง ข้าพเจ้าใช้คนมาเรียนนายของข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน”

6 ผู้สื่อสารนั้นกลับมาบอกยาโคบว่า “ข้าพเจ้าไปพบเอซาวพี่ชายของท่านแล้ว เขากำลังจะมาพบท่านด้วย มีพวกผู้ชายมากกับเขาสี่ร้อยคน”

7 ยาโคบมีความกลัวและเป็นทุกข์ยิ่งนัก เขาจึงแบ่งคนทั้งหลายที่มาด้วยเขา และฝูงแพะแกะ ฝูงวัว ฝูงอูฐ ออกเป็นสอง

(53) ปฐก 16:5; 21:23 (55) ปฐก 18:33; 28:1 (1) กตว 22:31; 2 พกษ 6:16-17

(2) ยชว 5:14; สดต 103:21 (3) ปฐก 14:6; 25:30; 33:14, 16; 36:6, 9; พบญ 2:5

(4) สภษ 15:1 (5) ปฐก 30:43; 33:8, 15 (6) ปฐก 33:1 (7) ปฐก 32:11; 35:3

พวก

8 คิดว่า "ถ้าเอชามาตีพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งที่เหลือจะหนีไปได้"

ยาโคบถ่อมใจลงขอพระเจ้า

ทรงช่วยเขาให้รอดพ้น

9 ยาโคบอธิษฐานว่า "โอ พระเจ้า ของอับราฮัมปู่ของข้าพระองค์ และพระเจ้าของอิสอัคบิดาของ ข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ตรัสสั่งข้าพระองค์ไว้ว่า 'กลับไปยังแผ่นดินและยังญาติพี่น้อง ของเจ้า และเราจะกระทำการดี แก่เจ้านั้น'

10 ข้าพระองค์ไม่สมควรจะรับ บรรดาพระกรุณาและความจริง แม้เล็กน้อยที่สุด ที่พระองค์ได้ ทรงโปรดสำแดงแก่ผู้รับใช้ของ พระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ข้าม แม่น้ำจอร์แดนนี้เมื่อมีแต่ไม้เท้า และบัดนี้ข้าพระองค์มีผู้คนเป็น สองพวก

11 ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้า พระองค์ให้พ้นจากเงื้อมมือที่ ชายข้าพระองค์ คือจากเงื้อมมือ ของเอชาว เพราะข้าพระองค์ กกลัวเขา เกรงว่าเขาจะมาตีข้า พระองค์ ทั้งมารดาที่ลูกด้วย

12 แต่พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า 'เราจะกระทำการดีแก่เจ้าและ ทำให้เชื้อสายของเจ้าดุงเมล็ด ทรายที่ทะเล ซึ่งจะมากมายจน นับไม่ถ้วน'

ยาโคบส่งฝูงสัตว์ให้เอชาว

13 คืนวันนั้นยาโคบพักอยู่ที่นั่น และคิดเอาของที่มีอยู่นั้นให้เป็น ของกำนัลแก่เอชาวพี่ชายของ ตน

14 คือแพะตัวเมียสองร้อย แพะตัวผู้ยี่สิบ แกะตัวเมียสอง ร้อย และแกะตัวผู้ยี่สิบ

15 อูฐแม่ลูกอ่อนสามสิบกับ ลูกวัวตัวเมียสี่สิบ วัวตัวผู้สิบ ลา ตัวเมียยี่สิบ และลูกลาสิบ

16 ยาโคบมอบสิ่งเหล่านี้ไว้ใน ความดูแลของคนใช้ แต่ละฝูง อยู่ต่างหาก และสั่งพวกคนใช้ว่า "ล้วงหน้าไปก่อนเรา และให้หมู่ สัตว์นี้เว้นระยะห่างกันหน่อย"

17 ยาโคบสั่งหมู่ที่ขึ้นหน้าว่า "เมื่อเอชาวพี่ชายของเรามาพบ เจ้าและถามเจ้าว่า 'เจ้าเป็นคน ของใคร เจ้าไปไหน และของที่อยู่ข้างหน้าเจ้านี้เป็นของใคร'

18 เจ้าจงตอบว่า 'ของเหล่านี้ เป็นของยาโคบผู้รับใช้ของท่าน เป็นของกำนัลส่งมาให้เอชาว นายของข้าพเจ้า และดูเถิด ยา- โคบตามมาข้างหลัง'

19 ยาโคบสั่งหมู่ที่สองและหมู่ ที่สาม และบรรดาผู้ที่ติดตาม หมู่ เหล่านี้ ทำนองเดียวกัน ว่า "เมื่อเจ้าพบเอชาว จงกล่าว แก่เขาเช่นเดียวกัน

20 และเสริมว่า 'ดูเถิด ยาโคบ

(9) ปฐมก 28:13; 31:3, 13, 42; สดต 50:15 (10) ปฐมก 24:27; โยบ 8:7

(11) สดต 59:1-2; ฮชย 10:14 (12) ปฐมก 22:17; 28:13, 15

(13) ปฐมก 43:11 (20) สภษ 21:14

ผู้รับใช้ของท่านกำลังตามมาข้างหลังพวกเรา” เพราะยาโคบคิดว่า “ข้าจะระงับความโกรธของเขาได้ด้วยของกำนัลที่ส่งล่วงหน้าไป และภายหลังข้าจะเห็นหน้าเขา บางทีเขาจะยอมรับข้า” 21 ดังนั้น ของกำนัลต่างๆ จึงล่วงหน้าไปก่อนเขา ส่วนตัวเขาคืนนั้นยังคงค้างอยู่ในค่าย

ยาโคบปล้ำสู้กับทูตสวรรค์

ของพระเจ้าและชนะ

22 กลางคืนนั้นเอง ยาโคบก็ลุกขึ้น พากรรยาทั้งสอง สาวใช้ทั้งสองและบุตรชายสิบเอ็ดคนข้ามลำธารชื่อยับบอไป

23 ยาโคบส่งครอบครัวข้ามลำธารไป และส่งของทั้งหมดของตนข้ามไปด้วย

24 ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง

25 เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่าเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกต้องที่ข้อต่อตะโพกของยาโคบ ข้อต่อตะโพกของยาโคบก็เคล็ด เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น

26 บุรุษนั้นจึงว่า “ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้สว่างแล้ว” แต่ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า”

27 บุรุษผู้นั้นจึงถามยาโคบว่า

“เจ้าชื่ออะไร” ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ”

ทรงเปลี่ยนชื่อ ยาโคบ

มาเป็น อิสราเอล

28 บุรุษนั้นจึงว่า “เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชายได้สู้กับพระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัยชนะ”

29 ยาโคบจึงถามบุรุษผู้นั้นว่า “ขอท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านชื่ออะไร” แต่บุรุษนั้นกล่าวว่า “เหตุใดจึงถามชื่อเรา” แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น

30 ยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เบเนเอล กล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้าแล้วยังมีชีวิตอยู่”

31 เมื่อยาโคบผ่านเบเนเอล ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วเขาเดินโยยกเขยกไป

32 เหตุฉะนั้น คนอิสราเอลจึงไม่กินเส้นเอ็นที่ตะโพก ซึ่งอยู่ที่ข้อต่อตะโพกนั้นจนทุกวันนี้ เพราะพระองค์ทรงถูกต้องข้อต่อตะโพกของยาโคบตรงเส้นเอ็นที่ตะโพก

เอซาวคืนดีกับยาโคบ

33 ยาโคบเงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด เอซาวกำลังมาพร้อมกับพวกผู้ชายสี่ร้อยคน ยาโคบจึงแบ่งลูกๆ ให้นาง

(22) กตว 21:24; พบญ 3:16 (24) สขย 12:2-4 (25) มธ 26:41; 2 คร 12:7

(26) สขย 12:4; ลก 24:28 (28) ปฐก 25:31; 27:33 (29) ปฐก 35:9; วนฉ 13:17-18

(30) ปฐก 16:13; อพย 24:10-11; 33:20; กตว 12:8; พบญ 5:24 (1) ปฐก 32:6

เลอาห์ นางราเชลและสาวใช้ทั้งสอง

2 เขาให้สาวใช้ทั้งสองกับลูกอยู่ข้างหน้า ถัดมานางเลอาห์กับลูก ส่วนนางราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด

3 ตัวเขาเองเดินออกหน้าไปก่อน กราบลงถึงดินเจ็ดหน จนเข้ามาใกล้พี่ชายของเขา

4 แต่เอซาววิ่งออกไปต้อนรับเขา กอดและชนหน้าลงที่คอจับเขา ต่างก็ร้องไห้

5 เอซาวก็เงยหน้าขึ้นแลเห็นพวกผู้หญิงกับลูกๆ จึงถามว่า "คนที่อยู่กับเจ้านี้คือใคร" ยาโคบตอบว่า "คือลูกๆที่พระเจ้าโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน"

6 แล้วสาวใช้ทั้งสองคนกับลูกๆ ก็เข้ามาใกล้และกราบลง

7 นางเลอาห์กับลูกของเขาก็เข้ามาใกล้และกราบลงด้วย ภายหลังโยเซฟและนางราเชลก็เข้ามาใกล้และกราบลง

8 เอซาวถามว่า "ขบวนผู้คนและฝูงสัตว์ทั้งหมดที่เราพบนี้มีความหมายอย่างไร" ยาโคบตอบว่า "เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับ ความกรุณาในสายตาของนายข้าพเจ้า"

9 เอซาวพูดว่า "น้องเอ๋ย ข้ามีพออยู่แล้ว เก็บของของเจ้าไว้

เองเถิด"

10 ยาโคบตอบว่า "มิได้ ข้าพเจ้าขอร้องท่านเถิด ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่านแล้วขอรับของกำนัลนั้นจากมือข้าพเจ้า เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าได้เห็นหน้าท่านก็เหมือนเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า และท่านได้โปรดข้าพเจ้าแล้ว

11 ข้าพเจ้าอ่อนวอน ขอท่านรับของขวัญที่นำมาให้ท่าน เพราะพระเจ้าทรงโปรดกรุณาข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็มีพอเพียงแล้ว" เขาอ่อนวอนและเอซาวจึงรับไว้

12 เอซาวพูดว่า "ให้เราเดินทางไปกันเถิด ให้เราไปกันและข้าจะนำหน้าเจ้า"

13 แต่ยาโคบตอบเขาว่า "นายท่านย่อมทราบอยู่แล้วว่าเด็กๆ นั้นอ่อนแอ และข้าพเจ้ายังมีฝูงแพะแกะและโคที่มีลูกอ่อนยังกินนมอยู่ ถ้าจะต้อนให้เดินกินไปสักวันหนึ่งฝูงสัตว์ก็จะตายหมด

14 ขอนายท่านล่วงหน้าผู้รับใช้ของท่านไปก่อนเถิด ข้าพเจ้าจะตามไปช้าๆ ตามกำลังของสัตว์ซึ่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าและตามที่เด็กๆทนได้ จนกว่าข้าพเจ้าจะไปพบนายท่านที่เสอีร์"

15 เอซาวจึงกล่าวว่า "บัดนี้ขอให้คนที่มากับเราไปกับเจ้าบ้าง"

(3) ปฐก 18:2; 42:6 (4) ปฐก 32:28; 45:14-15 (5) ปฐก 48:9; สดต 127:3

(8) ปฐก 32:5, 13-16 (10) ปฐก 43:3; 2 ซมอ 3:13; 14:24, 28, 32

(11) ปฐก 30:43; อพย 33:19 (14) ปฐก 32:3; 36:8 (15) ปฐก 34:11; 47:25

ยาโคบตอบว่า “มีความจำเป็นอะไรหรือ ขอให้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของนายท่านเถิด”

16 ในวันนั้น เอซาวก็กลับไปทางเสอีร์

17 ส่วนยาโคบเดินทางไปถึงสุคคท เขาสร้างบ้านอยู่ที่นั่น และสร้างเพิงให้สัตว์ของเขา ฉะนั้นจึงเรียกที่นั่นว่า สุคคท

ยาโคบซื้อที่ดิน

และสร้างแท่นบูชา

18 เมื่อยาโคบเดินทางจากปัตตานอาร์มก็มาถึงเมืองเซเลมซึ่งเป็นเมืองของเซเคมในแผ่นดินคานาอัน เขาตั้งเต็นท์อยู่หน้าเมืองนั้น

19 ยาโคบซื้อที่ดินแปลงหนึ่งที่ตั้งเต็นท์อยู่ที่นี่ จากบุตรชายของฮาโมร์บิดาของเซเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยเหรียญ

20 ยาโคบสร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียกแท่นนั้นว่า เอลเอโลเฮอิสราเอล

ดินาห์บุตรสาวคนเดียว

ของยาโคบถูกข่มขืน

34 ฝ่ายดินาห์ บุตรสาวของนางเลอาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับยาโคบนั้นออกไปเยี่ยมผู้หญิงในแผ่นดินนั้น

2 เมื่อเซเคมบุตรชายฮาโมร์คนฮีไวต์ผู้เป็นเจ้าของเมืองเห็นนางสาว

ดินาห์ เขาก็เอนางไปหลับนอน และทำอนาจารต่อนาง

3 จิตใจของเซเคมก็ผูกพันอยู่กับนางสาวดินาห์ บุตรสาวยาโคบ และเขารักนางพูดจาเล้าโลมเอาใจนาง

4 เซเคมจึงพูดกับฮาโมร์บิดาของตนว่า “จงขอหญิงสาวนี้ให้เป็นภรรยาข้าพเจ้าเถิด”

5 ยาโคบได้ยินข่าวว่าผู้นี้ทำการอนาจารกับนางสาวดินาห์ บุตรสาวของตน เวลานั้นพวกบุตรชายของท่านอยู่กับฝูงสัตว์ที่ในนา ยาโคบจึงนิ่งคอยจนพวกบุตรชายกลับมาบ้าน

6 ฮาโมร์บิดาของเซเคมก็ไปหา ยาโคบเพื่อปรึกษากับท่าน

7 เมื่อพวกบุตรชายของยาโคบได้ยินข่าวนี้ ก็กลับมาจากนาต่างก็โสกเศร้าและโกรธยิ่งนัก เพราะเซเคมได้กระทำความโง่งในเวลาในพวกอิสราเอล โดยข่มขืนบุตรสาวของยาโคบ ซึ่งเป็นการไม่สมควร

8 ฮาโมร์ก็ปรึกษากับพวกเขาว่า “จิตใจเซเคมบุตรชายของเราผูกพันรักใคร่บุตรสาวของท่านมาก ขอหญิงนี้เป็นภรรยาบุตรชายของเราเถิด

9 และเชิญพวกท่านจงทำการสมรสกับพวกเรา ยกบุตรสาวของท่านให้พวกเรา และรับบุตร

(17) ยชว 13:27; วนฉ 8:5 (18) ปฐก 12:6; 35:4; ยชว 24:1

(19) ยชว 24:32; ยน 4:5 (20) ปฐก 35:7 (1) ปฐก 30:21 (2) ปฐก 20:2

(4) วนฉ 14:2 (5) 2 ซมอ 13:22 (7) พญ 22:20-30; 23:17; ยชว 7:15; วนฉ 20:6

สาวของเราให้พวกท่าน
10 ท่านทั้งหลายจะได้ อยู่กับ
พวกเรา แผ่นดินนี้จะอยู่ตรง
หน้าท่าน จงอาศัยเป็นที่ค้าขาย
และจงได้สมบัติ มากในแผ่น
ดินนี้”

11 เซเคมบอกบิดาและพวกพี่
ชายของหญิงนั้นว่า “จงเห็นแก่
ข้าพเจ้าเถิด และท่านจะเรียก
เท่าไร ข้าพเจ้าก็จะให้

12 ท่านจะเอาเงินสินสอดและ
ของขวัญสักเท่าไรก็ตามใจ ท่าน
จะเรียกเท่าไร ข้าพเจ้าจะให้ แต่
ขอยกหญิงนั้นเป็นภรรยาข้าพ-
เจ้า”

บุตรชายของยาโคบ ทำการแก้แค้น

13 ฝ่ายบุตรชายของยาโคบก็
ตอบแก่เซเคมและฮาโมร์บิดา
ของเซเคมเป็นกลอุบาย เพราะ
เหตุเขาทำอนาจารแก่นางสาว
ดินาห์น้องสาวนั้น จึงกล่าวว่า

14 โดยบอกเขาว่า “เราทำสิ่งนี้
ไม่ได้ คือยกน้องสาวของเราให้
แก่คนที่ยังไม่ได้เข้าสู่หน้ตนั้น
เพราะจะเป็นที่อับอายขายหน้า
แก่เรา

15 แต่เราจะยอมดังนี้ ถ้าท่าน
จะยอมเป็นเหมือนพวกเรา โดย
ให้ผู้ชายทุกคนของท่านเข้าสู่-
หน้ต

16 เราจึงจะยอมยกบุตรสาว

ของเราให้แก่พวกท่าน และเรา
จะรับบุตรสาวของพวกท่านเป็น
ภรรยาของพวกเรา และเราจะ
อยู่กับท่านและจะเป็นชนชาติ
เดียวกัน

17 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ฟังคำ
เรา ไม่เข้าสู่หน้ต เราจะเอาบุตร
สาวของเราไปเสีย”

18 ถ้อยคำของเขาเป็นที่พอใจ
ฮาโมร์ และเซเคมบุตรชายของ
ฮาโมร์

19 หมู่คนนั้นไม่รีรอที่จะทำ
ตาม เพราะเขามีความรักใคร่ใน
บุตรสาวของยาโคบ เขาเป็นคน
น่าเคารพนับถือมากกว่าใครๆ
ในครอบครัวของบิดา

20 ฮาโมร์กับเซเคมบุตรชายจึง
ออกไปที่ประตูเมือง และปรึก-
ษากับชาวเมืองนั้นว่า

21 “คนเหล่านี้เป็นมิตรกับพวก
เรา เพราะฉะนั้นจงให้เขาอาศัย
ค้าขายในแผ่นดินนี้ เพราะเหตุเกิด
แผ่นดินนี้ กว้างขวางพอให้เขา
อยู่ได้ ให้เรารับบุตรสาวของเขา
เป็นภรรยาพวกเราและยกบุตร
สาวของเราให้เขา

22 เพียงแต่เราที่เป็นชายทุกคน
จะยอมเข้าสู่หน้ตเหมือนเขา ถ้า
ยอมกระทำดังนั้น พวกนั้นจะ
อาศัยอยู่เป็นชนชาติเดียวกับเรา

23 ผู้สังเกตวิสัยและทรัพย์สัม-
บัติของเขา กับผู้สังเกตวิสัย

(12) อพย 22:16-17; พย 22:29 (13) ปฐม 31:7; อพย 8:29; 2 ซมอ 13:24

(14) อพย 12:48; ยชว 5:2-9 (19) 1 พศต 4:9

(20) ปฐม 19:1; 23:10; นรธ 4:1, 11; 2 ซมอ 15:2

ของเขาก็จะเป็นของเราด้วยมิใช่หรือ ขอแต่ให้เรายอมกระทำดังนี้ เขาจะยอมอยู่กับเรา”

24 บรรดาชาวเมืองที่ออกไปจากประตูเมืองก็เห็นชอบด้วยฮาโมร์และเซเคมบุตรชาย และผู้ชายทั้งปวงที่ออกไปจากประตูเมืองก็เข้าสู่หนัด

25 ครั้นอยู่ มาถึงวันที่ สามเมื่อคนเหล่านั้น กำลังเจ็บอยู่ บุตรชายสองคนของยาโคบชื่อ ลีเมโอนและเลวี เป็นพี่ชายนางสาวดินาห์ ก็ถือดาบเข้าไปในเมืองด้วยใจกล้าหาญฆ่าผู้ชายในเมืองนั้นเสียสิ้น

26 เขาฆ่าฮาโมร์และเซเคมบุตรชายเสียด้วยคมดาบ และพานางสาวดินาห์ออกจากบ้านเซเคมไปเสีย

27 พวกบุตรชายของยาโคบเข้าไปตามบ้านคนตาย และปล้นเมืองนั้น เพราะคนเหล่านั้นได้ทำอนาจารต่อน้องสาวของเขา

28 เขาริบเอาฝูงแกะ ฝูงวัว ฝูงลา และข้าวของทั้งปวงในเมืองและในนาไป

29 เอาทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขาไป และจับบุตรภรรยาของคนเหล่านั้นไปเป็นเชลย และริบของในบ้านไปเสียทั้งสิ้น

ยาโคบลำบากใจ

30 ฝ่ายยาโคบจึงพูดกับลีเม-

โอนและเลวีว่า “เจ้าทำให้เราลำบากใจ โดยทำให้เราเป็นที่เกลียดชังแก่คนแผ่นดินนี้ คือคนคานาอันกับคนเปอร์สิช เรามีผู้คนน้อยนัก เขาทั้งหลายจะรวมกันมาฆ่าเราเสีย จะทำให้เราและครอบครัวพินาศสิ้น”

31 แต่เขาตอบว่า “มันจะทำกับน้องสาวเราเหมือนหญิงแพศยาได้หรือ”

พระเจ้าทรงเรียกยาโคบ

ให้กลับไปยังเบธเอล

35 พระเจ้าตรัสแก่ยาโคบว่า “จงลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล และอาศัยอยู่ที่นั่น ทำแท่นที่นั่นบูชาพระเจ้าผู้สร้างแดงพระองค์แก่เจ้าเมื่อเจ้าหนีไปจากหน้าเอซาวพี่ชายของเจ้า” 2 ดังนั้น ยาโคบจึงบอกครอบครัวของตน และคนทั้งปวงที่อยู่ด้วยกันว่า “จงทิ้งพระแท่นต่างตัวที่อยู่ท่ามกลางเจ้าเสียให้หมด ชำระตัว และเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่ม

3 และให้พวกเราลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล ที่นั่นข้าจะทำแท่นบูชาแด่พระเจ้า ผู้ทรงตอบข้าในวันที่ข้ามีความทุกข์ใจ และทรงอยู่กับข้าในทางที่ข้าไปนั้น”

4 คนทั้งหลายเอาพระแท่นต่างตัวทั้งหมดที่มีอยู่ กับตุ้มหูที่หูของเขามาให้ยาโคบ ยาโคบก็ซ่อนไว้

(24) ปฐก 23:10, 18 (25) ปฐก 29:33-34; 42:24; 49:5-7 (26) ปฐก 49:5-6

(30) ปฐก 46:26-27; 49:6 (1) ปฐก 27:43; 28:13, 19 (2) ปฐก 18:19; 31:19, 30

(3) ปฐก 28:15, 20; 31:3, 42 (4) ชซว 24:26; วนฉ 9:6

ได้ตั้งโอบีทที่อยู่ใกล้เมืองเซเคม
5 พวกเขาที่ยกเดินไป เมือง
ต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างต่างมีความ
เกรงกลัวพระเจ้า ชาวเมืองจึงมิ
ได้ไล่ตามบรรดาบุตรชายของ
ยาโคบ

6 ดังนั้น ยาโคบมาถึงตำบลลูส
คือเบธเอล ซึ่งอยู่ในแผ่นดิน
คานาอัน ทงตัวเขาและทุกคนที่
อยู่กับเขา

7 ที่นั่นยาโคบสร้างแท่นบูชาไว้
และเรียกตำบลนั้นว่าเอลเบธ-
เอล เหตุว่าที่นั่นพระเจ้าทรง
สำแดงพระองค์แก่ยาโคบ เมื่อ
ครั้งยาโคบหนีไปจากหน้าพี่ชาย
8 ฝ่ายพี่เลี้ยงของนางเรเบคาร์
ชื่อเดโบราห์ ก็ถึงแก่ความตาย
เขาฝังศพไว้ใต้ต้นโอบีทใต้เบธ-
เอล เขาเรียกต้นไม้ที่ว่า อัล-
โลนบาดูท

**พระเจ้าทรงอวยพรยาโคบ
และตรัสถึงพันธสัญญา
กับอับราฮัมอีก**

9 เมื่อยาโคบออกจากปัตตาน-
อาร์มพระเจ้ายิ่งทรงสำแดงพระ
องค์แก่ยาโคบอีก และทรงอวย
พรเขา

10 พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า "เจ้ามี
ชื่อว่ายาโคบ เขาจะไม่เรียกเจ้า
ว่ายาโคบต่อไป แต่จะมีชื่อว่า
อิสราเอล" ดังนั้นพระองค์จึง
เรียกเขาว่า อิสราเอล

11 พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า "เรา
เป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
เจ้าจงเกิดผู้คนที่ทวีมากขึ้น ประ-
ชาชาติหนึ่งและหลายประชาชาติ
จะเกิดมาจากเจ้า กษัตริย์หลาย
องค์จะออกมาจากบนเอวของ
เจ้า

12 แผ่นดินที่เราให้แก่อับราฮัม
และอิสอัคแล้วเราจะให้แก่เจ้า
และเราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อ
สายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า"

13 พระเจ้าเสด็จขึ้นไปจากยา-
โคบ ณ ที่ที่พระองค์ตรัสแก่เขา

14 ยาโคบก็ปักเสาสำคัญไว้ที่
นั้นที่พระองค์ตรัสแก่ตน เป็น
เสาหิน เขาก็เอาเครื่องตีมบูชา
เทลงบนเสา และเทน้ำมันบนนั้น
15 ยาโคบเรียกตำบลที่พระเจ้า
ตรัสแก่ตนว่า เบธเอล

นางราเชลเสียชีวิต

ตอนคลอดเบนยามิน

16 เขาทั้งหลายไปจากเบธเอล
ใกล้จะถึงเอเฟธาธา นางราเชล
จะคลอดบุตรก็เจ็บครรภ์นัก

17 ต่อมา ขณะที่นางเจ็บครรภ์
นัก หญิงผดุงครรภ์บอกนางว่า
"อย่ากลัว ท่านจะได้บุตรชายคน
นี้ด้วย"

18 อยู่มา เมื่อชีวิตใกล้ดับ
(เพราะนางถึงแก่ความตาย)
นางเรียกบุตรนั้นว่า เบนโอนี
แต่บิดาเรียกเขาว่า เบนยามิน

(5) อพย 15:16 (6) ปฐม 28:19, 22 (7) ปฐม 28:13 (8) ปฐม 24:59 (9) ปฐม 32:29
(10) ปฐม 17:5 (11) ปฐม 9:1, 7 (12) ปฐม 12:7; 13:15 (13) ปฐม 17:22; 18:33
(14) ปฐม 28:18-19 (15) ปฐม 28:19 (17) ปฐม 30:24

19 นางราเชลก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพไว้ริมทางที่จะไปบ้านเอเฟราธาห์ซึ่งคือเบธเลเฮม

20 ยาโคบเอาเสาหินปักไว้ ณ ที่ฝังศพซึ่งเป็นเสาหิน ณ ที่ฝังศพนางราเชลจนทุกวันนี้

21 อิสราเอลก็ยกเดินต่อไปอีก ไปตั้งเต็นท์อยู่เลยหอคอยแห่งเอเดอ์

22 อยู่มาเมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น รูเบนไปนอนกับนางบิลฮาห์ ภรรยาของบิดาอิสราเอลก็ได้ยินเรื่องนี้ ฝ่ายบุตรชายของยาโคบมีสิบสองคน

บุตรชายสิบสองคน

ของยาโคบ

23 บุตรชายของนางเลอาห์ชื่อรูเบน เป็นบุตรหัวปีของยาโคบ ลีเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ และเศบูลุน

24 บุตรชายของนางราเชลชื่อโยเซฟ และเบนยามิน

25 บุตรชายของนางบิลฮาห์สาวใช้ของนางราเชลชื่อ ดาน และนัฟทาลี

26 บุตรชายของนางคิลปาห์สาวใช้ของนางเลอาห์ชื่อ กาด และอาเชอร์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของยาโคบ ซึ่งเกิดที่ปัดดานอารัม

อิสอัคเสียชีวิต

27 ฝ่ายยาโคบกลับมาหาอิสอัค

บิดาของตนที่มัมเร คือที่เมืองอารบา คือเฮโบรน ที่อับราฮัมและอิสอัคเคยอาศัยก่อน

28 อิสอัคมีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบปี

29 อิสอัคก็สิ้นลมหายใจ ท่านชราและแก่หง่อมมากเมื่อสิ้นชีวิต และไปอยู่ร่วมบรรพบุรุษของท่าน เอซาวและยาโคบบุตรชายของตนก็นำท่านไปฝังเสีย

พงศ์พันธุ์ของเอซาว

(คือเอโดม)

36 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเอซาวคือเอโดม

2 เอซาวได้หญิงคนคานาอันมาเป็นภรรยา คืออาดาทับตรสาวเอโลนคนฮิตไทต์ และโฮลีบามาทับตรสาวอานาห์ผู้เป็นบุตรสาวคีเบโอนคนฮีไวต์

3 กับบาเสมัท บุตรสาวอิซมาเอลเป็นน้องสาวของเนบาโยท

4 ฝ่ายนางอาดาทับตรให้เอซาวชื่อเอลีฟัส นางบาเสมัทคลอดบุตรชื่อเรอูเอล

5 และนางโฮลีบามาทับตรคลอดบุตรชื่อเยอูช ยาลาม และโคราห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอซาวที่เกิดในแผ่นดินคานาอัน

6 เอซาวพาภรรยาบุตรชายหญิงและคนทั้งปวงในครอบครัวของตน กับฝูงสัตว์ บรรดาสัตว์ใช้งาน และทรัพย์สิ่งของทั้งหมดที่

(19) ปฐก 48:7 (20) 1 ซมอ 10:2 (21) มค 4:8 (22) ปฐก 49:4 (23) ปฐก 29:31

(27) ปฐก 13:18; 18:1; 23:19; ยชว 14:15 (29) ปฐก 15:15; 25:8-9; 49:31, 33

(1) ปฐก 25:30 (2) ปฐก 26:34; 28:9; 2 พกษ 7:6 (3) ปฐก 28:9 (4) 1 พศด 1:35

ได้มาในแผ่นดินคานาอัน หัน
จากหน้ายาโคบน้องชายไปที่
เมืองอื่น

7 เพราะทรัพย์สมบัติของทั้ง
สองมีมาก จะอยู่ด้วยกันมิได้
ดินแดนที่เขาอาศัยนั้นไม่พอให้
เขาเลี้ยงฝูงสัตว์

8 เอซาวจึงไปอยู่ในถิ่นเทือกเขา
เสอีร์ เอซาวคือเอโดม

9 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเอ-
ซาว บิดาคนเอโดม ชาวเมือง
เทือกเขาเสอีร์

10 ชื่อบุตรชายของเอซาว คือ
เอลีฟัส บุตรชายนางอาดาท
ภรรยาเอซาว เรอูเอลบุตรชาย
นางบาเสมีท ภรรยาเอซาว

11 ฝ่ายบุตรชายของเอลีฟัสชื่อ
เทมาน โอมาร์ เศโฝ กาทาม
และเคนัส

12 ทิมนาเป็นภรรยาของ
เอลีฟัสบุตรชายเอซาว นาง
คลอดบุตรให้เอลีฟัสชื่ออามา-
เลข คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของ
อาดาทภรรยาเอซาว

13 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเร-
อูเอล คือนาหัท เศ-ราห์ ชัม-
มาห์ และมิสซาห์ คนเหล่านี้
เป็นบุตรชายของบาเสมีทภรรยา
ของเอซาว

14 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายภรรยา
ของเอซาว คือนางโอโฮลีบามาห์
บุตรสาวของอานาห์ผู้เป็นบุตร

สาวคิเบโอน นางคลอดบุตรให้
เอซาวชื่อเยอูช ยาลาม และโค-
ราห์

15 ต่อไปนี้เป็นเจ้านายในบรร-
ดาบุตรชายของเอซาว บรรดา
บุตรชายของเอลีฟัส บุตรชายหัว
ปีของเอซาว คือเจ้านายเทมาน
เจ้านายโอมาร์ เจ้านายเศโฝ เจ้า
นายเคนัส

16 เจ้านายโคราห์ เจ้านายกา-
ทาม เจ้านายอามาเลข คนเหล่า
นี้เป็นเจ้านายของเอลีฟัส ใน
แผ่นดินเอโดม พวกเขาเป็นลูก
หลานของนางอาดาท

17 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเร-
อูเอลผู้เป็นบุตรชายของเอซาว
คือเจ้านายนาหัท เจ้านายเศ-
ราห์ เจ้านายชัมมาห์และเจ้านาย
มิสซาห์ คนเหล่านี้เป็นเจ้านาย
ของเรอูเอลในแผ่นดินเอโดม
พวกเขาเป็นลูกหลานของนาง
บาเสมีทภรรยาของเอซาว

18 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของ
นางโอโฮลีบามาห์ ภรรยาของ
เอซาว คือเจ้านายเยอูช เจ้านาย
ยาลาม และเจ้านายโคราห์ คน
เหล่านี้เป็นเจ้านายเกิดจากนาง
โอโฮลีบามาห์บุตรสาวของอา-
นาห์ ภรรยาเอซาว

19 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของ
เอซาวคือเอโดมและคนเหล่านี้
เป็นเจ้านายของเขา

(7) ปฐมก 13:6, 11; 17:8; 28:4; ฮีบ 11:9

(8) ปฐมก 32:3; 36:1, 19; พบทญ 2:5 (10) 1 พศด 1:35

(12) อพย 17:8-16; กตว 24:20; พบทญ 25:17-19; 1 ซมอ 15:2-3

**เชื้อสายของเสอีร์
ในแผ่นดินเอโดม**

20 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเสอีร์คนโฮรี ชาวแผ่นดินนั้นคือ โลทาน โชบาล คิเบโอน อานาห์
21 ดีโซน เอเซอร์และดีซาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี ผู้เป็นบุตรของเสอีร์ในแผ่นดินเอโดม
22 บุตรชายโลทานชื่อโฮรีและเฮมาม และน้องสาวของโลทานชื่อทิมนา
23 ต่อไปนี้เป็นบุตรของโชบาลคืออัลวาน มานาฮาท เอบาล เซไฟ และโอนัม
24 ต่อไปนี้เป็นบุตรของคิเบโอนคืออัยยาห์ และอานาห์ อานาห์นั้นเป็นผู้ที่ได้พบฝูงล่อในถิ่นทุรกันดาร เมื่อเลี้ยงฝูงลาของคิเบโอนบิดาของเขา
25 ต่อไปนี้เป็นบุตรของอานาห์คือดีโซน และโอโฮสึบามาห์ผู้เป็นบุตรสาวของอานาห์
26 ต่อไปนี้เป็นบุตรของดีโซนคือเฮมดาน เอชบาน อิธราน และเคราน
27 ต่อไปนี้เป็นบุตรของเอเซอร์คือบิลฮาน ศวาน และอาขาน
28 ต่อไปนี้เป็นบุตรของดีซานคืออูศและอาร์ัน
29 ต่อไปนี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี คือเจ้านายโลทาน เจ้านาย

โชบาล เจ้านายคิเบโอน เจ้านายอานาห์
30 เจ้านายดีโซน เจ้านายเอเซอร์ เจ้านายดีซาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรีตามพวกเจ้านายของเขาในแผ่นดินเสอีร์

กษัตริย์แห่ง

แผ่นดินเอโดม

31 ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์ที่ครอบครองในแผ่นดินเอโดม ก่อนที่คนอิสราเอลมีกษัตริย์ครอบครอง
32 เบลาบบุตรชายเบโอร์ครอบครองในเอโดม เมืองหลวงของท่านชื่อดินฮาบาห์
33 เมื่อเบลาลิ้นพระชนม์แล้ว โยบับบุตรชายเศ-ราห์ชาวเมืองโบสร่าห์ขึ้นครอบครองแทน
34 เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์แล้ว หุซามชาวแผ่นดินของคนเทมานขึ้นครอบครองแทน
35 เมื่อหุซามสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาตต์บุตรชายของเบตต์ผู้รับชุนะคนมีเตียนในทุกแห่งโมอับขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่ออาวิท
36 เมื่อฮาตต์สิ้นพระชนม์แล้ว สัมลาห์ชาวเมืองมัสเรคาห์ขึ้นครอบครองแทน
37 เมื่อสัมลาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ชาอูลูชาวเมืองเรโทโบท อยู่ที่แม่น้ำขึ้นครอบครองแทน

(20) ปฐมก 14:6; พบทย 2:12, 22; 1 พศต 1:38-42

(24) ลนต 19:19 (28) โยบ 1:1

(31) ปฐมก 17:6, 16; 35:11; 1 พศต 1:43 (37) ปฐมก 10:11

38 เมื่อซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว บาลฮานันบุตรชายอัคโบร์ขึ้นครอบครองแทน

39 เมื่อบาลฮานันบุตรชายอัคโบร์สิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดาร์ขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่อปาอู และมเหสีของท่านมีพระนามว่า เมเททาเบล ธิดาของมีทเรด ธิดาของเมซา-หับ

40 ต่อไปนี้เป็นชื่อเจ้านายของเอชว ตามครอบครัว ตามที่ตามชื่อ คือเจ้านายทิมนา เจ้านายอัลลาห์ เจ้านายเยเธท

41 เจ้านายโฮโฮสิบามาห์ เจ้านายเอลาห์ เจ้านายปีโนน

42 เจ้านายเคนส์ เจ้านายเท-มาน เจ้านายมิบซาร์

43 เจ้านายมักติเอล และเจ้านายอิราม คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอโดม คือเอชวบิดาของคนเอโดม ตามที่อยู่ของท่าน ในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน

เรื่องของโยเซฟ

ผู้ที่พระเจ้า

ทรงเลือกไว้

37 ฝ่ายยาโคบมาอยู่ในดินแดนที่ บิดาของท่านเคยอาศัยเป็นคนต่างด้าว นั่นคือ แผ่นดินคานาอัน

2 ต่อไปนี้เป็นประวัติพงศ์พันธุ์

ของยาโคบ เมื่อโยเซฟอายุได้สิบเจ็ดปีไปเลี้ยงสัตว์อยู่กับพวกพี่ชาย เด็กหนุ่มนั้นอยู่กับบุตรชายของนางบิลฮาห์และกับบุตรชายของนางศิลปาห์ภรรยาบิดาของตน โยเซฟเอาความผิดของพี่ชายมาเล่าให้บิดาฟัง

3 ฝ่ายอิสราเอลรักโยเซฟมากกว่าบุตรทั้งหมดของท่าน เพราะโยเซฟเป็นบุตรชายที่เกิดมาเมื่อบิดาแก่แล้ว บิดาทำเสื่อยาวหลากสีให้แก่โยเซฟ

4 เมื่อพวกพี่ชายเห็นว่าบิดารักโยเซฟมากกว่าบรรดาพี่ชาย ก็ชังโยเซฟ และพูดกับเขาไม่ได้

5 คราวหนึ่งโยเซฟฝัน แล้วเล่าให้พวกพี่ชายฟัง พวกพี่ชายยังชังโยเซฟมากขึ้น

6 โยเซฟเล่าว่า "ฝันความฝันซึ่งข้าพเจ้าฝันเห็นซี

7 ดูเถิด พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้น ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้าตั้งขึ้นยืนตรง และดูเถิด ฟ่อนข้าวของพวกพี่ๆ มาแวดล้อมกราบไหว้ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้า"

8 พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า "เจ้าจะปกครองเรากระนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบครองเราหรือ" พวกพี่ชายก็ยิ่งชังโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะความฝัน และเพราะคำของเขา

(39) 1 พศต 1:50 (40) 1 พศต 1:51 (1) ปฐก 17:8; 23:4; 28:4; 36:7; สบ 11:9

(2) ปฐก 35:25-26; 1 ซมอ 2:22-24 (3) ปฐก 37:23, 32; 44:20; 1 ซมอ 2:19

(4) ปฐก 27:41; 1 ซมอ 17:28 (7) ปฐก 42:6, 9; 43:26; 44:14

9 ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก จึงเล่าให้พวกพี่ชายฟังว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าฝันอีกครั้งหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดาวสิบเอ็ดดวงกำลังกราบไหว้ข้าพเจ้า"

10 เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายฟัง บิดาก็ว่ากล่าวโยเซฟว่า "ความฝันที่เจ้าได้ฝันเห็นนั้น หมายความว่าอะไร เรากับมารดาและพวกพี่ชายของเจ้าจะมาชบน้ำลงถึงดินกราบไหว้เจ้ากระนั้นหรือ"

11 พวกพี่ชายอิจฉาโยเซฟ บิดาก็นิ่งตรองเรื่องนี้อยู่แต่ในใจ

พวกพี่ชาย

ขายโยเซฟให้เป็นทาส

12 ฝ่ายพวกพี่ชายพากันไปเลี้ยงแพะแกะของบิดาที่เมืองเซเคม

13 อิสราเอลจึงพูดกับโยเซฟว่า "พี่ชายของเจ้าเลี้ยงแพะแกะอยู่ที่เมืองเซเคมมิใช่หรือ มาพ่อจะใช้เจ้าไปหาพี่ชาย" โยเซฟตอบว่า "ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว"

14 บิดาจึงพูดกับเขาว่า "เราขอร้องเจ้าให้ไปดูพี่ชายของเจ้าและฝูงสัตว์ชีวา สบายดีหรือไม่ แล้วกลับมาบอกพ่อ" บิดาใช้เขาไปจากที่ราบเฮโบรน เขาก็มายังเมืองเซเคม

15 ดูเถิด ชายคนหนึ่งพบโยเซฟ เดินไปเดินมาในท้องนาจึงถาม

ว่า "เจ้าหาอะไร"

16 โยเซฟตอบว่า "ข้าพเจ้าหาพี่ชายของข้าพเจ้า โปรดบอกข้าพเจ้าที่ว่า เขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ไหน"

17 คนนั้นตอบว่า "เขาไปแล้ว เพราะเราได้ยินเขาพูดกันว่า ให้เราไปเมืองโดธานกันเถิด" โยเซฟตามไปพบพวกพี่ชายที่เมืองโดธาน

18 เมื่อพวกพี่ชายเห็นโยเซฟ แต่ไกลยังไม่ถึง เขาก็พากันคิดปองร้ายจะฆ่าเสีย

19 เขาพูดกันว่า "ดูเถิด เจ้าช่างฝันมานี้แล้ว"

20 ฉะนั้น มาเถิด บัดนี้ให้พวกเราฆ่ามันเสีย แล้วทิ้งลงในบ่อหนึ่ง เราจะว่า 'สัตว์ร้ายกัดกินมันเสีย' แล้วเราจะดูว่าความฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร"

21 ฝ่ายรูเบนพอได้ยินดังนั้น ก็อยากช่วยโยเซฟให้พ้นมือพวกพี่ชายจึงพูดว่า "เราอย่าฆ่ามันเลย"

22 รูเบนเตือนเขาว่า "อย่าทำให้โลหิตไหล จงทิ้งมันในบ่อนี้ในถิ่นทุรกันดาร อย่าแตะต้องน้องเลย" ทั้งนี้เพื่อจะช่วยน้องให้พ้นมือเขา แล้วจะได้ส่งกลับไปยังบิดา

23 ต่อมา ครั้นโยเซฟมาถึงพวกพี่ชาย เขาก็จับโยเซฟถอดเสื้อ

(9) ปฐก 46:29 (10) ปฐก 27:29 (11) ดนล 7:28 (12) ปฐก 33:18 (14) ปฐก 13:18 (16) พชม 1:7 (17) 2 พกษ 6:13 (18) 1 ซมอ 19:1; สดต 31:13; 37:12, 32 (20) สกษ 1:11 (21) ปฐก 42:22 (23) มธ 27:28

ออกเสีย คือเสื้อยาวหลากสีที่สวมอยู่

24 แล้วเอาโยเซฟไปทิ้งลงในบ่อ บ่อนั้นว่างเปล่าไม่มีน้ำ

25 ขณะที่นั่งรับประทานอยู่เขาเงยหน้าขึ้น ดูเถิด เห็นหมู่คนอิชมาเอลมาจากเมืองกิเลอาด มีฝูงอูฐบรรทุกขางไม้ พิมเสนและมดยอบ เดินทางลงไปยังอียิปต์

26 ยูดาห์จึงพูดกับพี่ น้องว่า "หากเราพี่น้องและช่อนโลहितไว้จะมีประโยชน์อันใดเล่า"

27 มาเถิด ให้เราขายน้องแก่พวกอิชมาเอลโดยไม่แตะต้องเขา เพราะเขาก็เป็นน้องและเป็นเลือดเนื้อของเราเหมือนกัน" พี่น้องทั้งปวงก็พอใจ

โยเซฟถูกนำไปยังอียิปต์

28 ขณะนั้นพวกพ่อค้าชาวมีเดียนกำลังผ่านมา พวกพี่ชายก็จุดโยเซฟขึ้นจากบ่อ ขายให้แก่คนอิชมาเอลเป็นเงินยี่สิบเหรียญ คนอิชมาเอลก็พาโยเซฟไปยังอียิปต์

29 ฝ่ายรูเบนเมื่อกลับมาถึงบ่อนั้น และดูเถิด โยเซฟมิได้อยู่ในบ่อนั้น จึงฉีกเสื้อผ้าของตน

30 แล้วกลับไปหาพวกน้องบอกว่า "เด็กนั้นหายไปเสียแล้ว แล้วข้าพเจ้าจะไปที่ไหนเล่า"

31 พวกเขา ก็เอาเสื้อของโยเซฟ

มา และฆ่าลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง จุ่มเสื้อของโยเซฟลงในเลือด

32 แล้วก็ส่งเสื้อยาวหลากสีนั้นไปยังบิดา บอกว่า "พวกเราได้พบเสื้อตัวนี้ ขอพ้องพิจารณาดูว่าใช้เสื้อลูกของพ่อหรือไม่"

33 บิดารู้จักแล้วร้องว่า "นี่เป็นเสื้อลูกเรา สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสียแล้ว โยเซฟย่อยยับเสียแล้วเป็นแน่"

34 ยาโคบก็ฉีกเสื้อผ้าเอาผ้ากระสอบคาดเอว ไว้ทุกข์ให้บุตรชายหลายวัน

35 ฝ่ายบุตรชายหญิงทั้งหมดก็พากันมาปลอบโยนบิดา แต่ท่านไม่ยอมรับการปลอบโยนกล่าวว่า "เราจะโศกเศร้าถึงลูกเราจนกว่าเราจะตามลงไปยังหลุมฝังศพ" บิดาของเขาจึงร้องไห้คิดถึงเขาตั้งนี้

36 แล้วคนมีเดียนก็ขายโยเซฟในอียิปต์ไว้กับโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์

ความบาปของยูดาห์

นางทามาร์จึงเข้าราชวงศ์

ของพระเยซูคริสต์

38 ต่อมา ครั้งนั้นยูดาห์ลงไปจากพวกพี่น้องไปอาศัยอยู่กับคนอดุลลามคนหนึ่งชื่อฮีราห์

2 ยูดาห์ เห็นบุตรสาวของคน

(25) ปฐมก 16:11-12; 37:28, 36 (26) ปฐมก 37:20 (27) ปฐมก 29:14 (28) ปฐมก 37:25

(29) ปฐมก 37:34 (30) ปฐมก 42:13, 36 (31) ปฐมก 37:3, 23 (33) ปฐมก 37:20

(34) ปฐมก 37:29 (35) ปฐมก 25:8 (36) ปฐมก 39:1 (1) 2 พกษ 4:8 (2) ปฐมก 34:2

คานาอันคนหนึ่งที่นั่ง บิดาหญิง
นั้นชื่อชวา จึงแต่งงานกับหญิง
นั้นและเข้าไปหานาง

3 หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์คลอดบุตร
ชาย บิดาจึงตั้งชื่อว่า เอร์

4 หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์อีกคลอด
บุตรชาย ตั้งชื่อว่า โอนัน

5 นางตั้งครรภ์อีกคลอดบุตร
ชาย ตั้งชื่อว่า เซ-ลาห์ นางอยู่ที่
เคซิบเมื่อนางให้กำเนิดเขา

6 ยูดาห์ก็ได้หาหญิงคนหนึ่งชื่อ
ทามาร์ให้เป็นภรรยาเอร์บุตรหัว
ปีของตน

7 เอร์บุตรหัวปีของยูดาห์เป็น
คนชั่วในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรง
ประหารเขาเสีย

8 ยูดาห์จึงบอกโอนันว่า "เข้าไป
หาภรรยาพี่ชายของเจ้าเถิด และ
แต่งงานกับนาง เพื่อจะได้สืบ
เชื้อสายพี่ชายไว้"

9 โอนันรู้ว่าเชื้อสายจะไม่ได้นับ
เป็นของตน ต่อมาเมื่อเขาเข้าไป
หาภรรยาของพี่ชาย จึงทำ
นํ้ากามตกดินเสียด้วยเกรงว่าจะ
สืบเชื้อสายให้แก่พี่ชาย

10 สิ่งที่โอนันกระทำนั้นไม่เป็น
ที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ พระ
องค์จึงทรงประหารชีวิตเขาเสีย

11 ยูดาห์จึงบอกทามาร์บุตร
สะไภ้ว่า "กลับไปเป็นหญิงม่าย
ที่บ้านบิดาจนกว่าเซ-ลาห์บุตร

ชายของเราจะโต" ยูดาห์ก็กลัวว่า
เขาจะตายเสียเหมือนพี่ชาย นาง
ทามาร์จึงไปอาศัยอยู่ในบ้าน
บิดา

12 อยู่มาภรรยาของยูดาห์ ผู้
เป็นบุตรสาวชวาก็ตาย เมื่อยู-
ดาห์ค่อยบรรเทาความโศก จึง
ขึ้นไปหาคนตัดขนแกะของตนที่
บ้านทิมนาท กับเพื่อนชื่อฮีราห์
เป็นคนอดุลลาม

13 มีคนมาบอกนางทามาร์ว่า
"ดูเถิด พ่อสามีของเจ้าไปบ้าน
ทิมนาทจะตัดขนแกะ"

14 นางจึงผลัดเสื้อสำหรับหญิง
ม่ายออกเสีย เอาผ้าคลุมหน้า
ห่มตัวไว้ไปนั่งอยู่ที่สถานที่กลาง
แจ้งริมทางที่จะไปบ้านทิมนาท
ด้วยนางเห็นว่า เซ-ลาห์โตขึ้น
แล้ว แต่นางยังมีได้เป็นภรรยา
ของเขา

15 เมื่อยูดาห์เห็นนางก็คิดว่า
เป็นหญิงโสเภณี เพราะนางได้
เอาผ้าคลุมหน้าไว้

16 ยูดาห์จึงได้เข้าไปพูดกับ
หญิงริมทางนั้นว่า "มาเถิด ให้
เราเข้านอนด้วย" (เพราะไม่
ทราบว่าเป็นสะไภ้ของตน)
นางจึงว่า "ท่านจะให้อะไรสำ-
หรับการที่เข้าหาข้าพเจ้า"

17 ยูดาห์ตอบว่า "เราจะส่งลูก
แพะจากฝูงมาให้เจ้าตัวหนึ่ง"
นางก็ถามว่า "ท่านจะให้ของมัด

(3) ปฐก 46:12 (5) กตว 26:20 (6) ปฐก 21:21 (7) ปฐก 46:12 (8) พบญ 25:5-6
(9) พบญ 25:6 (10) ปฐก 46:12; กตว 26:19 (11) สนต 22:13 (12) 2 ซมอ 13:39
(13) ยชว 15:10, 57 (14) ปฐก 38:11, 26 (17) ปฐก 38:20

จำไว้ก่อนจนกว่าจะส่งลูกแพะ
นั้นมาได้ไหม”

18 ยูดาห์ถามว่า “เจ้าจะเอาอะ-
ไรเป็นของมัดจำ” นางจึงตอบว่า
“จะขอแหวนตราทับเชือก ทั้งไม้
พลองที่มีมือท่านด้วย” ยูดาห์ก็ให้
และเข้าไปหานาง นางก็ตั้งครรรค์
กับเขา

19 นางจึงลุกขึ้นไปเสียและเอา
ผ้าคลุมหน้าออก นุ่งห่มเสื้อ
ผ้าสำหรับหญิงม่ายอีก

20 ฝ่ายยูดาห์ฝากลูกแพะมากับ
เพื่อนคนอดุลลามให้ไถ่ของมัด
จำจากมือหญิงนั้น แต่เขาหานาง
ไม่พบ

21 เขาจึงถามคนที่อยู่ตำบลนั้น
ว่า “หญิงโสเภณีอยู่ที่สถานที่
กลางแจ้งริมทางนี้ไปไหน” เขา
ตอบว่า “หญิงโสเภณีที่นี่ไม่มี”

22 เพื่อนก็กลับไปบอกยูดาห์ว่า
“ข้าพเจ้าหาไม่พบ ทั้งชาวตำบล
นั้นก็ว่า ‘หญิงโสเภณีที่นี่ไม่มี’”

23 ยูดาห์จึงว่า “ให้หญิงนั้นเก็บ
ของนั้นไว้เถิด มิฉะนั้นเราจะละ
อายใจ ดูเถิด เราฝากลูกแพะตัว
นี้ไปให้ แต่ท่านก็หาหญิงนั้นไม่
พบ”

24 อยู่มาอีกประมาณสามเดือน
มีคนมาบอกยูดาห์ว่า “ทามาร์
บุตรสะใภ้ของท่านเป็นหญิง
แพศยา ยิ่งกว่านั้นอีก ดูเถิด
นางมีครรรค์เพราะการแพศยา

แล้ว” ยูดาห์จึงสั่งว่า “พานาง
ออกมาจับคลอกไฟเสีย”

25 เมื่อเขากำลังพานางออกมา
นางก็ส่งคนไปหาพ่อสามีบอกว่า
“ข้าพเจ้ามีครรรค์กับคนที่เป็นเจ้า
ของสิ่งนี้” และนางว่า “ขอท่าน
พิจารณาดูแหวนตรา เชือก และ
ไม้พลองเหล่านี้ว่าเป็นของผู้ใด”
26 ยูดาห์รับไปพิจารณาแล้ว
ก็ว่า “หญิงคนนี้ชอบธรรมยิ่ง
กว่าเรา เหตุว่าเรามีได้ยกเขาให้
แก่เซ-ลาห์ บุตรชายของเรา”
ฝ่ายยูดาห์ก็มิได้สมสู่กับนางต่อ
ไปอีก

27 อยู่มา เมื่อถึงเวลากำหนด
คลอดบุตร ดูเถิด ก็มีลูกแฝดอยู่
ในครรรค์

28 ต่อมาเมื่อจะคลอดนั้นบุตร
คนหนึ่งยื่นมือออกมาก่อน
หญิงผดุงครรภ์จึงเอาด้ายแดง
ผูกไว้ที่ข้อมือ และกล่าวว่า
“คนนี้คลอดก่อน”

29 ต่อมาเมื่อบุตรนั้นหัดมือเข้า
ไป ดูเถิด บุตรอีกคนหนึ่งก็
คลอดออกมาก่อน หญิงผดุง
ครรภ์จึงร้องว่า “เจ้าแหวกออก
มาได้อย่างไร เจ้าได้แหวกออก
มาได้” เหตุฉะนั้นจึงเรียกบุตรนั้นว่า
เปเรศ

30 ภายหลังน้องชายเปเรศที่มี
ด้ายแดงผูกข้อมือนั้นก็คลอด
จึงให้ชื่อว่า เศ-ราห์

(18) ปฐมก 38:25; 41:42 (19) ปฐมก 38:14 (24) ลนต 20:14; 21:9; พบท 22:21

(25) ปฐมก 37:32; 38:18 (26) ปฐมก 37:33; 38:14; 1 ซมอ 24:17

(29) ปฐมก 46:12; กตว 26:20; นรธ 4:12 (30) ปฐมก 46:12; 1 พศด 2:4; มธ 1:3

โยเซฟเจริญในเรือน ของโปทิฟาร์

39 โยเซฟถูกพาไปยังอียิปต์แล้วโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เป็นคนอียิปต์ ชื่อโยเซฟไว้จากมือคนอิชมาเอลผู้พาเขาลงมาที่นั่น 2 พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา

3 นายก็เห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้การทำงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ

4 โยเซฟได้รับความกรุณาในสายตาของนายและรับใช้ท่าน นายก็ตั้งให้ดูแลกิจการในบ้านของท่าน และทุกสิ่งที่ท่านครอบครองอยู่ ท่านก็มอบไว้ในมือของโยเซฟทั้งสิ้น

5 ต่อมา ตั้งแต่โปทิฟาร์ตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลกิจการในบ้าน และทรัพย์สินของทั้งปวงของท่านแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ได้ทรงอำนวยการให้แก่วางของครว้ของคนอียิปต์นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ ทั้งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรให้สิ่งของทั้งปวงซึ่งเขามีอยู่ในบ้านและในนาให้เจริญขึ้น

6 นายได้มอบของสารพัดไว้ในมือโยเซฟ มิได้เอาใจใส่สิ่งของอะไรเลย เว้นแต่อาหารการกิน โยเซฟนั้นเป็นคนรูปร่างงามและเป็นทีโปรดปราน

ภรรยาโปทิฟาร์ใส่ร้ายโยเซฟ
7 อยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความเสนาหาและชวนว่า "มานอนกับเราเถิด"

8 แต่โยเซฟไม่ยอม จึงตอบแก่ภรรยาของนายว่า "คิดดูเถิด นายก็ได้หวังสิ่งใดซึ่งอยู่ในบ้านเรือน ได้มอบของทุกอย่างที่มีอยู่ไว้ในมือข้าพเจ้า

9 ในบ้านนี้ ไม่มีใครใหญ่กว่าข้าพเจ้า นายมิได้หวังสิ่งใดจากข้าพเจ้า ยกเสียแต่ตัวท่านเพราะเป็นภรรยาของนาย ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้"

10 ต่อมา แม้นางชวนโยเซฟวันแล้ววันเล่า โยเซฟก็ไม่ยอมฟังนาง ไม่ว่าจะนอนกับนางหรืออยู่ด้วยกัน

11 อยู่มาคราวนั้นโยเซฟเข้าไปในบ้านเพื่อทำธุระการงานของเขา ไม่มีชายประจำบ้านคนใดอยู่นั้น

12 นางก็คว้าเสื้ออผ้าโยเซฟเหนี่ยวรั้งไว้ แล้วพูดว่า "มานอนอยู่กับเราเถิด" แต่โยเซฟทิ้งเสื้อ

(1) ปฐก 12:10; 37:28, 36; 43:15; 45:4 (2) ปฐก 26:24, 28; 28:15 (3) สดด 1:3
(4) ปฐก 18:3; 19:19 (5) ปฐก 18:26 (6) ปฐก 29:17; 1 ซมอ 6:12 (7) 2 ซมอ 3:11
(9) ปฐก 20:6; 42:18; ลนต 20:10 (10) สภษ 1:10 (12) สภษ 7:13

ผ้าไว้ในมือนางหนีไปข้างนอก
13 ต่อมาเมื่อนางเห็นว่าโยเซฟ
ทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือของนาง หนี
ไปข้างนอกแล้ว

14 นางก็ร้องเรียกชายประจำ
บ้านของตนมาบอกว่า “ดูซิ นาย
เอาคนชาติฮีบรูมาไว้ทำความ
หยาบคายแก่เรา มันเข้ามาหาคะ
นอนกับข้า แต่ขำร้องเสียงดัง

15 อยู่มาเมื่อมันได้ยินขำร้อง
ขึ้น มันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าหนี
ไปข้างนอก”

16 แล้วนางก็เก็บเสื้อผ้าไว้ใกล้
ตัวจนนายกลับมาบ้าน

17 แล้วนางก็บอกกับนายดังนี้
ว่า “อ้ายบ่าวชาติฮีบรูที่ท่านนำ
มาไว้ นั้นเข้ามาหาคะทำความ
หยาบคายแก่ข้าพเจ้า

18 ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าร้องขึ้นมัน
ก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าพเจ้าหนีไป
ข้างนอก”

19 ต่อมา ครั้นนายได้ฟังคำ
ภรรยาบอกว่า “บ่าวของท่านทำ
กับข้าพเจ้าดังนั้น” ก็โกรธนัก

20 จึงเอาโยเซฟไปจำไว้ในคุกที่
ที่ซึ่งนักโทษหลวง โยเซฟก็ต้อง
จำอยู่ที่นั่น

พระเจ้าทรงอวยพร

โยเซฟในคุก

21 แต่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิต
อยู่กับโยเซฟ และทรงสำแดง
พระเมตตาแก่เขา ทรงให้เขา

เป็นที่โปรดปรานในสายตาของ
ผู้คุมเรือนจำ

22 ผู้คุมเรือนจำก็มอบนักโทษ
ทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำไว้ในความ
ดูแลของโยเซฟ การงานที่ทำ
ในที่นั้นทุกอย่างโยเซฟเป็นผู้
กระทำ

23 ผู้คุมเรือนจำไม่ได้เอาใจใส่
การงานใดๆที่โยเซฟดูแลเพราะ
เหตุพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่
กับท่าน และการงานใดๆที่ท่าน
กระทำพระเยโฮวาห์ก็ทรงโปรด
ให้เจริญ

พระเจ้าทรงช่วยโยเซฟแก้ฝัน

40 ต่อมาภายหลังเหตุ-
การณ์เหล่านี้ พนักงาน
งานนำอองุ่นของกษัตริย์แห่งอียิปต์
และพนักงานขนมของพระ
องค์ทำผิดต่อเจ้านาย คือ
กษัตริย์แห่งอียิปต์

2 ฟาโรห์ทรงกริ้วข้าราชการทั้ง
สองนั้น คือหัวหน้าพนักงานนำ
อองุ่น และหัวหน้าพนักงานขนม

3 จึงให้จำคุกไว้ในบ้านของผู้
บัญชาการทหารรักษาพระองค์
ในคุกที่โยเซฟติดอยู่นั้น

4 ผู้บัญชาการทหารรักษาพระ
องค์สั่งโยเซฟให้รับใช้สองคน
นั้น โยเซฟก็ปรนนิบัติเขา
พนักงานทั้งสองติดคุกอยู่พัก
หนึ่ง

5 คืนหนึ่งข้าราชการทั้งสองนั้น

(14) ปฐก 14:13; 41:12 (17) อพย 23:1 (19) สภษ 6:34-35 (20) ปฐก 40:3, 15

(21) ปฐก 39:2; อพย 3:21 (22) ปฐก 39:4; 40:3-4 (23) ปฐก 39:2-3

(1) ปฐก 40:11, 13 (2) สภษ 16:14 (3) ปฐก 39:1, 20, 23; 41:10 (5) ปฐก 37:5

ฝันไป คือพนักงานนำองุ่นและพนักงานขนมของกษัตริย์อียิปต์ที่ต้องจำอยู่ในคุกนั้น ต่างคนต่างฝันคนละเรื่อง ความฝันของต่างคนก็มีความหมายต่างกัน 6 ครั้นเวลาเช้า โยเซฟเข้ามาหาเห็นข้าราชการทั้งสองนั้น ดูเถิด เขามีหน้าโศกเศร้า 7 จึงถามข้าราชการของฟาโรห์ที่ถูกจำอยู่ในคุกที่บ้านนายของตนว่า "ทำไมวันนี้ท่านจึงหน้าเศร้า"

8 เขาตอบว่า "เราทั้งสองฝันไป และไม่มีผู้ใดจะแก้ฝันได้" โยเซฟบอกเขาว่า "พระเจ้าเท่านั้นแก้ฝันได้มิใช่หรือ ขอท่านเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเถิด"

9 หัวหน้าพนักงานนำองุ่นก็เล่าความฝันของตนให้โยเซฟฟังว่า "ดูเถิด เราฝันเห็นเถาองุ่นอยู่ตรงหน้า 10 เถาองุ่นนั้นมีสามกิ่ง พองอกใบอ่อนดอกตูม ก็มีดอกบานออกมา และช่อองุ่นก็สุก 11 ถ้วยของฟาโรห์อยู่ในมือเรา แล้วเราก็เบิกลูกองุ่นนั้นบีบให้น้ำลงในถ้วยของฟาโรห์ และวางถ้วยนั้นในพระหัตถ์ของฟาโรห์"

12 โยเซฟบอกข้าราชการนั้นว่า "ขอแก้ฝันดังนี้ คือกิ่งสามกิ่งนั้นได้แก่สามวัน 13 ภายในสามวันฟาโรห์จะทรง

ยกศีรษะของท่านขึ้น และจะทรงตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเหมือนแต่ก่อน ท่านจะได้ถวายถ้วยนั้นแก่ฟาโรห์อีก ดังที่ได้กระทำมาแต่ก่อนเมื่อเป็นพนักงานนำองุ่น 14 เมื่อท่านมีความสุขแล้วขอให้ระลึกถึงข้าพเจ้าและแสดงความเมตตาปราณีแก่ข้าพเจ้า ช่วยทูลฟาโรห์ให้ข้าพเจ้าได้ออกจากบ้านนี้ 15 เพราะอันที่จริงเขาลักข้าพเจ้ามาจากแคว้นฮีบรู และที่นี้ก็เหมือนกันข้าพเจ้าไม่ได้ทำผิดอะไรที่ควรต้องติดคุกได้ดินนี้"

16 เมื่อหัวหน้าพนักงานขนมเห็นว่า คำแก้ความฝันนั้นดี จึงเล่าให้โยเซฟฟังว่า "เราฝันด้วยดูเถิด เห็นมีกระจาดขนมขสามใบ ตั้งอยู่บนศีรษะเรา 17 ในกระจาดใบบนนั้นมีขนมสารพัดสำหรับฟาโรห์ แล้วมีนกกมากินของในกระจาดที่ตั้งอยู่บนศีรษะเรา"

18 โยเซฟตอบว่า "ขอแก้ฝันดังนี้ คือกระจาดสามใบนั้นได้แก่สามวัน 19 ภายในสามวันฟาโรห์จะทรงยกศีรษะของท่านขึ้นให้พ้นตัว และแขวนท่านไว้ที่ต้นไม้ ผึ้งนกจะมากินเนื้อท่าน"

20 ครั้นถึงวันที่สาม เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของฟา-

(7) นทม 2:2 (8) ปฐก 41:15-16 (12) ปฐก 40:18; 41:12, 25

(13) 2 พกษ 25:27; สดต 3:3 (14) ปฐก 24:49; 47:29 (15) ปฐก 37:26-28; 39:20

(18) ปฐก 40:12 (19) ปฐก 40:13; พบญ 21:22 (20) ปฐก 40:13, 19

โรห์ พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยง
ข้าราชการทั้งปวงของพระองค์
แล้วทรงยกศีรษะหัวหน้าพนักงาน
งานน้ำองุ่น และหัวหน้าพนักงาน
งานขนมเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวก
ข้าราชการ

21 ฝ่ายหัวหน้าพนักงานน้ำองุ่น
นั้นได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่ง
เดิม เขาก็วางถ้วยในพระหัตถ์
ของฟาโรห์เช่นแต่ก่อน

22 ส่วนหัวหน้าพนักงานขนม
นั้นให้แขวนคอเสีย สมจริงดังที่
โยเซฟแค้นใจไว้

23 แต่หัวหน้าพนักงานน้ำองุ่น
นั้นมิได้ระลึกลึงโยเซฟ กลับลืมน
เขาเสีย

ความฝันประหลาด

ของกษัตริย์ฟาโรห์

41 ครั้นอยู่ มาอีกสองปี
เต็ม ฟาโรห์ก็สุบิน
และดูเถิด พระองค์ทรงยืนอยู่ที่
ริมฝั่งแม่น้ำ

2 ดูเถิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วนพึ่งาม
นำดูขึ้นมาจากแม่น้ำนั้น กิน
หญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง

3 แล้วดูเถิด มีวัวอีกเจ็ดตัวซูบ
ผอมนำเกลียดตามขึ้นมาจากแม่น้ำ
มายืนอยู่กั้วัวอื่น ๆ ที่ริมฝั่ง
แม่น้ำ

4 วัวที่ซูบผอมนำเกลียดก็กินวัว
อ้วนพึ่งามนำดูเจ็ดตัวนั้นเสีย
แล้วฟาโรห์ก็ตื่นบรรทม

5 พระองค์ก็บรรทมหลับไปและ
สุบินครั้งที่สอง และดูเถิด ต้น
ข้าวต้นเดียวมีรวงเจ็ดรวงเป็น
ข้าวเมล็ดเต่งงามดี

6 แล้วดูเถิด มีรวงข้าวเจ็ดรวง
งอกขึ้นมาภายหลัง เป็นข้าวลีบ
และเกรียมเพราะลมตะวันออก

7 รวงข้าวลีบเจ็ดรวงนั้นได้กลืน
กินรวงข้าวเมล็ดเต่งงามดีเจ็ด
รวงนั้นเสีย แล้วฟาโรห์ก็ตื่น
บรรทม และดูเถิด รู้ว่าเป็นพระ
สุบิน

8 ครั้นต่อมาเวลารุ่งเช้าพระองค์
มีพระทัยวุ่นวาย จึงรับสั่งให้
เรียกโหรและปราชญ์ทั้งปวงของ
อียิปต์มาเฝ้า แล้วฟาโรห์ทรง
เล่าพระสุบินให้เขาฟัง แต่ไม่มีผู้
ใดทูลแก้พระสุบินนั้นถวายแก่
ฟาโรห์ได้

9 ครึ่งนั้นหัวหน้าพนักงานน้ำ
องุ่นจึงทูลฟาโรห์ว่า "วันนี้ข้า
พระองค์ระลึกลึงความผิดพลาด
ของข้าพระองค์ได้

10 คือฟาโรห์ทรงพระพิโรธแก่
ข้าราชการของพระองค์ และทรง
จำข้าพระองค์ไว้ในคุกที่บ้านผู้
บัญชาการทหารรักษาพระองค์
ทั้งข้าพระองค์กับหัวหน้าพนักงาน
งานขนม

11 ข้าพระองค์ทั้งสองฝันในคืน
เดียวกัน ทั้งข้าพระองค์และเขา
ความฝันของต่างคนมีความ

(21) ปฐมก 40:13; นม 2:1 (22) ปฐมก 40:19; อสธ 7:10 (23) โยบ 19:14; สดด 31:12

(1) ปฐมก 40:5; วนฉ 7:13 (6) อพย 10:13; อสค 17:10 (8) อพย 7:11, 22

(9) ปฐมก 40:1, 14, 23 (10) ปฐมก 39:20; 40:2-3 (11) ปฐมก 40:5; วนฉ 7:15

หมายต่างกัน

12 มีชายหนุ่มชาติฮีบรูคนหนึ่ง เป็นบ่าวของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ อยู่ที่นั่นด้วยกันกับเขา และข้าพระองค์ทั้งสองเล่าความฝันให้เขาฟัง ชายนั้นก็แก้ฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสอง เขาแก้ฝันให้แต่ละคนตามความฝันของตน

13 และต่อมาที่เขาแก้ฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสองอย่างไรก็เป็นไปอย่างนั้น คือฟาโรห์ทรงตั้งข้าพระองค์ไว้ในตำแหน่งเดิม แต่ฝ่ายเขานั้นถูกแขวนคอเสีย”

พระเจ้าทรงแก่พระสุบิน
ของฟาโรห์

14 ฟาโรห์จึงรับสั่งให้เรียกโยเซฟมา เขาก็รีบไปเบิกตัวโยเซฟออกมาจากคุกใต้ดิน โยเซฟโกนหนวดผลัดเสื้อผ้าแล้วก็เข้าเฝ้าฟาโรห์

15 ฟาโรห์ตรัสแก่โยเซฟว่า “เราฝันไป และหาจะมีผู้ใดแก้ฝันได้ไม่ เราได้ยินถึงเจ้าว่า เจ้าสามารถเข้าใจความฝันเพื่อแก้ฝันนั้นได้”

16 โยเซฟจึงทูลตอบฟาโรห์ว่า “การแก้ฝันมิได้อยู่ที่ข้าพระองค์ พระเจ้าต่างหากจะประทานคำตอบอันเป็นสุขแก่ฟาโรห์”

17 ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า “ในความฝันของเรา นั้น ดูเถิด

เรายืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ

18 และดูเถิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วนพีงามนำดูขึ้นมาจากแม่น้ำ กินหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง

19 แล้วดูเถิด วัวอีกเจ็ดตัวตามขึ้นมาไม่งาม นำเกลียดมากและซูบผอม เราไม่เคยเห็นมีวัวเลยอย่างนี้ทั่วแผ่นดินอียิปต์เลย

20 วัวที่ซูบผอมไม่งามนั้นกินวัวอ้วนพีเจ็ดตัวแรกนั้นเสียหมด

21 เมื่อกินหมดแล้วหาไม่มีใครรู้ว่ามันกินเข้าไปไม่ เพราะยังผอมอยู่เหมือนแต่ก่อน แล้วเราก็ตื่นขึ้น

22 เราเห็นในความฝันของเรา ดูเถิด ต้นข้าวต้นหนึ่ง มีรวงเจ็ดรวงอกขึ้นมา เป็นข้าวเมล็ดเต่งและงามดี

23 และดูเถิด ข้าวอีกเจ็ดรวงงอกขึ้นมาภายหลังเป็นข้าวเหี่ยวลีบ และเกรียมเพราะลมตะวันตกออก

24 รวงข้าวลีบนั้นกลืนกินรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นเสีย เราเล่าความฝันนี้ให้โอรสฟัง แต่ไม่มีใครสามารถอธิบายให้เราได้”

25 โยเซฟจึงทูลฟาโรห์ว่า “พระสุบินของฟาโรห์มีความหมายอันเดียวกัน พระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์ทราบถึงสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ

26 วัวอ้วนพีเจ็ดตัวนั้นคือเจ็ดปี

(12) ปฐก 37:36; 39:14 (13) ปฐก 40:21-22 (14) 1 ซมอ 2:8; 2 พกษ 25:27-29

(15) ปฐก 41:8; ดนล 5:16 (16) ปฐก 40:8; 41:25, 28, 32 (17) ปฐก 41:1

(24) ปฐก 41:8; อสย 8:19; ดนล 4:7 (25) ปฐก 41:28, 32; ดนล 2:28-29, 45

และรวงข้าวดีเจ็ตรวงนั้นก็คือเจ็ตปี เป็นความฝันอันเดียวกัน 27 วิวเจ็ตตัวซุบผอมน่าเกลียดที่ขึ้นมาภายหลังคือเจ็ตปี กับรวงข้าวดีเจ็ตรวงสีบและเกรียมเพราะลมตะวันออกนั้น คือเจ็ตปีที่กัณดารอาหาร

28 นี่คือน้ำที่ข้าพระองค์ทูลฟาโรห์ คือพระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์รู้สิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ

29 คุณเกิด จะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วประเทศอียิปต์ถึงเจ็ตปี

30 หลังจากนั้นจะบังเกิดการกัณดารอาหารอีกเจ็ตปี จนจะลืมน้ำความอุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์เสีย การกัณดารอาหารจะล้างผลาญแผ่นดิน

31 ทำให้จำความอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินไม่ได้ เพราะเหตุการกัณดารอาหารที่เกิดขึ้นตามหลังนี้ ด้วยว่าการกัณดารอาหารนั้นจะรุนแรงนัก

32 ที่ฟาโรห์สุบินสองครั้งนั้น ก็หมายความว่าสิ่งนั้น พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว และพระเจ้าจะทรงให้บังเกิดในเร็ว ๆ นี้

โยเซฟดูแลทั่วประเทศอียิปต์ 33 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอฟาโรห์เลือกคนที่มีความคิดดี มีปัญญาตั้งให้ดูแลประเทศอียิปต์

34 ขอฟาโรห์ทำดังนี้และให้คน

นั้นจัดพนักงานไว้ทั่วแผ่นดินและเก็บผลหนึ่งในห้าส่วนแห่งประเทศอียิปต์ไว้ตลอดเจ็ตปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น

35 ให้คนเหล่านั้นรวบรวมอาหารในปีที่อุดมเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงนั้นไว้ และสะสมข้าวด้วยอำนาจของฟาโรห์ไว้ และให้เก็บอาหารไว้ในเมืองต่าง ๆ

36 อาหารนี้ จะได้เป็นเสบียงสำรองในแผ่นดินสำหรับเจ็ตปีที่กัณดารอาหาร ซึ่งจะเกิดขึ้นในประเทศอียิปต์ เพื่อแผ่นดินจะไม่พินาศเสียไป เพราะกัณดารอาหาร”

37 ข้อเสนอนี้เป็นที่เห็นชอบในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการทั้งปวงของพระองค์

38 ฟาโรห์ตรัสกับบรรดาข้าราชการว่า “เราจะหาคนที่มีพระวิญญูณของพระเจ้าอยู่ในตัวเหมือนคนนี้ได้หรือ”

39 ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า “เพราะพระเจ้าได้ทรงสำแดงเรื่องนี้ทั้งสิ้นแก่ท่าน จะหาผู้ใดที่มีความคิดดี และมีปัญญาเหมือนท่านก็ไม่ได้

40 ท่านจะดูแลราชสำนักของเรา และประชาชนทั้งหลายของเราจะปฏิบัติตามคำของท่าน เว้นแต่ฝ่ายพระที่นั่งเท่านั้นเรา

(27) 2 พกษ 8:1 (28) ปฐก 41:25 (29) ปฐก 41:47 (30) ปฐก 41:54, 56

(32) ปฐก 41:25, 28 (34) สกษ 6:6-8 (35) ปฐก 41:48 (36) ปฐก 47:15

(37) สดต 105:19 (38) กตว 27:18; โยบ 32:8 (40) สดต 105:21; กจ 7:10

จะเป็นใหญ่กว่าท่าน”

41 ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า “ดูเถิด เราตั้งท่านให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์แล้ว”

42 ฟาโรห์ทรงถอดธำมรงค์ตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์สวมที่มือโยเซฟ กับให้สวมเสื้อผ้าป่านเนื้อละเอียด และสวมสร้อยทองคำให้ที่คอ

43 ให้โยเซฟใช้รถหลวงคันที่สองซึ่งฟาโรห์มีอยู่ และมีคนร้องประกาศข้างหน้าท่านว่า “คุกเข่าลงเถิด” ดังนี้แหละ พระองค์ทรงตั้งท่านให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์

44 ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า “เราคือฟาโรห์ ไม่มีคนทั่วแผ่นดินอียิปต์จะยกมือยกเท้าได้เว้นแต่ท่านจะอนุญาต”

45 ฟาโรห์เรียกนามโยเซฟว่า ศาเฟนาทปาเนอาห์ และประทานอาเสนัทบุตรสาวโปทิเฟราปุโรหิตเมืองโอนให้เป็นภรรยา โยเซฟก็ออกไปสำรวจทั่วประเทศอียิปต์

46 เมื่อโยเซฟเข้าเฝ้าฟาโรห์ กษัตริย์แห่งอียิปต์นั้น ท่านอายุได้สามสิบปี แล้วโยเซฟก็ออกจากที่เข้าเฝ้าฟาโรห์เที่ยวไปทั่วประเทศอียิปต์

47 ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น แผ่นดินก็ออกผลมากมาย

48 โยเซฟรวบรวมอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในประเทศอียิปต์ไว้หมด สะสมอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ผลที่เกิดขึ้นในนารอบเมืองใด ๆ ก็เก็บไว้ในเมืองนั้น ๆ

49 โยเซฟสะสมข้าวไว้ดจเม็ดทรายในทะเลมากมายจนต้องหยุดคิดบัญชี เพราะนับไม่ถ้วน

50 ก่อนถึงปี กินดารอาหาร มีบุตรชายสองคนเกิดแก่โยเซฟ ซึ่งนางอาเสนัทบุตรสาวโปทิเฟราปุโรหิตเมืองโอนบังเกิดให้ท่าน

51 โยเซฟเรียกบุตรหัวปีว่า มนัสเสห์ กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าลืมความยากลำบากทั้งปวง และวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดาเสีย”

52 บุตรที่สองท่านเรียกชื่อว่า เอฟราอิม “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายทวีขึ้นในแผ่นดินที่ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์ใจ”

53 เจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์ก็ล่วงไป

การกั้นดารอาหาร

54 จึงเกิดกั้นดารอาหารเจ็ดปี ตั้งที่โยเซฟกล่าวไว้ การกั้นดารอาหารนั้นเกิดทั่วแผ่นดินทั้งหลาย แต่ทั่วประเทศอียิปต์ยังมีอาหารอยู่

55 เมื่อชาวอียิปต์อดอยากอา-

(41) ปฐมก 42:6; สดต 105:21 (42) อสธ 3:10; 8:2, 15 (43) ปฐมก 42:6; 46:29

(45) ปฐมก 46:20 (46) 1 ซมอ 16:21; 1 พกษ 12:6 (49) ปฐมก 22:17; วนฉ 7:12

(50) ปฐมก 46:20 (51) สดต 45:10 (52) ปฐมก 17:6 (54) ปฐมก 41:30 (55) ยน 2:5

หาร ประชาชนก็ร้องทูลขออาหารต่อฟาโรห์ ฟาโรห์ก็รับสั่งแก่ชาวอียิปต์ทั้งหลายว่า “ไปหาโยเซฟ ท่านบอกอะไร ก็จงทำตาม”

56 การกั้นดารอาหารแผ่ไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก โยเซฟก็เปิดฉางออกขายข้าวแก่ชาวอียิปต์ และการกั้นดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์รุนแรงมาก

57 และประเทศทั้งปวงก็มายังประเทศอียิปต์หาโยเซฟเพื่อซื้อข้าว เพราะการกั้นดารอาหารร้ายแรงในทุกประเทศ

พี่ชายโยเซฟไปอียิปต์

เพื่อซื้อข้าว

42 เมื่อยาโคบรู้ว่ามิช้ำวในอียิปต์ ยาโคบจึงพูดกับพวกบุตรชายของตนว่า “มานั่งมอดดูกันอยู่ทำไมเล่า”
2 ท่านพูดว่า “ดูเถิด เราได้ยินว่ามีมิช้ำวในอียิปต์ ลงไปซื้อข้าวจากที่นั่นมาให้พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้มีชีวิตและไม่อดตาย”

3 พี่ชายของโยเซฟสิบคนก็ลงไปซื้อข้าวที่อียิปต์

4 แต่เบนยามินน้องชายของโยเซฟนั้นยาโคบไม่ให้ไปกับพวกพี่ชาย ด้วยท่านกล่าวว่า “เกรงว่าอาจจะเกิดอันตรายแก่เขา”

5 บรรดาบุตรชายของอิสราเอล

ก็ไปซื้อข้าวพร้อมกับคนทั้งหลายที่ไป เพราะการกั้นดารอาหารก็เกิดในแผ่นดินคานาอัน 6 ฝ่ายโยเซฟเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ท่านเป็นผู้ที่ขายข้าวให้แก่บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน พวกพี่ชายของโยเซฟก็มากرابไหว้ท่าน ก้มหน้าลงถึงดิน

7 โยเซฟเห็นพวกพี่ชายของตน และรู้จักเขาแต่ทำเป็นไม่รู้จักเขา และพูดจาตุดันกับเขา ท่านถามเขาว่า “พวกเจ้ามาจากไหน” เขาตอบว่า “มาจากแผ่นดินคานาอันเพื่อซื้ออาหาร”

8 โยเซฟรู้จักพวกพี่ชาย แต่พวกพี่หารู้จักท่านไม่

โยเซฟหาโอกาสให้พวกพี่ชาย

กลับใจเสียใหม่

9 โยเซฟระลึกถึงความฝันที่ท่านเคยฝันถึงพวกพี่ๆ และกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม แอบมาดูจุดอ่อนของบ้านเมือง”

10 พวกเขาจึงตอบท่านว่า “นายเจ้าข้า มิใช่เช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านมาซื้ออาหาร

11 ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน เป็นคนสัตย์จริง ผู้รับใช้ของท่านมิใช่คนสอดแนม”

12 โยเซฟบอกเขาอีกว่า “มิใช่

(56) ปฐมก 42:6 (57) ปฐมก 27:28, 37; 42:3; พชญ 9:28 (1) กจ 7:12 (2) ปฐมก 43:8

(4) ปฐมก 42:38 (5) ปฐมก 12:10; 26:1; 41:57 (6) ปฐมก 37:7-10; 41:41, 43, 55

(7) ปฐมก 45:1-2 (9) ปฐมก 37:5-9

แต่พวกเจ้ามาเพื่อดูจุดอ่อนของบ้านเมือง”

13 พวกพี่จึงตอบว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านเป็นพี่น้องสิบสองคน เป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกันอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ดุเถิด วันนี้ น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดา แต่น้องอีกคนหนึ่งเสียไปแล้ว”

14 โยเซฟตอบเขาว่า “ที่เราว่า ‘พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม’ นั้นจริงแน่ ๆ

15 พวกเจ้าจะถูกทดลองตั้งนี้ โดยพระชนม์ฟาโรห์ พวกเจ้าจะไปจากที่นี่ไม่ได้ เว้นแต่น้องชายสุดท้องมาที่นี่

16 พวกเจ้าต้องอยู่ในคุกก่อน ให้คนหนึ่งไปพาน้องชายมา เพื่อพิสูจน์ถ้อยคำของเจ้าว่าเจ้าพูดจริงหรือไม่ มิฉะนั้นโดยพระชนม์ฟาโรห์ พวกเจ้าเป็นคนสอดแนมแน่”

17 แล้วโยเซฟก็ขังพวกพี่ชายไว้ด้วยกันในคุกสามวัน

18 ในวันที่สาม โยเซฟบอกเขาว่า “ทำตั้งนี้แล้วจะรอดชีวิต เพราะเรายำเกรงพระเจ้า

19 ถ้าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์จริง จงให้คนหนึ่งไปพาน้องชายมาอยู่ที่ห้องเล็กในคุก คนอื่นนำข้าวไปเพื่อบรรเทาอาการกันดารอาหารที่บ้านของเจ้า

20 แล้วพาน้องชายสุดท้องมาหาเรา ตั้งนั้นจึงจะเห็นได้ว่าพวกเจ้าพูดจริง แล้วพวกเจ้าจะไม่ตาย” พวกพี่ชายก็ทำตั้งนั้น

21 พวกพี่ชายจึงพูดกันว่า “ที่จริงเรามีความผิดเรื่องน้องชายเรา เพราะเราได้เห็นความทุกข์ใจของน้องเมื่อเขาอ่อนวอนเรา แต่แล้วมิได้ฟัง เพราะฉะนั้นความทุกข์ใจทั้งนี้จึงบังเกิดแก่เรา”

22 ฝ่ายรูเบนพูดกับน้องทั้งหลายว่า “ข้าพเจ้าแล้วมิใช่หรือ ว่า ‘อย่าทำบาปผิดต่อเด็กนั้น’ แต่พวกเจ้าไม่ฟัง เหตุฉะนั้น ดุเถิด การพิพากษาเรื่องโลหิตของน้องจึงมาถึง”

23 พวกพี่ชายไม่รู้ว่ายโยเซฟฟังออก เพราะว่าท่านพูดกับเขาโดยใช้ล่าม

24 โยเซฟก็หันไปจากเขาและร้องไห้ แล้วกลับมาพูดกับเขาอีก และเอาสิเมโอนออกมามัดไว้ต่อหน้าต่อตาพวกเขา

25 แล้วโยเซฟบัญชาให้ใส่ข้าวในถุงของพี่ชายให้เต็มและใส่เงินของแต่ละคนไว้ในกระสอบของทุกคน และให้เสบียงไปกินกลางทาง ท่านก็ทำต่อเขาตั้งนี้

26 พวกเขาบรรทุกข้าวใส่หลังลาแล้วก็ออกเดินทางไป

27 ครั้นคนหนึ่งเปิดกระสอบ

(13) ปฐก 37:30 (15) 1 ซมอ 1:26; 17:55 (17) ปฐก 40:4, 7, 12 (18) ปฐก 22:12

(20) ปฐก 42:35; 43:5; 44:23 (21) ปฐก 37:26-28 (22) ปฐก 9:5-6; 37:21-22

(24) ปฐก 34:25, 30; 43:14 (25) ปฐก 43:12; 44:1; มธ 5:44 (27) ปฐก 43:21-22

ออกจะเอาข้าวให้ลาภิน ฌ ที่หยุดพัก ดูเถิด เขาก็เห็นเงินของเขาอยู่ที่ปากกระสอบนั้น 28 ผู้นั้นจึงบอกแก่พี่น้องว่า "เงินของข้าพเจ้ากลับคืนมา ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ปากกระสอบของข้าพเจ้า" พี่น้องตกใจกลัวจนตัวสั่น พุดกันว่า "ที่พระเจ้าทรงกระทำดังนี้แก่เราจะเป็นอย่างไรหนอ"

พวกพี่น้องแจ้งแก่ยาโคบว่า เขาต้องพาเบนยามินไปอียิปต์ 29 เขาก็กลับไปหายาโคบบิดาของเขาในแผ่นดินคานาอัน แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ตนให้บิดาฟังว่า

30 "ท่านผู้นั้นที่เป็นเจ้านายของประเทศพูดจาติดกับพวกข้าพเจ้า เหมือนเอาว่าพวกข้าพเจ้าเป็นผู้สอดแนมดูบ้านเมือง

31 พวกข้าพเจ้าเรียนท่านว่า 'ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นคนสัตย์จริง หาได้เป็นคนสอดแนมไม่

32 ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน มีพี่น้องสิบสองคน น้องคนหนึ่งเสียไปแล้ว น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดาในแผ่นดินคานาอัน'

33 แล้วท่านผู้เป็นเจ้านายของประเทศนั้นตอบแก่เราว่า 'เพื่อเราจะรู้ว่าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์จริง คือให้คนหนึ่งในพวกพี่

น้องอยู่กับเรา พวกเจ้าเอาข้าวไปเพื่อบรรเทาการกันดารอาหารที่บ้านของเจ้า แล้วออกเดินทางไปเถิด

34 แล้วจงพาน้องชายสุดท้องมาหาเรา เราจึงจะรู้แน่ว่าพวกเจ้ามิได้เป็นคนสอดแนม แต่เป็นคนสัตย์จริง แล้วเราจะปล่อยพี่ชายไป พวกเจ้ายังจะได้ค้าขายในประเทศนี้"

35 และต่อมาครั้นพวกเขาแกะกระสอบข้าวออก ดูเถิด เห็นห่อเงินของแต่ละคนอยู่ในกระสอบของตน เมื่อเวลาพวกเขากับบิดาเห็นห่อเงินดั่งนั้นก็กลัว

36 ฝ่ายยาโคบบิดาของเขาจึงว่า "พวกเจ้าทำให้เราพลัดพรากจากลูกของเรา โยเซฟก็เสียไปแล้ว สิเมโอนก็เสียไปแล้ว แล้วพวกเจ้ายังจะเอาเบนยามินไปอีกคน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดทำให้เรามีความทุกข์"

37 รูเบนจึงบอกบิดาของตนว่า "ถ้าลูกไม่พาเบนยามินกลับมาให้พ่อ พ่อจงเอาบุตรชายทั้งสองคนของลูกฆ่าเสีย จงมอบเบนยามินไว้ในความดูแลของลูกเถิด แล้วลูกจะนำเขากลับมาหาพ่ออีก"

38 ยาโคบบอกว่า "ลูกของเราจะไม่ลงไปกับเจ้า เพราะพี่ชายของเขาก็ตายเสียแล้ว เหลือแต่

(30) ปฐมก 42:7 (33) ปฐมก 42:15, 19-20 (34) ปฐมก 34:10; 42:20; 43:3, 5

(35) ปฐมก 43:12, 15, 21 (36) ปฐมก 35:18; 43:14; รรม 8:28, 31

(38) ปฐมก 37:22, 35; 42:4, 13; 44:20, 28-29, 31

เบนยามินคนเดียว ถ้าเกิดอันตรายแก่เขาในเวลาเดินทางไปกับเจ้า เจ้าจะพาผมหอกของเราลงสู่หลุมฝังศพด้วยความทุกข์”

พวกพี่น้องของโยเซฟ กลับไปอียิปต์

43 การกั้นดารอาหารในแผ่นดินร้ายแรงยิ่ง 2 และต่อมาเมื่อครอบครัวยาโคบกินข้าวที่ได้มาจากประเทศอียิปต์หมดแล้ว บิดาเขาจึงบอกแก่บุตรชายว่า “ไปซื้ออาหารมาอีกหน่อย”

3 แต่ยูดาห์ตอบบิดาว่า “ท่านกำชับพวกลูกอย่างเด็ดขาดว่า ‘ถ้าไม่ได้พาน้องชายมาด้วย พวกเจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก’”

4 ถ้าพ่อใช้ให้น้องชายไปกับพวกลูก ลูกจะลงไปซื้ออาหารให้พ่อ

5 แต่ ถ้าแม่พ่อไม่ให้น้องไป พวกลูกจะไม่ลงไป เพราะเจ้านายท่านบัญชาแก่พวกลูกว่า ‘ถ้าไม่ได้พาน้องชายมาด้วย พวกเจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก’”

6 อิสราเอลจึงว่า “เหตุใดเจ้าจึงไปบอกท่านว่ามีน้องชายอีกคนหนึ่ง ทำให้เราได้รับความเข้าใจเช่นนั้น”

7 เขาจึงตอบว่า “เจ้านายท่านซักใช้ไต่ถามถึงพวกลูก และ

ญาติพี่น้องของพวกลูกว่า ‘บิดายังอยู่หรือ เจ้ามีน้องชายอีกหรือเปล่า’ พวกลูกก็ตอบตามคำถามนั้น จะล่วงรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะสั่งว่า ‘พาน้องชายของเจ้ามา’”

8 ยูดาห์จึงพูดกับอิสราเอลบิดาของเขาว่า “ขอพ่อให้เด็กนั้นไปกับข้าพเจ้า เราจะได้ลุกขึ้นออกเดินทางไปเพื่อจะได้มีชีวิตและไม่ตาย ทั้งพวกลูกและพ่อกับลูกอ่อนทั้งหลายของเราด้วย”

9 ลูกรับประกันน้องคนนี้ พ่อจะเรียกร้องให้ลูกรับผิดชอบก็ได้ ถ้าลูกไม่นำเขากลับมาหาพ่อ และส่งเขาต่อหน้าพ่อ ก็ขอให้ลูกรับผิดชอบต่อพ่อตลอดไปเป็นนิตย์

10 ด้วยว่าถ้าพวกลูกไม่เข้าอยู่เช่นนี้ ก็จะได้กลับมาเป็นครั้งที่สองแล้วเป็นแน่”

11 ฝ่ายอิสราเอลบิดาของพวกเขาจึงบอกบุตรชายทั้งหลายว่า “ถ้าอย่างนั้นให้ทำดังนี้ คือเอาผลิตผลอย่างดีที่สุดที่มีในแผ่นดินนี้ คือพืชมะเดียน นำฝังบ้าง ยางไม้และมดยอบ ลูกนัทและลูกอัลมอนด์ ใส่ภาชนะไปเป็นของกำนัลแก่ท่าน

12 เอาเงินติดมือเจ้าไปสองเท่า คือเงินที่ติดมาในปากกระสอบของเจ้านั้นก็ให้ติดมือกลับไปด้วย เพราะบางที่เขาเปลืองไป

(1) ปฐมก 41:54, 57; 42:5; 45:6 (2) ปฐมก 42:2; 44:25 (3) ปฐมก 42:20; 43:5; 44:23 (8) ปฐมก 42:2; 47:19 (9) ปฐมก 42:37; 44:32; พม 1:18-19 (11) ปฐมก 32:20; 33:10; 37:25; 43:25-26 (12) ปฐมก 42:25, 35; 43:21-22

13 จงพาน้องชายของเจ้าด้วย แล้วลุกขึ้นกลับไปหาท่านนั้นอีก
14 ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ โปรดกรุณาพวกเจ้าต่อหน้าท่านนั้น เพื่อท่านจะปล่อยพี่ชายกับเบนยามินกลับมา หากว่าเราจะต้องพลัดพรากจากบุตรไปก็ตามเถิด”

15 คนเหล่านั้นก็เอาของกำนัล และเงินสองเท่าติดมือไปพร้อมกับเบนยามิน แล้วลุกขึ้นพากันเดินทางลงไปยังประเทศอียิปต์ และเข้าเฝ้าโยเซฟ

โยเซฟพบเบนยามินน้องชาย
16 เมื่อโยเซฟเห็นเบนยามินมากับพี่ชาย ท่านจึงสั่งคนต้นเรือนว่า “จงพาคนเหล่านี้เข้าไปในบ้าน ให้ฆ่าสัตว์และจัดโต๊ะไว้ เพราะคนเหล่านี้จะมารับประทานด้วยกันกับเราในเวลาเที่ยง”
17 คนต้นเรือนก็ทำตามคำโยเซฟสั่ง และพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านโยเซฟ

18 คนเหล่านั้นก็กลัวเพราะเขาพาเข้าไปในบ้านโยเซฟ จึงพูดกันว่า “เพราะเหตุเงินที่ติดมาในกระสอบของเราครั้งก่อนนั้น เขาจึงพาพวกเรามาที่นี่ เพื่อท่านจะหาเหตุใส่เราจับกุมเรา จับเราเป็นทาส หวังจะริบเอาลาด้วย”

19 พวกเขาเข้าไปหาคนต้น

เรือนของโยเซฟ และพูดกับเขาที่ประตูบ้าน

20 และกล่าวว่า “โอ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาครั้งก่อนเพื่อซื้ออาหาร

21 และต่อมาครั้งข้าพเจ้าทั้งหลายไปถึงที่พัก เราเปิดกระสอบของเราออก และดูเถิด เงินของแต่ละคนก็อยู่ในปากกระสอบของตน เงินนั้นยังอยู่ครบนำหนัก ข้าพเจ้าจึงได้นำเงินนั้นติดมือกลับมา

22 ข้าพเจ้าเอาเงินอีกส่วนหนึ่งติดมือมาเพื่อจะซื้ออาหารอีก เงินที่อยู่ในกระสอบของเรานั้น ผู้ใดใส่ไว้ข้าพเจ้าไม่ทราบเลย”

23 คนต้นเรือนจึงตอบว่า “จงเป็นสุขเถิด อย่ากลัวเลย พระเจ้าของท่านและพระเจ้าของบิดาท่านบนดลให้มีทรัพย์อยู่ในกระสอบเพื่อท่าน เงินของท่านนั้นเราได้รับแล้ว” คนต้นเรือนก็พาลีเมโอนออกมาหาเขา
24 คนต้นเรือนพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านของโยเซฟ แล้วเอาน้ำให้เขา เขาก็ล้างเท้าและคนต้นเรือนจัดหญ้าฟางให้ลาเขากิน

25 พวกพี่ชายก็จัดเตรียมของกำนัลไว้คอยทำโยเซฟซึ่งจะมาในเวลาเที่ยง เพราะเขาได้ยืนยันว่าเขาจะรับประทานอาหารกันที่

(14) ปฐมก 17:1; 28:3; 35:11 (15) ปฐมก 39:1

(16) ปฐมก 24:2; 39:4; 44:1 (18) ปฐมก 42:28; วนล 14:4 (20) ปฐมก 42:3, 10

(21) ปฐมก 42:27, 35 (23) ปฐมก 42:24 (24) ปฐมก 18:4; 19:2; 24:32

นั่น
 26 เมื่อโยเซฟกลับมาบ้าน เขาก็ยกของกำนัลที่ติดมือขึ้นมาให้โยเซฟในบ้านแล้วกราบลงถึงดินต่อท่าน
 27 โยเซฟถามถึงทุกข์สุขของเขาและกล่าวว่า "บิดาของเจ้าผู้ชราที่พวกเจ้ากล่าวถึงครั้งก่อนนั้นสบายดีหรือ บิดายังมีชีวิตอยู่หรือ"
 28 เขาตอบว่า "บิดาของข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านอยู่สบายดี ท่านยังมีชีวิตอยู่" แล้วเขาก็โน้มลงกราบไหว้อีก
 29 โยเซฟเงยหน้าดูเห็นเบนยามินน้องชายมารดาเดียวกัน แล้วถามว่า "คนนี้เป็นน้องชายสุดท้องที่พวกเจ้าบอกแก่เราครั้งก่อนหรือ" โยเซฟกล่าวว่า "ลูกเอ๋ย ขอให้พระเจ้าทรงเมตตาแก่เจ้า"
 30 แล้วโยเซฟรีบไป เพราะรักน้องจนกลืนน้ำตาไว้ไม่ได้ ท่านก็หาที่ที่จะร้องไห้ ท่านจึงเข้าไปในห้องร้องไห้อยู่ที่นั่น
 31 โยเซฟล้างหน้าแล้วกลับออกมาแข็งใจกลืนน้ำตาสั่งว่า "ยกอาหารมาเถิด"
 32 พวกคนใช้ก็ยกส่วนของโยเซฟมาตั้งไว้เฉพาะท่าน ส่วนของพี่น้องก็เฉพาะพี่น้อง ส่วนของคนอียิปต์ที่จะมารับประ-

ทานด้วยนั้นก็เฉพาะเขา เพราะคนอียิปต์จะไม่รับประทานอาหารร่วมกับคนฮีบรู ด้วยว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจสำหรับคนอียิปต์
 33 พวกพี่น้องก็นั่งตรงหน้าโยเซฟ เรียงตั้งแต่พี่ใหญ่ผู้มีสิทธิบุตรหัวปี ลงมาจนถึงน้องสุดท้องตามวัย พี่น้องทั้งหลายมองดูตากันด้วยความประหลาดใจ
 34 แล้วโยเซฟก็ส่งของรับประทานให้พี่น้องเหล่านั้นต่อหน้าท่าน แต่ของที่ส่งให้เบนยามินนั้นมากกว่าของพี่ชายถึงห้าเท่า พวกเขาก็กินดื่มกับโยเซฟจนสำราญใจ

พวกพี่ชายโยเซฟถูกจับ

44 โยเซฟสั่งคนต้นเรือนของท่านว่า "จัดอาหารใส่กระสอบของคนเหล่านี้ให้เต็มตามที่จะขนไปได้ และเอาเงินของเขาใส่ไว้ในปากกระสอบของทุกคน
 2 ใส่ถ้วยของเรา คือถ้วยเงินนั้นไว้ในปากกระสอบของคนสุดท้องกับเงินค่าข้าวของเขาด้วย" คนต้นเรือนก็ทำตามคำที่โยเซฟสั่ง
 3 ครั้นเวลารุ่งเช้าคนต้นเรือนก็ให้คนเหล่านั้น นอนอกเดินไปพร้อมกับลาของเขา
 4 เมื่อพี่น้องออกไปจากเมืองยัง

(26) ปฐม 37:7, 10 (27) ปฐม 29:6 (28) ปฐม 37:7, 10 (29) ปฐม 35:17-18; 42:13 (30) ปฐม 42:24 (31) ปฐม 43:25 (32) ปฐม 41:12; อพย 1:15 (33) ปฐม 27:36 (34) ปฐม 35:24; 45:22 (1) ปฐม 42:25; 43:16 (4) 1 ซมอ 25:21

ไม่สู้ไกลนัก โยเซฟสั่งคนต้นเรือว่า “ลุกขึ้นไปตามคนเหล่านั้น เมื่อไปทันแล้วให้ถามพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงทำความชั่วตอบความดีเล่า

5 ถ้วยนี้เป็นถ้วยเฉพาะที่เจ้านายของข้าใช้ดื่ม และใช้ทำนายมิใช่หรือ เจ้าทำเช่นนั้นผิดมาก”

6 คนต้นเรือตามพวกเขาไปทัน แล้วว่าแก่พี่น้องตามคำที่โยเซฟบอก

7 คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า “เหตุไฉนเจ้านายของข้าพเจ้าจึงว่าอย่างนี้ พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำเรื่องเช่นนี้เลย

8 ดูเถิด เงินที่ข้าพเจ้าพบในปากกระสอบของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ายังได้นำมาจากแผ่นดินคานาอันคืนแก่ท่าน ข้าพเจ้าทั้งหลายจะลักเงินทองไปจากบ้านนายของท่านได้อย่างไรเล่า

9 หากท่านพบของนั้นที่ใครในพวกข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านก็ให้ผู้นั้นตายเถิด และข้าพเจ้าทั้งหลายจะเป็นทาสเจ้านายของข้าพเจ้าด้วย”

10 คนต้นเรือจึงว่า “บัดนี้ให้เป็นไปตามคำที่ท่านว่า ถ้าเราพบของนั้นที่ผู้ใด ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสของเรา แต่ท่านทั้งหลายหามีความผิดไม่”

11 พวกเขาทุกคนจึงรีบยกกระสอบของตนวางลงบนดินและเปิดกระสอบของตนออก

12 คนต้นเรือก็ค้นดูตั้งแต่คนหัวปีจนถึงคนสุดท้ายก็พบถ้วยนั้นในกระสอบของเบนยามิน

13 พวกเขาก็นึกเสื้อผ้าของตนและบรรทุกขึ้นหลังลากลับมายังเมือง

14 ฝ่ายยูดาห์กับพวกพี่น้องก็มาบ้านโยเซฟ โยเซฟยังอยู่ที่นั่น พวกเขากราบลงถึงดินต่อหน้าท่าน

15 โยเซฟจึงถามเขาว่า “พวกเจ้าทำอะไรนี้ พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าคนอย่างเราทำนายได้”

16 ยูดาห์ตอบว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายจะตอบอย่างไรกับนายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพูดอย่างไรหรือข้าพเจ้าจะแก้ตัวอย่างไรได้ พระเจ้าทรงทราบความชั่วช้าของพวกข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าแต่ท่าน ดูเถิด พวกข้าพเจ้าเป็นทาสของท่าน ทั้งข้าพเจ้าทั้งหลายกับคนที่เขาพบถ้วยอยู่นั้นด้วย”

17 แต่โยเซฟตอบว่า “พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เรากระทำเช่นนั้น เฉพาะคนที่เขาพบถ้วยในมือนั้นจะเป็นทาสของเรา ส่วนพวกเจ้าจงกลับไปหาบิดาโดยสันติสุขเถิด”

(8) ปฐก 43:21 (9) ปฐก 31:32

(13) ปฐก 37:29, 34; กตว 14:6; 2 ซมอ 1:11 (14) ปฐก 37:7, 10

(16) ปฐก 44:9; กตว 32:23 (17) สภษ 17:15

ยูดาห์ยอมเป็นทาส

แทนเบนยามิน

18 ยูดาห์จึงเข้าไปใกล้โยเซฟ เรียนว่า "โอ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้า ผู้รับใช้ของท่าน ขอกราบเรียน ท่านสักคำหนึ่ง ขอท่านอย่าได้ ถ้อโทษข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน เลย เพราะท่านก็เป็นเหมือน ฟาโรห์

19 นายของข้าพเจ้าถามข้าพเจ้า ทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า 'เจ้า ยังมีบิดาหรือน้องชายอยู่หรือ'

20 พวกข้าพเจ้าตอบนายของ ข้าพเจ้าว่า 'ข้าพเจ้าทั้งหลายมี บิดาที่ชราแล้ว มีบุตรคนหนึ่ง เกิดเมื่อบิดาชรา เป็นน้องเล็ก พี่ชายของเด็กนั้นตายเสียแล้ว บุตรของมารดานั้นยังอยู่ แต่ คนนั้นคนเดียวและบิดารักเด็กคน นั้นมาก'

21 แล้วท่านสั่งข้าพเจ้าทั้งหลาย ผู้รับใช้ของท่านว่า 'พาน้อง คนนั้นมาที่นี่ให้เราดู'

22 ข้าพเจ้าทั้งหลายเรียนนาย ของข้าพเจ้าว่า 'เด็กหนุ่มคนนั้น จะพรากจากบิดาไม่ได้เพราะถ้า จากบิดาไป บิดาจะตาย'

23 ท่านบอกข้าพเจ้าทั้งหลายผู้ รับใช้ของท่านว่า 'ถ้าเจ้าทั้ง หลายไม่พาน้องชายสุดท้องมา ด้วยกัน เจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก เลย'

24 และต่อมาครั้นข้าพเจ้าไปหา บิดาผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าพ- เจ้าทั้งหลายก็นำถ้อยคำของนาย ของข้าพเจ้าไปเล่าให้บิดาฟัง

25 และบิดาของข้าพเจ้าทั้ง หลายสิ่งว่า 'จงกลับไปอีกซื้อ อาหารมาให้พวกเราหน่อย'

26 ข้าพเจ้าทั้งหลายว่า 'เราลง ไปไม่ได้ ถ้าน้องชายสุดท้องไป ด้วยเราจึงจะลงไป เพราะเราจะ เห็นหน้าท่านนั้นไม่ได้ เว้นแต่ น้องชายสุดท้องอยู่กับเรา'

27 บิดาผู้รับใช้ของท่านจึง บอกข้าพเจ้าทั้งหลายว่า 'เจ้ารู้ ว่าภรรยาของเราคลอดบุตรชาย ให้เราสองคน

28 บุตรคนหนึ่งที่จากเราไปแล้ว เราจึงว่า "สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสีย เป็นแน่" เราไม่ได้เห็นบุตรนั้น จนบัดนี้

29 ถ้าพวกเจ้าเอาเด็กคนนั้นไป จากเราด้วย และเขาเป็นอันต- รાયขึ้น พวกเจ้าก็จะทำให้เราซึ่ง มีผมหงอกลงสู่หลุมฝังศพด้วย ความทุกข์'

30 เหตุฉะนั้นบัดนี้เมื่อข้าพเจ้า กลับไปหาบิดาผู้รับใช้ของท่าน และเด็กหนุ่มนั้นมิได้กลับไปกับ ข้าพเจ้า เพราะชีวิตของท่านติด อยู่กับชีวิตของเด็ก

31 และต่อมา เมื่อบิดาเห็นว่า เด็กนั้นไม่อยู่กับพวกข้าพเจ้า

(18) ปฐก 18:30, 32; อพย 32:22 (20) ปฐก 37:3; 42:4, 38; 43:8 (21) ปฐก 42:15

(23) ปฐก 43:3, 5 (25) ปฐก 43:2 (27) ปฐก 30:22-24; 35:16-18; 46:19

(28) ปฐก 37:31-35 (29) ปฐก 42:36, 38 (30) 1 ซมอ 18:1

บิดาก็จะตาย ผู้รับใช้ของท่านจะเป็นเหตุให้บิดาผู้รับใช้ของท่านผู้มีผมหงอกงอสู่ หลุมฝังศพด้วยความทุกข์

32 เพราะข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านรับประกันน้องไว้ต่อบิดาของข้าพเจ้าว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่พาน้องกลับมาหาบิดา ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อบิดาตลอดไป

33 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอโปรดให้ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านอยู่แทนน้องโดยเป็นทาสของนายของข้าพเจ้า ขอให้น้องกลับไปกับพวกพี่ของท่านเถิด

34 ด้วยว่า ถ้าน้องมิได้อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับไปหาบิดาของข้าพเจ้าอย่างไรได้ น่ากลัวว่าจะเห็นเหตุร้ายอุบัติขึ้นแก่บิดาข้าพเจ้า

โยเซฟแสดงตนกับพี่น้อง

45 โยเซฟอดกลืนต่อหน้าบรรดาผู้ที่ยืนอยู่ต่อไปอีกมิได้ ท่านก็ร้องสั่งว่า "ให้ทุกคนออกไปเสียเถิด" จึงไม่มีผู้ใดยืนอยู่กับท่านด้วย ขณะที่โยเซฟแจ้งให้พี่น้องรู้จักตัวท่าน

2 แล้วโยเซฟร้องให้เสียงดัง คนอียิปต์ทั้งหลายและคนในสำนักพระราชวังฟาโรห์ก็ได้ยิน

3 โยเซฟบอกพวกพี่น้องของตนว่า "เราคือโยเซฟ บิดาเรายังมี

ชีวิตอยู่หรือ" ฝ่ายพวกพี่น้องไม่รู้ที่จะตอบประการใดเพราะตกใจกลัวที่เผชิญหน้ากับโยเซฟ

4 โยเซฟจึงบอกพี่น้องของตนว่า "เชิญเข้ามาใกล้เราเถิด" เขาก็เข้ามาใกล้แล้วโยเซฟว่า "เราคือโยเซฟน้องที่พี่ชายมายังอียิปต์

5 ฉะนั้นบัดนี้ อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก่อนหน้าพี่เพื่อจะได้ช่วยชีวิต

6 เพราะมีการกันดารอาหารในแผ่นดินสองปีแล้ว ยังอีกห้าปีจะทำนาหรือเกี่ยวข้าวไม่ได้เลย

7 พระเจ้าทรงใช้เรามาก่อนพี่เพื่อสงวนหมู่คนจากพวกพี่ไว้บนแผ่นดิน และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยให้พื้นอันใหญ่หลวง

8 ฉะนั้นบัดนี้มิใช่พี่เป็นผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นเหมือนบิดาแก่ฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวังทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด

โยเซฟส่งข่าวไปถึงยาโคบ

บิดาของตน

9 เจ้าจงรีบขึ้นไปหาบิดาเราบอกท่านว่า โยเซฟบุตรชายของท่านพูดตั้งนี้ว่า "พระเจ้าทรงโปรดให้ลูกเป็นเจ้าเหนืออียิปต์ทั้งสิ้น

(32) ปฐก 43:9 (33) อพย 33:32 (1) สขย 2:14-23; กจ 7:13 (2) ปฐก 43:30; 46:29 (3) กจ 7:13 (4) ปฐก 37:28 (5) ปฐก 45:7-8; 50:20 (6) ปฐก 43:1; 47:4, 13 (7) ปฐก 45:5; 50:20; กจ 2:23 (8) ปฐก 41:43; 42:6

ขอลงมาหาลูก อย่าได้ช้า

10 พ่อจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน
โกเชน และพ่อจะได้อยู่ใกล้ลูก
ทั้งตัวพ่อกับลูกหลานและฝูง
แพะแกะ ฝูงวัว และทรัพย์
ทั้งหมดของพ่อ

11 ลูกจะบำรุงรักษาพ่อที่นั่น
ด้วยยังจะกินดาราอาหารอีกห้าปี
มีฉะนั้นพ่อและครอบครัวของ
พ่อและผู้คนที่พ่อมืออยู่จะยากจน
ไป”

12 คุณเกิด นัยน์ตาพี่และนัยน์ตา
ของเบนยามิน น้องชายของ
ข้าพเจ้าได้เห็นว่าเป็นปากของ
ข้าพเจ้าเองที่ได้พูดกับพี่

13 พี่จงเล่าให้บิดาของเราฟังถึง
ยศศักดิ์ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในอียิปต์
และที่พี่ได้เห็นนั้นทุกประการ
พี่จงรีบพาบิดาเราลงมาที่นี้เถิด”

14 โยเซฟกอดคอเบนยามินผู้
น้องแล้วร้องไห้ เบนยามินก็
กอดคอโยเซฟร้องไห้เหมือนกัน

15 ยิ่งกว่านั้นโยเซฟจึงจูบพี่ชาย
ทั้งปวงและร้องไห้ หลังจากนั้น
พี่น้องของท่านก็สนทนากับโย-
เซฟ

โยเซฟส่งรถถึงคานาอัน

ไปรับยาโคบ

16 ชาวว่า “พี่น้องของโยเซฟ
มา” ไปถึงราชวังฟาโรห์ ฟาโรห์
กับข้าราชการของพระองค์ก็พา
กันยินดี

17 ฟาโรห์รับสั่งกับโยเซฟว่า
“พูดกับพี่น้องของท่านว่า `ทำ
ดังนี้ คือเอาของบรรทุกสัตว์
กลับไปแผ่นดินคานาอัน

18 พาบิดาและครอบครัวของ
เจ้ามาหาเรา เราจะประทานของ
ดีที่สุดในแผ่นดินอียิปต์ให้พวก
เจ้า พวกเจ้าจะได้รับประทานผล
อันอุดมบริบูรณ์ของประเทศนี้”

19 เราสั่งเจ้าแล้ว จงทำดังนี้
เอารถบรรทุกจากประเทศอียิปต์
ไปรับเด็กเล็ก ๆ และภรรยาของ
เจ้ากับนำบิดาของเจ้ามา

20 อย่าเสียดายทรัพย์สมบัติ
เลย เพราะของดีที่สุดทั่วประ-
เทศอียิปต์เป็นของเจ้าแล้ว”

21 บรรดาบุตรของอิสราเอลก็
ทำตาม โยเซฟจัดรถบรรทุกให้
เขาตามรับสั่งของฟาโรห์ ก็ให้
เสบียงรับประทานตามทาง

22 โยเซฟให้เสื้อผ้าคนละสำหรับ
แต่ให้เงินแก่เบนยามินสามร้อย
เหรียญกับเสื้อห้าสำหรับ

23 โยเซฟฝากของต่อไปนี้ให้
บิดา คือลาสิบตัวบรรทุกของดีที่
สุดในประเทศอียิปต์ และลาตัว
เมียอีกสิบตัวบรรทุกข้าว ขนม
ปัง และเสบียงอาหารสำหรับให้
บิดารับประทานตามทาง

24 ดังนั้น โยเซฟส่งพี่น้องไป
แล้วเขาก็ออกไป แล้วท่านสั่งเขา
ว่า “จงระวังให้ดีอย่าได้วิวาทกัน

(10) ปฐก 46:28, 34 (11) ปฐก 47:12 (12) ปฐก 42:23

(13) ปฐก 46:6-28 (15) ปฐก 48:10 (18) ปฐก 27:28; 47:6

(21) ปฐก 45:19; 46:5 (22) ปฐก 43:34; วนฉ 4:12; 2 พกษ 5:5

ตามทาง”

25 พวกพี่น้องก็พากันขึ้นไปจากอียิปต์เข้าไปในแผ่นดินคานาอันไปหาโยacobบิดาของตน
26 บอกบิดาว่า “โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ ท่านเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด” แต่จิตใจโยacobงงงันเพราะยังไม่เชื่อเขา

27 เขาจึงเล่าคำของโยเซฟให้บิดาฟังทุกประการ คือคำที่โยเซฟสั่งพวกเขาไว้ เมื่อโยacobเห็นรถบรรทุกที่โยเซฟส่งมารับตน จิตใจของท่านก็ฟื้นชุ่มชื้นขึ้น

28 อิสราเอลจึงว่า “เราอึ้งใจแล้ว โยเซฟลูกเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะไปเห็นลูกก่อนเราตาย”

โยacobลงไปยังอียิปต์

46 อิสราเอลเดินทางไปพร้อมกับทรัพย์ทั้งหมด มาถึงเมืองเบเออร์เซบา และถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของอิสอัคบิดาของตน

2 พระเจ้าตรัสแก่อิสราเอลโดยนิมิตในเวลากลางคืนว่า “โยacob ยาโคบเอ๋ย” ยาโคบทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า”

3 พระองค์จึงตรัสว่า “เราคือพระเจ้า คือพระเจ้าของบิดาเจ้า อย่างแล้วที่จะลงไปยังอียิปต์ เพราะเราจะให้เจ้าเป็นประชา

ชาติใหญ่ที่นั่น

4 เราจะลงไปกับเจ้าถึงอียิปต์ และเราจะพาเจ้าขึ้นมาอีกด้วยแน่ และโยเซฟจะวางมือบนตาเจ้า”

5 ยาโคบก็ยกไปจากเบเออร์เซบา บรรดาบุตรชายอิสราเอลก็พาโยacobบิดาขึ้นรถบรรทุกที่ฟาโรห์ส่งมารับไปกับลูกหลานเล็ก ๆ และภรรยาของเขา

6 เขาพาฝูงสัตว์ของตนและทรัพย์ที่เขาได้มาในแผ่นดินคานาอันนั้นไปอียิปต์ ทั้งยาโคบกับบรรดาเชื้อสายของท่าน

7 คือ ลูกหลานชายหญิงและเชื้อสายทั้งหมดของท่านเข้าไปในอียิปต์

8 ต่อไปนี้เป็นชื่อลูกหลานของอิสราเอลที่เข้าไปในอียิปต์ ทั้งยาโคบและบุตรชายของท่านคือ รูเบน บุตรหัวปีของยาโคบ

9 และบุตรชายของรูเบน คือ ฮาโนค บัลลู เฮสโรน และคารมี
10 บุตรชายของสิเมโอน คือ เยมุเอล ยามีน โอหาด ยาซีน และโคหาร์ กับซาอูล บุตรชายของหญิงคนคานาอัน

11 บุตรชายของเลวี คือ เกอร์โซน โคฮาท และเมรารี

12 บุตรชายของยูดาห์คือ เออร์โอนัน เซ-ลาห์ เปเรศ เศ-ราห์ แต่เออร์และโอนันได้ถึงแก่ความ

(26) โยบ 29:24; สดต 126:1; ลก 24:11, 41 (27) วนฉ 15:19 (1) ปฐก 21:31

(2) ปฐก 15:1 (3) ปฐก 12:2 (4) ปฐก 15:16 (5) ปฐก 45:19-21 (6) พพย 26:5

(8) อพย 1:1-4 (9) อพย 6:15 (10) อพย 6:14 (11) อพย 6:16-17 (12) ปฐก 38:3

ตายในแผ่นดินคานาอัน บุตรชายของเปเรศคือ เฮสโรน และ ฮามูล

13 บุตรชายของอิสสาคาร์ คือ โทลา ปูวห์ โยบ และซิมโรน

14 บุตรชายของเศบูลุน คือ เสเรต เอโลน และยาเลเอล

15 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางเลอาห์ ซึ่งนางคลอดให้ยาโคบในปัดดานอาร์ม กับบุตรสาวชื่อ ดีนาร์ บุตรชายหญิงหมดตัวด้วยกันมีสามสิบสามคน

16 บุตรชายของกาต คือ คีฟี-โอน ฮักกี ซูนี เอสโบน เอรี อโรตี และอาเรลี

17 บุตรชายของอาเชอร์ คือ ยิมนาร์ อิชออาห์ อิชอไอ และ เบรีอาห์ กับเสราห์น้องสาวของเขา และบุตรชายของเบรีอาห์ คือ เฮเบอร์และมัลคีเอล

18 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางสิลปาห์ ผู้ที่ลาบั่นยกให้แก่ นางเลอาห์บุตรสาวของตน และบุตรสิบหกคนนี้ นางคลอดให้ยาโคบ

19 บุตรชายของนางราเชลภรรยา ยาโคบคือ โยเซฟและเบนยามิน

20 มนัสเสห์กับเอฟราอิม เกิดแก่โยเซฟในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งนางอาเสนัทบุตรสาวของโปทิเฟรา ปุโรหิตเมืองโอนคลอดให้

ท่าน

21 บุตรชายของเบนยามิน คือ เบล่า เบเคอร์ อัสเบล เก-รา นามาน เอไฮ โรช มุปีม มุปีม และอาร์ด

22 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางราเชลที่เกิดแก่ยาโคบ มีสิบสี่คนด้วยกัน

23 บุตรชายของดานคือ หุซิม

24 บุตรชายของนัฟทาลี คือ ยาเซเอล กูนี เยเซอร์ และซิลเลม

25 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางบิลฮาห์ ผู้ที่ลาบั่นยกให้แก่ นางราเชลบุตรสาวของตน และบุตรเจ็ดคนนี้ นางคลอดให้ยาโคบ

26 บรรดาคนของยาโคบซึ่งออกมาจากบั้นเฒ่าของท่านที่เข้ามาในอียิปต์นั้น ไม่นับภรรยาของบุตรชายยาโคบ มีหกสิบหกคนด้วยกัน

27 บุตรชายของโยเซฟซึ่งเกิดแก่ท่านในอียิปต์มีสองคน นับคนทั้งปวงในครอบครัวของยาโคบที่เข้ามาในอียิปต์ได้เจ็ดสิบคน

ญาติพี่น้องของโยเซฟ

ไปอาศัยในเมืองโกเชน

28 ยาโคบให้ยูดาห์ล่วงหน้าไปหาโยเซฟเพื่อจะนำหน้าไปยังเมืองโกเชน แล้วพวกเขาก็มาถึง

(13) กตว 26:23 (14) กตว 26:26 (15) ปฐก 35:23; 49:31 (16) กตว 26:15

(17) กตว 26:44 (18) ปฐก 29:24 (19) ปฐก 35:24 (21) กตว 26:38-39

(23) กตว 26:42 (24) กตว 26:48 (25) ปฐก 29:29 (27) อพย 1:5 (28) ปฐก 31:21

แผ่นดินโกเชน

29 โยเซฟก็จัดรถม้าของตนขึ้น ไปยังเมืองโกเชนรับอิสราเอล บิดาของตน พอเห็นบิดาท่านก็ กอดคอบิดาไว้ร้องให้เป็นเวลานาน

30 อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า "เดี๋ยวนี้ พ่อจะตายก็ตามเถิด เพราะพ่อได้เห็นหน้าเจ้าแล้ว และรู้ว่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่"

31 โยเซฟจึงบอกพี่น้องและ ครอบครัวของบิดาว่า "เราจะขึ้นไปแสดงแก่ฟาโรห์ และทูลแก่ พระองค์ว่า `พี่น้องและครอบครัวของบิดาผู้เคยอยู่ในแผ่นดิน คานาอัน นมาหาข้าพระองค์ แล้ว"

32 คนเหล่านั้นเป็นผู้เลี้ยงแกะ มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ เขาพาฝูงแพะ แกะ ฝูงวัว กับทรัพย์สมบัติของเขาทั้งสิ้นมาด้วย'

33 และต่อมาเมื่อฟาโรห์จะรับ สิ่งให้ท่านเข้าเฝ้าและจะถามว่า `พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร'

34 ท่านทั้งหลายจงทูลว่า `การทำมาหาเลี้ยงชีพของผู้รับใช้ของ พระองค์นั้น เกี่ยวข้องกับพวก สัตว์ใช้งานตั้งแต่เป็นเด็กมาจน ทุกวันนี้ ทั้งข้าพระองค์ทั้งหลาย และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ ด้วย' เพื่อท่านทั้งหลายจะได้

อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชน เหตุ ว่า คนเลี้ยงแพะแกะทุกคนนั้น เป็นที่พึงรังเกียจสำหรับชาวอียิปต์"

ยาโคบเข้าเฝ้าฟาโรห์

47 โยเซฟเข้าไปทูลฟาโรห์ว่า "บิดาและพี่น้องของข้าพระองค์กับฝูงแพะ แกะ ฝูงวัวและทรัพย์สมบัติของเขาทั้งสิ้นมาจากแผ่นดินคานาอันแล้ว ดูเถิด พวกเขาอยู่ในแผ่นดินโกเชน"

2 โยเซฟเลือกคนจากหมู่พี่น้อง คือผู้ชายห้าคนพาไปเฝ้าฟาโรห์

3 ฟาโรห์ตรัสถามพี่น้องของโยเซฟว่า "พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร" เขาทูลฟาโรห์ว่า "ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้เลี้ยงแพะแกะ ทั้งพวกข้าพระองค์และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์"

4 เขาทูลฟาโรห์อีกว่า "พวกข้าพระองค์มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ เพราะไม่มีทุ่งหญ้าจะเลี้ยง สัตว์ของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของ พระองค์ เพราะเหตุว่าในแผ่นดินคานาอันนั้น ภัยดารอาหาร นึก เหตุฉะนี้บัดนี้ ขอโปรดให้ ข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชนเถิด"

5 ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า "บิดาและพี่น้องของท่านมาหา

(29) ปฐก 41:43 (30) ลก 2:29-30 (31) ปฐก 47:1

(32) ปฐก 47:3 (33) ปฐก 47:2-3 (34) ปฐก 30:35 (1) ปฐก 45:10

(2) กจ 7:13 (3) ปฐก 46:32-34; อพย 2:17, 19 (4) ปฐก 15:13; 43:1; 46:34

ท่านแล้ว

6 ท่านมี ประเทศอียิปต์อยู่ต่อหน้า ให้บิดาและพี่น้องของท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินดีที่สุดคือให้เขาอยู่แผ่นดินโกเชนแล้วในพวกพี่น้องนั้น ถ้าท่านรู้ว่า ผู้ใดเป็นคนมีความสามารถ จงตั้งผู้นั้นให้เป็นหัวหน้ากองเลี้ยงสัตว์ของเรา”

7 โยเซฟก็พาयाโคบบิดาของท่านเข้าเฝ้าฟาโรห์ ยาโคบก็ถวายพระพรแก่ฟาโรห์

8 ฟาโรห์จึงตรัสถามยาโคบว่า “อายุท่านได้เท่าไร”

9 ยาโคบทูลตอบฟาโรห์ว่า “ข้าพระองค์ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นับได้ร้อยสามสิบปี ชีวิตของข้าพระองค์สั้นและมีความลำบากไม่เท่าอายุบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในวันที่ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นั้น”

10 ยาโคบถวายพระพรแก่ฟาโรห์ แล้วทูลลาไปจากฟาโรห์

11 ฝ่ายโยเซฟให้บิดาและพวกพี่น้องของตนอยู่และถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในประเทศอียิปต์ ในแผ่นดินที่ดีที่สุดคือ ในแผ่นดินรามเสส ตามรับสั่งของฟาโรห์

12 โยเซฟเลี้ยงดูบิดาและพวกพี่น้องรวมทั้งครอบครัวของบิดาให้มีอาหารรับประทานตามจำนวนคนในครอบครัว

โยเซฟขายอาหารให้แก่ประชาชนและซื้อที่ดินสำหรับฟาโรห์

13 และทั่วแผ่นดินขาดอาหาร เพราะการกัณดารอาหารร้ายแรงจนแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นหิวโหยเพราะการกัณดารอาหาร

14 โยเซฟรวบรวมเงินทั้งหมดที่ได้จากการขายข้าวในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอันและโยเซฟนำเงินนั้นไปไว้ในราชวังฟาโรห์

15 เมื่อเงินในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอันหมดแล้ว ชาวอียิปต์ทั้งปวงมาราบเรียนโยเซฟว่า “ขออาหารให้พวกข้าพเจ้าเถิด เหตุใดพวกข้าพเจ้าจะต้องอดตายต่อหน้าท่าน เพราะเงินหมดแล้ว”

16 โยเซฟจึงบอกว่า “ถ้าเงินหมดแล้วจงเอาฝูงสัตว์ของเจ้ามาและเราจะให้ข้าวแลกกับสัตว์”

17 เขาก็นำฝูงสัตว์มาให้โยเซฟ โยเซฟก็ให้อาหารแก่เขาแลกกับม้า แพะแกะ ฝูงวัวและลา ในปีนั้นท่านจ่ายอาหารแลกกับสัตว์ต่างๆของเขา

18 เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลงแล้ว เขาก็มาหาท่านในปีที่สองมาราบเรียนท่านว่า “พวกข้าพเจ้าจะไม่ปิด

(6) ปฐก 20:15; 45:10, 18 (7) ปฐก 47:10; 48:15, 20 (9) ปฐก 5:5; 11:10-11

(10) ปฐก 47:7 (11) ปฐก 47:6, 27; อพย 1:11; 12:37 (12) ปฐก 45:11; 50:21

(13) ปฐก 41:30; กจ 7:11 (14) ปฐก 41:56; 42:6 (15) ปฐก 47:19

บังเรื่องนี้ไว้จากนายของข้าพเจ้าว่า เงินของข้าพเจ้าหมดแล้วและฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าก็เป็นของนายแล้วด้วย ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดเหลือในสายตาของท่านเลย เว้นแต่ตัวข้าพเจ้ากับที่ดินเท่านั้น

19 เหตุใดข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องอดตายต่อหน้าต่อตาท่านเล่า ทั้งตัวข้าพเจ้ากับที่ดินของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย ขอท่านโปรดซื้อพวกข้าพเจ้ากับที่ดินแลกกับอาหาร ข้าพเจ้าทั้งหลายกับที่ดินจะเป็นทาสของฟาโรห์ ขอท่านโปรดให้เมล็ดข้าวแก่พวกข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้และไม่ตายเพื่อที่ดินนั้นจะไม่รกร้างไป”

20 โยเซฟก็ซื้อที่ดินทั้งหมดในอียิปต์ให้แก่ฟาโรห์ เพราะคนอียิปต์ทุกคนขายไร่นาของตนเนื่องจากการกันดารอาหารรุนแรงต่อเขายิ่งนัก เพราะฉะนั้นแผ่นดินจึงตกเป็นของฟาโรห์

21 ส่วนประชาชนเหล่านั้น โยเซฟให้เขาย้ายไปอยู่ที่เมืองต่างๆทั่วประเทศอียิปต์

22 เว้นแต่ที่ดินของพวกบุโรฮิตเท่านั้น โยเซฟไม่ได้ซื้อ เพราะบุโรฮิตได้รับปันส่วนจากฟาโรห์และดำรงชีวิตอาศัยตามส่วนที่ฟาโรห์พระราชทาน เหตุฉะนั้นเขาจึงไม่ได้ขายที่ดินของเขา

23 โยเซฟชี้แจงแก่ประชาชนทั้งปวงว่า “ดูเถิด วันนี้เราซื้อตัวพวกเจ้ากับที่ดินของเจ้าให้เป็นของฟาโรห์แล้ว นี่เราจะให้เมล็ดข้าวแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจงเอาไปหว่านเถิด

24 และต่อมา เมื่อได้ผลแล้วจงถวายส่วนหนึ่งในห้าส่วนแก่ฟาโรห์ เก็บสี่ส่วนไว้เป็นของตนสำหรับใช้เป็นเมล็ดข้าวบ้าง เป็นอาหารสำหรับเจ้าและครอบครัวกับเด็กเล็กบ้าง”

25 คนทั้งหลายก็กล่าวว่า “ท่านช่วยชีวิตข้าพเจ้าไว้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของนายข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายยอมเป็นทาสของฟาโรห์”

26 โยเซฟตั้งเป็นกฎหมายในประเทศอียิปต์ตราบท่าทุกวันนี่ว่า ให้ฟาโรห์ได้ส่วนหนึ่งในห้าส่วน เว้นแต่ที่ดินของบุโรฮิตเท่านั้นไม่ตกเป็นของฟาโรห์

ยาโคบต้องการ

ถูกฝังไว้ในเฮโบรน

27 พวกอิสราเอลอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ ณ แผ่นดินโกเชน เขามีทรัพย์สมบัติที่นั่น และมีลูกหลานทวีขึ้นมากมาย

28 ยาโคบมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินอียิปต์สิบเจ็ดปี รวมอายุยาโคบได้ร้อยสี่สิบเจ็ดปี

(19) ปฐมก 43:8 (20) วา 5:5-10; 11:15

(22) ปฐมก 41:45; ลนต 25:34; อสร 7:24 (25) ปฐมก 33:15

(26) ปฐมก 47:22 (27) ปฐมก 17:6; 26:4; 35:11; 46:3; 47:11; อพย 1:7; พญ 26:5

29 เวลาที่อิสราเอลจะสิ้นชีพก็ใกล้เข้ามาแล้ว ท่านจึงเรียกโยเซฟบุตรชายท่านมาสั่งว่า “ถ้าเดี๋ยวนี้เราได้รับความกรุณาในสายตาของเจ้า เราขอร้องให้เจ้าเอามือของเจ้าวางไว้ใต้ขาอ่อนของเรา และปฏิบัติต่อเราด้วยความเมตตากรุณาและจริงใจขอเจ้าโปรดอย่าฝังศพเราไว้ในอียิปต์เลย

30 แต่เราจะถูกฝังไว้กับบรรพบุรุษของเรา แล้วเจ้าจงนำเราออกจากอียิปต์ไปฝังไว้ ณ ที่ฝังศพบิดาเราเกิด” โยเซฟก็สัญญาว่า “ข้าพเจ้าจะกระทำตามที่ท่านสั่ง”

31 อิสราเอลจึงบอกว่า “จงปฏิญาณตัวให้เราด้วย” โยเซฟก็ปฏิญาณให้บิดา แล้วอิสราเอลก็กราบลงที่บนหัวนอน

บุตรชายโยเซฟ

เยียมเยียนยาโคบ

48 และต่อมาภายหลัง เหตุการณ์เหล่านี้ มีคนเรียนโยเซฟว่า “ดูเถิด บิดาของท่านป่วย” โยเซฟก็พามนัสเสห์และเอฟราอิมบุตรชายทั้งสองของตนไป

2 มีคนบอกยาโคบว่า “ดูเถิด โยเซฟบุตรชายมาหาท่าน” อิสราเอลก็รวบรวมกำลังลุกขึ้นนั่งบนที่นอน

3 ยาโคบจึงพูดกับโยเซฟว่า “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้สำแดงพระองค์แก่พ่อที่ตำบลลูสในแผ่นดินคานาอัน และทรงอวยพระพรแก่พ่อ

4 และตรัสแก่พ่อว่า ‘ดูเถิด เราจะให้เจ้ามีลูกตกทวยิ่งขึ้นและเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และจะยกแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิตย์’

5 ส่วนบุตรชายทั้งสองของเจ้าที่เกิดแก่เจ้าในประเทศอียิปต์ก่อนพ่อมาหาเจ้าในอียิปต์ก็เป็นบุตรของพ่อ เอฟราอิมและมนัสเสห์จะต้องเป็นของพ่อ เหมือนรูเบนและสิเมโอน

6 ส่วนบุตรของเจ้าที่เกิดมาภายหลังเขาจะนับเป็นบุตรของเจ้า เขาจะได้ชื่อตามพี่ชายในการรับมรดกของเขา

7 และสำหรับพ่อ เมื่อพ่อจากปัตตานมา นางราเชลซึ่งอยู่กับพ่อก็ได้สิ้นชีวิตในแผ่นดินคานาอันขณะอยู่ตามทางยังห่างจากเอฟราธาห์ แล้วพ่อได้ฝังศพเธอไว้ริมทางไปเอฟราธาห์คือเบธเลเฮม”

8 อิสราเอลเห็นบุตรชายทั้งสองของโยเซฟจึงถามว่า “นี่ใคร”

9 โยเซฟตอบบิดาของตนว่า “นี่เป็นบุตรชายของลูกที่พระเจ้า

(29) ปฐก 24:2-4, 49; 50:25 (30) ปฐก 49:29; 50:5-13 (31) ปฐก 48:2

(1) ปฐก 41:51 (3) ปฐก 28:13, 19; 35:6, 9 (4) ปฐก 17:8; 35:12

(5) ปฐก 41:50; 46:20; 48:8 (7) ปฐก 35:9, 16, 19-20 (9) ปฐก 27:4; 47:15

ประทานแก่ลูกในแผ่นดินนี้”
อิสราเอลจึงว่า “ขอเจ้าฟาบุตร
ทั้งสองเข้ามาเพื่อพ่อจะได้ให้พร
แก่เขา”

10 คราวนั้นตาของอิสราเอลมืด
มัวไปเพราะชรา มองอะไรไม่
เห็น โยเซฟฟาบุตรเข้ามาใกล้
บิดา บิดาก็จับกอดเขา

11 อิสราเอลบอกโยเซฟว่า “แต่
ก่อนพ่อคิดว่า จะไม่ได้เห็นหน้า
เจ้า แต่ตเกิด พระเจ้าทรงโปรด
ให้พ่อเห็นทั้งเชื้อสายของเจ้า
ด้วย”

12 โยเซฟเอาบุตรออกมาจาก
ระหว่างเขาของท่าน แล้วกราบ
ลงถึงดิน

**เอฟราอิมกับมนัสเสห์จะเป็น
หัวหน้าตระกูลสองตระกูล
ของอิสราเอล**

13 โยเซฟจูบุตรทั้งสองเข้าไป
ใกล้บิดา มือขวาจับเอฟราอิมให้
อยู่ข้างซ้ายอิสราเอล และมีมือ
ซ้ายจับมนัสเสห์ให้อยู่ข้างขวา
อิสราเอล

14 ฝ่ายอิสราเอลก็เหยียดมือ
ขวาออกวางบนศีรษะเอฟราอิม
ผู้เป็นน้อง และมีมือซ้ายวางไว้บน
ศีรษะมนัสเสห์ โดยตั้งใจเหยียด
มือออกเช่นนั้น เพราะมนัสเสห์
เป็นบุตรหัวปี

15 แล้วอิสราเอลกล่าวคำอวย
พรแก่โยเซฟว่า “ขอพระเจ้าที่

อับราฮัมและอิสอัคบิดาข้าพเจ้า
ดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น
ขอพระเจ้าผู้ทรงบำรุงเลี้ยงชีวิต
ข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมาจนวันนี้

16 ขอทวดสวรรค์ที่ได้ช่วยข้าพ-
เจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งสิ้น
โปรดอวยพรแก่เด็กหนุ่มทั้งสอง
นี้ ให้เขาสืบชื่อของข้าพเจ้าและ
ชื่อของอับราฮัมและชื่อของอิส-
อัคบิดาของข้าพเจ้าไว้และขอให้
เขาเจริญขึ้นเป็นมวลชนบนแผ่น
ดินเกิด”

17 ฝ่ายโยเซฟเมื่อเห็นบิดาวาง
มือข้างขวาบนศีรษะของเอฟรา-
อิมก็ไม่พอใจ จึงจับมือบิดาจะ
ยกจากศีรษะเอฟราอิมวางบน
ศีรษะมนัสเสห์

18 โยเซฟพูดกับบิดาของตน
ว่า “ไม่ถูก บิดาของข้าพเจ้า
เพราะคนนี้เป็นหัวปี ขอท่านวาง
มือขวาบนศีรษะคนนี้เถิด”

19 บิดาก็ไม่ยอมจึงตอบว่า
“พอรู้แล้ว ลูกเอ๋ย พอรู้แล้ว เขา
จะเป็นคนตระกูลหนึ่งด้วย และ
เขาจะใหญ่โตด้วย แต่แท้จริง
น้องชายจะใหญ่โตกว่าพี่ และ
เชื้อสายของน้องนั้นจะเป็นคน
หลายประชาชาติด้วยกัน”

20 วันนั้นอิสราเอลก็ให้พรแก่
ทั้งสองคนว่า “พวกอิสราเอลจะ
ใช้ชื่อเจ้าให้พรว่า ‘ขอพระเจ้า
ทรงโปรดให้ท่านเป็นเหมือน

(10) ปฐก 27:1, 27; 45:15; 1 ซมอ 3:2 (11) ปฐก 45:26

(14) ปฐก 48:19; ยชว 17:1 (15) ปฐก 17:1; 24:40 (16) ปฐก 22:11, 15-18

(17) ปฐก 48:14 (19) ปฐก 48:14; กตว 1:33, 35; พบญ 33:17 (20) นธธ 4:11-12

เอเฟราอิมและเหมือนมนัสเสห์
เกิด” อิสราเอลจึงให้เอเฟราอิม
เป็นใหญ่กว่ามนัสเสห์

21 อิสราเอลบอกโยเซฟว่า “ดู
เถิด พ่อจะตายแล้ว แต่พระเจ้า
จะทรงสถิตอยู่กับพวกเจ้าและ
จะพาพวกเจ้ากลับไปสู่ แผ่น
ดินของบรรพบุรุษของเจ้า

22 ยิ่งกว่านั้นอีก พ่อจะยกส่วน
หนึ่งที่พ่อตีได้จากมือคนอาโม-
ไรต์ด้วยดาบและธนูของพ่อฉัน
ให้แก่เจ้าแทนที่จะให้พี่น้องของ
เจ้า”

ยาโคบกล่าวคำอวยพร

49 ยาโคบเรียกบรรดา
บุตรชายของตนมาสั่ง
ว่า “พวกเจ้ามาชุมนุมกันแล้วเรา
จะบอกเหตุที่จะบังเกิดแก่เจ้าใน
ยุคสุดท้าย

2 บุตรชายของยาโคบเอ๋ย จงมา
ประชุมกันฟัง จงฟังคำอิสราเอล
บิดาของเจ้า

3 รูเบนเอ๋ย เจ้าเป็นบุตรหัวปี
ของเรา เป็นกำลังและเป็นผล
แรกแห่งริ้วแรงของเรา เป็น
ยอดแห่งความมีเกียรติและยอด
ของความรุนแรง

4 เจ้าไม่มั่นคงเหมือนตั่งน้ำ จึง
เป็นยอดไม่ได้ ด้วยเจ้าล่วงเข้า
ไปถึงที่นอนบิดาของเจ้า เจ้าทำ
ให้ที่นอนนั้นเป็นมลทิน เจ้าล่วง
เข้าไปถึงที่นอนของเรา

5 สิเมโอนกับเลวีเป็นพี่น้องกัน
เครื่องอาวุธร้ายกาจอยู่ในที่อา-
ศัยของเขา

6 โอ จิตวิญญาณของเราเอ๋ย
อย่าเข้าไปในที่ลึกลับของเขา
ยศบรรดาศักดิ์ของเราเอ๋ย อย่า
เข้าร่วมในที่ประชุมของเขาเลย
เหตุว่าเขาฆ่าคนด้วยความโกรธ
เขาทำลายกำแพงเมืองตามอำเภอใจเขา

7 ให้ความโกรธอันรุนแรงของ
เขาเป็นที่แข่ง ให้ความโทโสดู
ร้ายของเขาเป็นที่สาปเถิด เราจะ
ให้เขาแตกแยกกันในพวกยา-
โคบ จะให้เขาพลัดพรากไปใน
พวกอิสราเอล

8 ยูดาห์เอ๋ย พวกพี่น้องจะสรร-
เสริญเจ้า มือของเจ้าจะจับคอ
ของศัตรูของเจ้า บุตรทั้งหลาย
ของบิดาจะกราบเจ้า

9 ยูดาห์เป็นลูกสิงโต ลูกเอ๋ย
เจ้าก็ได้ลุกขึ้นจากการจับสัตว์
เขาก็มลง เขามอบลงเหมือน
สิงโตตัวผู้ และเหมือนสิงโตแก่
ใครจะเหยยเขาให้ลุกขึ้น

10 ธารพระกรจะไม่ขาดไปจาก
ยูดาห์ หรือผู้ทรงตั้งพระราช
บัญญัติจะไม่ขาดไปจากหว่าง
เท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา
และชนชาติทั้งหลายจะรวบรวม
เข้ากับผู้นั้น

11 เขาผูกกลางของเขาไว้ที่เถา

(21) ปฐก 28:15; 46:4; 50:24 (22) ปฐก 34:28; ยชว 24:32 (1) พบญ 33:1, 6-25
(3) ปฐก 29:32 (4) ปฐก 35:22 (6) ปฐก 34:26; สดต 26:9 (7) ยชว 19:1, 9; 21:1
(8) พบญ 33:7; 1 พศต 5:2 (9) กตว 23:24; 24:9 (10) กตว 24:17; สดต 2:6-9

อองุ่นและผูกลูกกลาของเขาไว้ที่
เถาอองุ่นดีที่สุดใน เขาชักผ้าของ
เขาด้วยน้ำอองุ่น เขาชักเสื้อ
ผ้าของเขาด้วยเลือดแห่งผลอองุ่น
12 ตาเขาจะแดงด้วยน้ำ อองุ่น
และฟันเขาขาวด้วยน้ำนม
13 เศษบุญจะอาศัยอยู่ที่ท่าเรือ
ริมทะเล เขาจะเป็นท่าจอดเรือ
เขตแดนของเขาจะต่อกันไปถึง
เมืองไซดอน
14 ฝ่ายอิสสาคาร์เป็นตัวละครมี
กำลังมากหมอบลงกลางสัมภา-
ระของมัน
15 เขาเห็นว่าที่พักดีและแผ่นดิน
ดินสบาย จึงย่อบ่าของตนลงรับ
ไว้ ยอมเป็นทาสรับใช้การงาน
16 ส่วนดานจะปกครองพลไพร่
ของตน เหมือนเป็นตระกูลหนึ่งใน
อิสราเอล
17 ดานจะเป็นงูอยู่ ตามทาง
เป็นงูพิษที่อยู่ในหนทางที่กัดสัน
เท้ามา ให้คนช้ำตกหงายลง
18 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้า
พระองค์รอคอยความรอดจาก
พระองค์
19 ฝ่ายกาดนั้นจะมีกองทัพมา
ย้ายเขา แต่ในที่สุดเขาจะกลับ
ตามไล่ตีกองทัพนั้น
20 อาหารบริบูรณ์จะเกิดจาก
อาเซอร์ และเขาจะผลิตเครื่อง
เสวยสำหรับกษัตริย์
21 นัฟทาลีเป็นกวางตัวเมียที่

ปลดปล่อย เขากล่าวคำอันไพ-
เราะ
22 โยเซฟเป็นกิ่งที่เกิดผลดก
เป็นกิ่งที่เกิดผลดกอยู่ริมบ่อน้ำ
มีกิ่งพาดข้ามกำแพง
23 พวกพรานธนูได้ทำให้เขา
ทุกขโศก ทั้งยิงและเกลียดชังเขา
24 แต่ธนูของเขาเองยืนหยัดต่อ
สู้ ลำแขนของเขามีกำลังขึ้นโดย
พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเจ-
ธานุภาพของยาโคบ (ผู้เลี้ยง
แกะคือศิลาแห่งอิสราเอลมาจาก
พระองค์นั้น)
25 โดยพระเจ้าของบิดาเจ้าผู้จะ
ทรงช่วยเจ้า โดยพระองค์ทรง
ศักดิ์านุภาพใหญ่ยิ่ง ผู้จะทรง
อวยพระพรแก่เจ้าด้วยพรที่มา
จากฟ้าเบื้องบน พรที่มาจากใต้
ทะเลเบื้องล่าง พรที่มาจากนม
และครรภ์
26 ส่วนพรที่มาจากบิดาของเจ้า
มีมากกว่าพรที่มาจากบรรพบุรุษ
ของเรา จนถึงที่สุดแห่งเนินเขา
เนื่องนิตย์ ขอพรเหล่านั้นอยู่บน
ศิระษะของโยเซฟ และอยู่เบื้อง
บนกระหม่อมศิระษะแห่งผู้ที่ต้อง
พราวจากพี่น้อง
27 ฝ่ายเบนยามินจะล่าเหยื่อ
เหมือนสุนัขป่า เวลาเช้าเขาจะ
กินเหยื่อเสีย เวลาเย็นเขาจะ
แบ่งปันของที่แย่งชิงไว้”
28 ทั้งหมดนี้เป็นตระกูลทั้งสิ้น

(13) ปฐมก 10:19 (14) 1 พศด 12:32 (15) 1 ซมอ 10:9 (16) พบญ 33:22

(17) วนฉ 18:27 (18) อสย 25:9 (19) พบญ 33:20 (20) พบญ 33:24

(21) พบญ 33:23 (23) สดต 118:13 (24) ปฐมก 45:11 (26) พบญ 33:15-16

สองของอิสราเอล นี่เป็นถ้อยคำที่บิดากล่าวไว้แก่เขาและอวยพรเขา ยาโคบให้พรแก่ทุกคนอย่างเหมาะสมกับแต่ละคน

สถานที่ฝังศพของยาโคบ

29 ยาโคบกำชับเขาและกล่าวแก่เขาว่า "เราจะไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของเรา จงฝังเราไว้กับบรรพบุรุษของเราในถ้ำที่นาของเอโฟรนคนฮิตไทต์"

30 ในถ้ำที่อยู่ในนาชื่อมัคเปลาห์ หน้ามัมเรในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งอับราฮัมได้ซื้อกับนาของเอโฟรนคนฮิตไทต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน

31 ณ ที่นั้น เขาฝังศพอับราฮัมและซาราห์ภรรยาของเขา ที่นั้นเขาได้ฝังศพอิสอัคและเรเบคาห์ภรรยาของเขา และที่นั้นเราฝังศพเลอาห์

32 นากับถ้ำที่อยู่ในนานั้นเราซื้อจากลูกหลานของเฮท"

33 เมื่อยาโคบสั่งบุตรชายของตนเสร็จแล้ว ก็ยกเท้าขึ้นบนที่นอน แล้วก็สิ้นลมหายใจ และถูกรวบรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของท่าน

50 การฝังศพของยาโคบ โยเซฟชบหน้าลงที่หน้าบิดาแล้วร้องไห้และจูบท่าน

2 โยเซฟบัญชาพวกหมอที่เป็น

ข้าราชการของตน ให้อาบยารักษาศพบิดาไว้ พวกหมอก็อาบยารักษาศพอิสราเอล

3 เขาทำการอาบยารักษาศพนั้นถึงสี่สิบวัน จึงสำเร็จเวลาของการอาบยารักษาศพ ชาวอียิปต์ก็ไว้ทุกข์ให้อิสราเอลถึงเจ็ดสิบวัน

4 เมื่อวันเวลาที่ไว้ทุกข์ให้ท่านผ่านพ้นไปแล้ว โยเซฟก็เรียนข้าราชการสำนักของฟาโรห์ว่า "ถ้าบัดนี้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ขอโปรดไปทูลที่พระกรรมของฟาโรห์ว่า

5 บิดาให้เราปฏิญาณไว้ โดยกล่าวว่า 'ดูเถิด พ่อจวนจะตายแล้ว จงเอาศพพ่อไปฝังไว้ในอูโมงค์ที่พ่อได้ขุดไว้สำหรับพ่อ ณ แผ่นดินคานาอัน' เหตุฉะนั้นบัดนี้ขออนุญาตให้ข้าพเจ้าขึ้นไปฝังศพบิดาแล้วข้าพเจ้าจะกลับมาอีก"

6 ฟาโรห์ก็รับสั่งว่า "จงขึ้นไปฝังศพบิดาของท่านตามคำที่บิดาให้ท่านปฏิญาณไว้บัดนี้เถิด"

7 โยเซฟจึงขึ้นไปฝังศพบิดา พวกข้าราชการของฟาโรห์ ผู้ใหญ่ในราชสำนักและบรรดาผู้ใหญ่ทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้นก็ตามไปด้วย

8 กับครอบครัวทั้งหมดของโยเซฟ พวกพี่น้องและครอบครัว

(29) ปฐก 15:15 (30) ปฐก 23:3-20 (1) ปฐก 46:4, 29; 2 พกษ 13:14

(2) ปฐก 50:26; 2 พศด 16:14; มธ 26:12 (3) ปฐก 37:34; กตว 20:29; พบญ 34:8

(4) อสธ 4:2 (5) ปฐก 47:29-31; 2 พศด 16:14; อสย 22:16; มธ 27:60

ของบิดาท่านก็ไปด้วยเหมือนกัน เว้นแต่เด็กเล็ก ๆ และฝูงแพะแกะฝูงวัวเท่านั้น เขาให้อยู่ในแผ่นดินโกเชน

9 มีขบวนราชรถ ขบวนม้าไปกับท่าน เป็นขบวนใหญ่มาก

10 เขาก็พากันมาถึงลานนวดข้าวแห่งอาทาด ซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ที่นั่นเขาร้องให้คร่ำ ครวญเป็นอันมาก โยเซฟก็ไว้ทุกข์ให้บิดาเจ็ดวัน

11 เมื่อชาวแผ่นดินนั้นคือคนคานาอันได้เห็นการไว้ทุกข์ที่ลานอาทาด เขาก็พูดกันว่า "นี่เป็นการไว้ทุกข์ใหญ่ของชาวอียิปต์" เหตุฉะนั้นเขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า อาเบลมิสราอิม ตำบลนั้นอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

12 บุตรชายยาโคบกระทำตามคำที่ท่านสั่งเขาไว้

13 คือบรรดาบุตรชายเชอูศพไปยังแผ่นดินคานาอัน แล้วฝังไว้ในถ้ำที่อยู่ใต้น้ำซีอัมคเปลาห์ ซึ่งอับราฮัมซื้อไว้กับนาจากเอโฟรนคนฮิตไทต์ เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน อยู่หน้าम्मเร

14 เมื่อฝังศพบิดาแล้ว โยเซฟก็กลับมายังอียิปต์ ทั้งท่านกับพวกพี่น้องและคนทั้งปวงที่ไปในงานฝังศพบิดาของท่าน

โยเซฟปลอบประโลม

พวกพี่น้อง

15 เมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาสิ้นชีวิตแล้ว เขาก็พูดว่า "บางทีโยเซฟจะชังพวกเรา และจะแก้แค้นพวกเราแน่นอน เพราะการประทุษร้ายที่พวกเราเคยกระทำแก่เขา"

16 พวกพี่ก็ใช้คนไปเรียนโยเซฟว่า "บิดาท่านเมื่อก่อนจะสิ้นใจนั้นสั่งไว้ว่า

17 'พวกเจ้าจงเรียนโยเซฟว่า บัดนี้เราขอท่านโปรดให้อภัยการละเมิดและบาปของพวกพี่ชายที่ประทุษร้ายท่าน' บัดนี้ขอท่านโปรดให้อภัยการละเมิดของข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของพระเจ้าของบิดาท่าน" โยเซฟจึงร้องไห้เมื่อฟังพี่ชายเรียนดังนี้

18 พี่ชายก็พากันมากกราบลงต่อหน้าโยเซฟด้วยว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน"

19 โยเซฟจึงบอกเขาว่า "อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ

20 สำหรับพวกท่าน พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่ยังเกิดขึ้นแล้วในวันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก

21 ฉะนั้นบัดนี้ พี่อย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพี่ทั้งบุตรด้วย"

(10) 1 ซมอ 31:13 (13) ปฐก 23:16-20; 49:29-31 (15) โยบ 15:21

(17) ปฐก 49:25; สกษ 28:13 (18) ปฐก 37:7-10; 41:43 (19) ปฐก 30:2; 45:5

(20) สดต 56:5; กจ 3:13-15 (21) มธ 5:44

โยเซฟพูดปลอบโยนพวกพี่น้อง
และพูดอย่างกรุณาต่อเขา

**โยเซฟให้ลูกหลานอิสราเอล
ปฏิญาณไว้**

22 โยเซฟอาศัยอยู่ในอียิปต์ ทั้ง
ท่านและครอบครัวบิดาของท่าน
โยเซฟอายุยืนได้ร้อยสิบปี

23 โยเซฟได้เห็นลูกหลานเหลน
ของเอฟราอิม บุตรของมาคีร์ผู้
เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ก็เกิด
มาบนเข่าของโยเซฟ

24 โยเซฟจึงบอกพวกพี่น้องว่า
“เราจวนจะตายแล้ว และพระเจ้า

จะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านเป็น
แน่ และจะพาพวกท่านออกไป
จากประเทศนี้ให้ถึงแผ่นดินที่
พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับอับ-
ราฮัม อิสอัคและยาโคบ”

25 โยเซฟก็ให้ลูกหลานของ
อิสราเอลปฏิญาณตัวว่า “พระ
เจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่าน
เป็นแน่แล้วท่านทั้งหลายต้องนำ
กระดูกของเราไปจากที่นี่”

26 โยเซฟสิ้นชีพเมื่ออายุได้ร้อย
สิบปี เขาก็อาบยาโรกษาศพไว้
แล้วบรรจุไว้ในโลงที่อียิปต์

(23) ปฐก 30:3; กตว 26:29

(24) ปฐก 26:3; 35:12; 46:4; อพย 3:16

(25) อพย 13:19; พบญ 1:8; 30:1-8